

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 150 E

43. vuosikerta

30. toukokuuta 2000

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

.....

II Valmistavat säädökset

Komissio

2000/C 150 E/01	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jätteenpoltosta (KOM(1999) 330 lopull. – 98/0289(COD)) ⁽¹⁾	1
2000/C 150 E/02	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi aluksilla suoritettavia vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (KOM(1999) 563 lopull. – 97/0193(COD)) ⁽¹⁾	34
2000/C 150 E/03	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (uudelleen laadittu teksti) (KOM(1999) 594 lopull. – 1999/0244(COD))	43
2000/C 150 E/04	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteensovitetusta valtuutusmenettelystä satelliittivälitteisten henkilökohtaisten viestintäpalvelujen alalla yhteisössä tehdyn päätöksen N:o 710/97/EY voimassaoloajan pidentämisestä (KOM(1999) 745 lopull. – 2000/0020(COD)) ⁽¹⁾	52
2000/C 150 E/05	Ehdotus neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2000 (KOM(1999) 712 lopull. – 1999/0277(CNS)) ⁽¹⁾	53
2000/C 150 E/06	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan audiovisuaalialan ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media – Koulutus) (2001–2005) (KOM(1999) 658 lopull. – 1999/0275(COD)) ⁽¹⁾	59

FI

Hinta: 19,50 EUR ⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2000/C 150 E/07	Ehdotus neuvoston päätökseksi eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja edistämisen tukemista koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media Plus – Kehittäminen, levitys ja edistäminen) (2001–2005) (KOM(1999) 658 lopull. – 1999/0276(CNS)) ⁽¹⁾	65
2000/C 150 E/08	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimistolaitteita ja viestintäteknii- niikan laitteita koskevasta yhteisön energiatehokkuusmerkintäohjelmasta (KOM(2000) 18 lopull. – 2000/0033(COD)) ⁽¹⁾	73
2000/C 150 E/09	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi komission aiemmin EC Invest- ment Partners -rahoitusvälineen täytäntöönpanosta Latinalaisen Amerikan, Aasian ja Välimeren alueen maissa sekä Etelä-Afrikan tasavallassa annetun asetuksen (EY) N:o 213/96 (ECIP-asetuksen) soveltamiseksi hyväksymien hankkeiden loppuun saattamisesta ja vähittäisestä päättämisestä (KOM(1999) 726 lopull. – 2000/0034(COD))	79

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jätteenpoltosta ⁽¹⁾

(2000/C 150 E/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 330 lopull. — 98/0289(COD)

(Komission esittämä 13 heinäkuuta 1999 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 372, 2.12.1998.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitan lausunnon,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalkomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä Euroopan parlamentin kanssa yhdessä toimien,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat, että

Ei muutoksia

(1) viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa – ”Kohti kestävä kehitystä”, Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskeva poliittinen toimintaohjelma ⁽¹⁾ – asetetaan tavoitteeksi, etteivät joidenkin epäpuhtauksien, kuten typen oksidien (NO_x), rikkidioksidin (SO₂), raskasmetallien ja dioksiinien, kriittiset kuormitukset ja tasot koskaan ylity, ja samassa toimintaohjelmassa asetetaan ilmanlaatuun liittyväksi tavoitteeksi, että kaikkia ihmisiä suojellaan tehokkaasti ilman epäpuhtauksien aiheuttamilta tunnistetuilta terveysriskeiltä; lisäksi toimintaohjelmassa asetetaan tavoitteeksi, että todetuista lähteistä peräisin olevia dioksiinipäästöjä vähennetään vuoteen 2005 mennessä 90 prosentilla (vuoden 1985 tasosta) ja että kaikenlaisia kadmiumin (Cd), elohopean (Hg) ja lyijyn (Pb) päästöjä vähennetään vähintään 70 prosenttia vuoden 1995 tasosta,

⁽¹⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (2) valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan YK:n Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa hitaasti hajoavia orgaanisia yhdisteitä koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitovat dioksiinien ja furaa-nien päästörajat, jotka ovat 0,1 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat yli 3 tonnia kiinteää yhdyskuntajätettä tunnissa, 0,5 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat yli tonnin kiinteää sairaalajätettä tunnissa, ja 0,2 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat yli tonnin vaarallista jätettä tunnissa,
- (3) valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan YK:n Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa raskasmetalleja koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitova hiukkasten päästöraja, joka on 10 mg/m³ vaarallisen ja sairaalajätteen polton osalta, ja oikeudellisesti sitovat elohopean päästörajat, jotka ovat 0,05 mg/m³ vaarallisen jätteen polton ja 0,08 mg/m³ yhdyskuntajätteen polton osalta,
- (4) yhdyskuntajätteiden polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä annetut neuvoston direktiivit 89/369/ETY ⁽¹⁾ ja 89/429/ETY ⁽²⁾ ovat myötävaikuttaneet jätteenpolttolaitoksista peräsin olevien ja ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseen ja ehkäisemiseen; nyt olisi säädettävä tiukemmista säännöistä ja mainitut direktiivit olisi siten kumottava,
- (4a) vaarallisten jätteiden polttamisesta annetulla direktiivillä 94/67/EY myötävaikutettiin myös polttolaitosten ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseen ja valvontaan; yhdenmukaistetut normit ja ainoastaan yksi jätteenpolttoa koskeva säädös parantavat oikeudellista selkeyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta,
- (4b) neuvoston direktiivin 94/67/EY sisältö ja rakenne on otettu täysimääräisesti huomioon tässä direktiivissä,
- (4c) liitteessä II vahvistetun lähestymistavan avulla voidaan varmistaa, että jätteenpolttoon ja rinnakkaispolttoon sovelletaan samanlaisia normeja,
- (4d) jätteenpoltto- tai rinnakkaispolttolaitosten poistokaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavien päästö-rajajen vahvistamisella estetään epäpuhtauksien siirtyminen ilmasta veteen,

⁽¹⁾ EYVL L 163, 14.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 205, 15.7.1989, s. 50.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(5) yksittäisesti toimivat jäsenvaltiot eivät voi perustamissopimuksen 3b artiklassa tarkoitettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti saavuttaa tehokkaasti jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten päästöjen vähentämiseen tähtäävää tavoitetta, eikä epäyhtenäinen toiminta takaa asetun tavoitteen saavuttamista; koska päästöjä on vähennettävä koko yhteisössä, on tehokkaampaa toimia yhteisön tasolla; tässä direktiivissä asetetaan ainoastaan jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten vähimmäisvaatimukset,

(5) yksittäisesti toimivat jäsenvaltiot eivät voi perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti saavuttaa tehokkaasti jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten päästöjen vähentämiseen tähtäävää tavoitetta, eikä epäyhtenäinen toiminta takaa asetun tavoitteen saavuttamista; koska päästöjä on vähennettävä koko yhteisössä, on tehokkaampaa toimia yhteisön tasolla; tässä direktiivissä asetetaan ainoastaan jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten vähimmäisvaatimukset,

(6) yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa 97/C 76/01 ⁽¹⁾ painotetaan jätteen käyttöä koskevien yhteisön kriteerien merkitystä sekä sitä, että jätteenpolttolaitoksiin on sovellettava tarkoituksenmukaisia päästöstandardeja, jo käytössä olevia jätteenpolttolaitoksia varten on suunniteltava valvontatoimenpiteitä ja komission on tutkittava, onko yhteisön lainsäädäntöä muutettava energian hyödyntämiseen tähtäävän jätteenpolton osalta laajojen jätekuljetustenvälttämiseksi yhteisössä,

Ei muutoksia

(6a) Komission tiedonannossa yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamisesta (KOM(96) 399 lopullinen) määritellään ensisijaiseksi tavoitteeksi jätteiden syntymisen ehkäiseminen, toissijaisena tavoitteena on niiden uudelleenkäyttö ja viimeisenä vaihtoehtona on niiden turvallinen käsittely; 24 päivänä helmikuuta antamassaan päätöslauselmassa yhteisön jätehuoltostrategiasta (EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1) neuvosto toistaa vakaumuksensa siitä, että jätteen syntymisen ehkäisemisen olisi sekä jätteen määrän vähentämistä että jätteen vaarallisia ominaisuuksia ajatellen oltava kaiken järkevän jätepolitiikan tärkein painopistealue,

(6b) vaarallisen ja vaarattoman jätteen erottelu perustuu ensisijaisesti jätteen ominaisuuksiin ennen polttoa eikä eroihin päästöissä; vaarallisen että vaarattoman jätteen polttoa olisi säänneltävä samalla direktiivillä ja niiden polttoon olisi sovellettava samoja päästörajoja, mutta jätteen vastaanottamisen valvontatoimenpiteiden olisi oltava jatkosakin erilaisia,

(7) hyödynnettäviin jätteisiin sovelletaan sisämarkkinoiden sääntöjä, minkä vuoksi kaikille jätteitä polttaville laitoksille tarvitaan samat tiukat säännöt, jotta vältettäisiin jäsenvaltioiden väliset jätteiden siirrot laitoksiin, jotka toimivat väljemmistä ympäristöstandardeista johtuen pienemmin kustannuksin,

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (8) ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY ⁽¹⁾ esitetään ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen yhtenäistetty lähestymistapa, jossa laitoksen ympäristövaikutusten kaikki osatekijät otetaan huomioon yhtenäisesti; direktiivin 96/61/EY soveltamisalaa kuuluvat yhdyskuntajätteen käsittely- ja hyödyntämislaitokset, joiden kapasiteetti on yli 10 tonnia päivässä,
- (9) tässä direktiivissä asetetaan päästörajat direktiivin 96/61/EY 18 artiklan mukaisesti sekä säädetään kaikkien jätteitä polttavien laitosten toimintaedellytyksistä ja päästörajoista korkeatasoisen ympäristönsuojelun varmistamiseksi,
- (10) tässä direktiivissä asetettujen päästörajojen noudattamista on pidettävä välttämättömänä joskaan ei riittävänä edellytyksenä direktiivissä 96/61/EY asetettujen, parhaiden käytävissä olevien tekniikoiden käyttöä koskevien vaatimusten täyttymiselle; näiden vaatimusten noudattaminen voi edellyttää aiempaa tiukempia päästörajoja, muille aineille ja väliaineille asetettavia päästörajoja sekä muita asiaankuuluvia edellytyksiä,
- (11) teollisuudella on kymmenen vuoden kokemus jätteenpolttolaitosten epäpuhtauspäästöjen vähentämistekniikoiden soveltamisesta,
- (12) jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY ⁽³⁾, 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai käsitellään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä; tämän vuoksi saman direktiivin 9 artiklassa edellytetään, että kaikkien jätteitä käsittelevien laitosten ja yritysten on saatava siihen lupa toimivaltaiselta viranomaiselta muun muassa toteutettavien turvatoimien osalta,
- (13) tämän direktiivin mukaisesti perustettujen ja toimivien jätteenpolttolaitosten tarkoituksena on vähentää jätteiden aiheuttamaan ympäristön pilaantumiseen liittyviä riskejä lämpökäsittelyprosessin ja erityisesti hapettumisen avulla, vähentää jätteiden määrää ja volyyymia sekä synnyttää sellaisia palamisjätteitä, jotka voidaan kierrättää tai käsitellä turvallisesti,
- (14) perustamissopimuksen 129 artiklan mukaan ihmisten terveyden suojelua koskevat vaatimukset kuuluvat osana yhteisön muuhun politiikkaan, ja lisäksi perustamissopimuksen 130r artiklan mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan ihmisten terveyden suojeluun,
- (14) perustamissopimuksen 152 artiklan mukaan ihmisten terveyden suojelua koskevat vaatimukset kuuluvat osana yhteisön muuhun politiikkaan, ja lisäksi perustamissopimuksen 174 artiklan mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan ihmisten terveyden suojeluun,

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

(15) korkeatasoinen ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen edellyttää, että yhteisön jätteenpolttolaitoksille määritetään asianmukaiset toimintaedellytykset ja päästöraajat ja että niitä pidetään yllä; asetettujen raja-arvojen on myötävaikutettava ympäristöhaittojen vähentämiseen ja ihmisten terveydelle haitallisten vaikutusten vähimmäistämiseen,

Ei muutoksia

(15a) ennalta varautumisen periaate muodostaa perustan laatu-
tuperusteisia toimenpiteitä tiukemmille toimenpiteille,

(16) korkealuokkaiset mittausten menetelmät ovat tarpeen päästöjen valvomiseksi ja sen varmistamiseksi, että epäpuhtauspäästöjen raja-arvoja noudatetaan,

Ei muutoksia

(17) ympäristöä on tarpeen suojella yhtenäistetyksi jätteen lämpökäsittelystä aiheutuvalta päästöiltä; poistokaasujen puhdistuksesta aiheutuva jätevesi pitäisi siksi poistaa vasta erillisen käsittelyn jälkeen, jotta voitaisiin rajoittaa epäpuhtauksien kulkeutumista ympäristön osasta toiseen,

(18) olisi annettava säännöksiä sellaisia tapauksia varten, joissa päästöjen raja-arvot ylitetään, sekä puhdistusjärjestelmien teknisesti väistämättömiä seisokkeja, häiriöitä ja vikoja varten,

(19) ei voida sallia, että jätteiden rinnakkaispolttolaitoksissa, joita ei ole pääasiallisesti tarkoitettu jätteiden polttoon, lisää rinnakkaispolttolaitosten aiheuttavien poistokaasujen epäpuhtauspäästöjä, joten tällaista jätteiden rinnakkaispolttolaitosten asianmukaisesti rajoitettava, ja

(20) jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin rikkomisen seuraamuksia koskevista säännöistä ja huolehdittava niiden täytäntöönpanosta; näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla
Tavoitteet

Ei muutoksia

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä, tai silloin kun se ei ole mahdollista, vähentää mahdollisimman suurelta osalta jätteiden poltosta ja rinnakkaispolttolaitoksista ympäristölle aiheutuvia mahdollisia haittoja ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantumista ja tästä ihmisten terveydelle aiheutuvia riskejä, sekä vahvistaa jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille asianmukaiset toimintaedellytykset ja päästöraajat yhteisössä ja ylläpitää niitä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jätteiden poltto- ja rinnakkais-polttolaitoksiin.

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu seuraavat laitokset:

a) Laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:

- i) neuvoston direktiivin 94/67/EY soveltamisalaan kuuluvat jätteet,
- ii) puu sekä maa- ja metsätalouden jätteet, lukuun ottamatta sellaisia, jotka voivat käsittelyn seurauksena sisältää orgaanisia halogeeniyhdisteitä tai raskasmetalleja,
- iii) jätteet, jotka eivät kuulu direktiivin 75/442/ETY soveltamisalaan kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan nojalla,
- iv) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvät jätteet, jotka poltetaan näillä laitoksilla.

b) Laitokset, joissa ainoastaan käsitellään muita jätteitä kuin yhdyskuntajätteitä alle 10 tonnia vuodessa.

- i) puu sekä maa- ja metsätalouden jätteet, lukuun ottamatta sellaisia, jotka voivat käsittelyn seurauksena sisältää orgaanisia halogeeniyhdisteitä tai raskasmetalleja,
- ii) jätteet, jotka eivät kuulu direktiivin 75/442/ETY soveltamisalaan kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan nojalla,
- iii) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvät jätteet, jotka poltetaan näillä laitoksilla.

Ei muutoksia

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. "jätteellä" direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai nestemäistä jätettä,

1. a) "vaarallisella jätteellä" vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiinteää tai nestemäistä jätettä,

2. "jätteiden polttolaitoksella" kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei. Lämpökäsittelyllä tarkoitetaan jätteiden polttoa hapettamalla sekä pyrolyysiä, kaasutusta tai muuta lämpökäsittelyä, kuten plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät tuotteet tämän jälkeen poltetaan,

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko laitoksen, mukaan lukien kaikki polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointilaitteistot ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, laitoksen jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, palamisjätteiden, poistokaasun ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputkien sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden seurantaan ja tallennukseen tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.

3. "rinnakkaispolttolaitoksella" laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätteitä vakinaisena tai lisäpolttoaineena jätteet,

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko laitoksen, mukaan lukien kaikki polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointilaitteistot ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, laitoksen jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, palamisjätteiden, poistokaasun ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputkien sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden seurantaan ja tallennukseen tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.

4. "jo käytössä olevalla jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksella" toiminnassa olevaa ja voimassaolevan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaista laitosta tai ennen 21 artiklassa mainittua päivää voimassa olevan lainsäädännön mukaista laitosta, jolle on myönnetty lupa tai joka on rekisteröity tai jota varten on toimivaltaisen viranomaisen mukaan vireillä täysi lupahakemus edellyttäen, että kyseinen laitos otetaan käyttöön vähintään vuoden kuluessa 21 artiklassa mainitusta päivästä,
5. "päästöillä" aineiden, värinän, lämmön tai melun välitöntä tai välillistä pääsyä laitoksessa sijaitsevista piste- ja hajakuormituslähteistä ilmaan, veteen tai maaperään,
6. "päästörajalla" tiettyjen erityisparametrien avulla ilmaistua päästön massaa sekä pitoisuutta ja/tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana.
7. "dioksiineilla ja furaaneilla" kaikkia liitteessä I mainittuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja,

3. "rinnakkaispolttolaitoksella" kiinteää tai liikkuvaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa jätteet lämpökäsitellään, lukuun ottamatta käsittelyä, joiden tarkoituksena on jätteissä olevien metallien talteenotto ja työvälineiden puhdistus,

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

8. "toiminnanharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta tai, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, jolle on annettu laitoksen teknistä toimintaa koskeva taloudellinen päätösvalta,
9. "luvalla" kirjallista päätöstä (tai useita tällaisia päätöksiä), jolla myönnetään lupa käyttää laitosta tai sen osaa.
10. "palamisjätteellä" direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa jätteeksi määriteltyä tai kiinteää ainesta (mukaan lukien pohjatuuhka ja kuona, lento- ja kattilatuhka, kaasun käsittelystä syntyvät kiinteät reaktiotuotteet, jäteveden käsittelystä syntyvä liete, käytetyt katalyytit ja käytetty aktiivihili), joka syntyy jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttoprosessista, poistokaasun tai jäteveden käsittelystä taikka muista jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tapahtuvista prosesseista.

4 artikla

Luvan hakeminen ja myöntäminen

1. Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitokset eivät saa toimia ilman lupaa.
2. Direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista rajoittamatta, jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamaan lupahakemuksen on sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että:
  - a) laitos on suunniteltu ja varustettu ja sitä käytetään siten, että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät,
  - b) polttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään mahdollisimman suurelta osalta,
  - c) palamisjätteiden muodostuminen ehkäistään tai sitä vähennetään tai palamisjätteet kierrätetään mahdollisimman suurelta osalta,
  - d) palamisjätteet, joiden muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai joita ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
3. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos hakemuksesta käy ilmi, että ilmaan joutuvien päästöjen ehdotetut mittaustekniikat ovat liitteen III mukaiset.
4. Toimivaltaisen viranomaisen jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on
  - a) nimenomaisesti mainittava Euroopan jäteluetteloon perustuvat jäteluokat, joiden käsittely on sallittu,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton kokonaiskapasiteetti,
- c) määritettävä näytteenotto- ja mittausmenettelyt, joiden avulla täytetään kunkin ilmaan ja veteen joutuvan epäpuhtauden määräaikaismittauksia varten asetetut velvoitteet.

4a. Toimivaltaisen viranomaisen vaarallisia jätteitä käyttävälle poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on edellä 4 kohdassa mainittujen seikkojen lisäksi

- a) mainittava jätemäärät niissä vaarallisten jätteiden luokissa, joita voidaan käsitellä,
- b) määriteltävä näiden vaarallisten jätteiden pienimmät ja suurimmat mahdolliset massavirrat, niiden pienimmät ja suurimmat lämpöarvot sekä PCB:n, PCP:n, kloorin, fluorin, rikin ja raskasmetallien kaltaisten epäpuhtauksien enimmäispitoisuudet.

5. Jäsenvaltioiden on määritettävä liikkuvien laitosten lupamenettely.

Ei muutoksia

5 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ympäristölle aiheutuvat mahdolliset haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät riskit. tai silloin kun tämä ei ole mahdollista, vähennetään niitä mahdollisimman suurelta osalta,

Toiminnanharjoittajan on määritettävä kunkin Euroopan jäteluettelon mukaisen jäteluokan massa ennen jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toimitettavan jätteen hyväksymistä.

1. Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ympäristölle aiheutuvat mahdolliset haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät riskit.

2. Toiminnanharjoittajan on määritettävä kunkin Euroopan jäteluettelon mukaisen jäteluokan massa ennen jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toimitettavan jätteen hyväksymistä.

3. Ennen kuin vaarallinen jäte hyväksytään poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajalla on oltava käytävissä jätteen kuvaus, johon sisältyvät seuraavat seikat:

- jätteen fyysinen ja mahdollisuuksien mukaan kemiallinen koostumus sekä kaikki tiedot, joita tarvitaan arvioitaessa jätteen soveltuvuutta suunniteltuun palamisprosessiin,
- jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet, joihin sitä ei voida sekoittaa, sekä jätteen käsittelyn yhteydessä toteutettavat varotoimet.

4. Ennen kuin vaarallinen jäte hyväksytään poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat vastaanottotoimenpiteet:

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia teollisuuslaitoksille ja -yrityksille, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat ainoastaan oman jätteensä sen syntymispaikalla, edellyttäen, että vastaava turvallisuustaso saavutetaan ja että arvoja ei tarvita liitteen II mukaisia laskelmia varten.

6 artikla

Toimintaedellytykset

1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle 3 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa käytetään sopivia jätteen esikäsitteilymenetelmiä.

Kaikki jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että prosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmisakin olosuhteissa ainakin kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een uunin sisäseinän läheisyydessä mitattuna.

Kaikki jätteenpolttolaitokset on varustettava lisäpolttimilla. Näiden polttimien on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:n. Niitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että 850 °C:n lämpötilaa pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamistilassa on polttamatonta jätettä.

— tarkastetaan asiakirjat, joita vaaditaan direktiivissä 91/689/ETY ja soveltuvin osin 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93 Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta, sekä vaarallisten tuotteiden kuljetuksia koskevissa määräyksissä,

— otetaan aiheellisissa tapauksissa edustavat näytteet, mahdollisuuksien mukaan ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan kokeellisesti varmistaa, että jäte vastaa edellä 3 kohdassa säädettyä kuvausta ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat määritellä käsiteltävän jätteen koostumuksen; näitä näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan polttamisen jälkeen.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia edellä olevien 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä teollisuuslaitoksille ja -yrityksille, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat ainoastaan oman jätteensä sen syntymispaikalla, edellyttäen, että vastaava turvallisuustaso saavutetaan ja että arvoja ei tarvita liitteen II mukaisia laskelmia varten.

1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle 3 prosenttia tai hehkutushäviö alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa käytetään sopivia jätteen esikäsitteilymenetelmiä.

Kaikki jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että prosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmisakin olosuhteissa ainakin kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een uunin sisäseinän läheisyydessä mitattuna. Jos poltetaan vaarallisia jätteitä, joiden orgaanisten halogeeniyhdisteiden kloorina mitattu pitoisuus on yli 1 prosenttia, lämpötila on nostettava vähintään 1 100 °C:een.

Kaikki jätteenpolttolaitokset on varustettava lisäpolttimilla. Näiden polttimien on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:n tai alle 1 100 °C:n. Niitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että 850 °C:n tai 1 100 °C:n lämpötilaa pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamistilassa on polttamatonta jätettä.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

Käynnistyksen ja pysäytyksen aikana tai kun palamiskaasun lämpötila laskee alle 850 °C:n, lisäpolttimiin ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin neuvoston direktiivin 75/716/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasuöljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta aiheutuvat päästöt.

2. Kaikki rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteiden rinnakkaispoltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa ainakin kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

3. Jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa on oltava käytössä järjestelmä, joka estää jätteen syötön

a) käynnistyksen aikana, kunnes vähimmäispalamislämpötila on saavutettu,

b) aina, kun lämpötila on alle 850 °C:n lämpötilan,

c) aina, kun tässä direktiivissä edellytetyt jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy puhdistuslaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

4. Toimivaltainen viranomainen voi sallia 1 kohdassa asetetuista vaatimuksista poikkeavat vaatimukset, jotka määritetään luvassa tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten. Toimintaedellytysten muutos ei saa aiheuttaa palamisjätteitä, joiden määrä tai joiden sisältämien orgaanisten epäpuhauksien määrä on suurempi verrattuna palamisjätteisiin, joiden voidaan odottaa syntyvän 1 kohdassa asetetuin edellytyksin,

Toimivaltainen viranomainen voi sallia 2 kohdassa asetetuista vaatimuksista poikkeavat vaatimukset, jotka määritetään luvassa tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten. Tällaisen poikkeuksen ehtona on oltava, että noudatetaan vähintään liitteen V säännöksiä orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja CO:n päästörajoista.

Tämän kohdan säännösten mukaisesti määritetyistä toimintaedellytyksistä ja tehtyjen tarkistusten tuloksista ilmoitetaan komissiolle osana niitä tietoja, jotka toimitetaan komissiolle kertomusten toimittamista koskevien vaatimusten perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 307, 27.11.1975, s. 22.

MUUTETTU EHDOTUS

Käynnistyksen ja pysäytyksen aikana tai kun palamiskaasun lämpötila laskee alle 850 °C:n tai alle 1 100 °C:n, lisäpolttimiin ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin neuvoston direktiivin 75/716/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasuöljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta aiheutuvat päästöt.

Ei muutoksia

⁽¹⁾ EYVL L 307, 27.11.1975, s. 22.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Kaikki jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että ehkäistään ilmaan joutuvat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla; erityisesti poistokaasut on poistettava valvotusti sekä yhteisön ja asiaa koskevien muiden ilmanlaatustandardien mukaisesti poistopiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että voidaan suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä,

Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö on hyödynnettävä mahdollisimman suurelta osalta.

7 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteen V päästörajat eivät ylitä poistokaasussa.

2. Päästörajojen noudattamisen todentamiseksi tehtävien mittausten tulokset on yhdenmukaistettava 11 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

3. Rinnakkaispolttoon sovelletaan liitteessä II määritettyjä päästörajajoja.

4. Käsittelemättömän ja erottelemattoman yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttoon ei sovelleta 3 kohtaa.

5. Jos direktiivin 94/67/EY soveltamisalaan kuuluvaa jätettä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan laitoksessa, jossa poltetaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa jätettä, jätteen kokonaismäärään sovelletaan tämän direktiivin liitteiden II, IV ja V asiaankuuluvia päästörajajoja. Muiden vaatimusten osalta sovelletaan direktiivin 94/67/EY tai tämän direktiivin säännöstä, sen mukaan, kumpi on tiukempi.

6. Jos yli 40 prosenttia 5 kohdassa tarkoitettujen laitosten tuottamasta lämmöstä on peräisin direktiivin 94/67/EY soveltamisalaan kuuluvasta jätteestä, sovelletaan 3 ja 5 kohdasta poiketen tämän direktiivin liitteen V päästörajajoja.

8 artikla

Jätevesipäästöt

1. Jäteveden päästämiseen jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta on oltava viranomaisen lupa.

2. Rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteen II mukaisesti vahvistetut tai siinä annetut päästörajat eivät ylitä poistokaasussa.

3. Päästörajojen noudattamisen todentamiseksi tehtävien mittausten tulokset on yhdenmukaistettava 11 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

Poistetaan

Ei muutoksia

Poistetaan

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Poistokaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesiin on rajoitettava mahdollisimman suurelta osalta.

3. Lupaun sisältyvän erityisehdon perusteella poistokaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi voidaan poistaa erillisen käsittelyn jälkeen edellyttäen, että:

- a) asiaa koskevien yhteisön, kansallisten ja paikallisten säännösten vaatimukset täytyvät päästörajojen osalta, ja
- b) liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien massapitoisuudet eivät ylitä siinä asetettuja päästörajoja.

4. Päästörajoja sovelletaan kohdassa, jossa liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien poistetaan jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos poistokaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä laitoksessa syntyvän muun vastaavan jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä 11 artiklassa määritellyt mitaukset:

- a) poistokaasun puhdistamisesta syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista jätevesien yhteiseen käsittelylaitokseen,
- b) muusta (muista) jätevesivirrasta (jätevesivirroista) ennen sen (niiden) johtamista jätevesien yhteiseen käsittelylaitokseen,
- c) kohdassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta.

Toiminnanharjoittajan on tehtävät tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen ne päästötasot lopullisessa jätevesipäästössä, joiden voidaan katsoa johtuvan poistokaasun puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, jotta voidaan tarkistaa liitteessä IV asetettujen päästörajojen noudattaminen.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että jätevesiä ei missään tapauksessa laimenneta sekoittamalla keskenään eri jätevesivirtoja tai muulla tavoin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen sekoittaminen on osa prosessia, johon on asianmukaisesti myönnetty lupa jätevedenkäsittelyä koskevien lupamääräysten perusteella.

6. Luvassa on

- a) vahvistettava orgaanisten ja epäorgaanisten epäpuhtauspäästöjen raja-arvot 2 kohdan mukaisesti sekä 3 kohdan a alakohdan vaatimusten täyttämiseksi,
- b) määritettävä toiminnan valvontaan liittyvät parametrit vähintään lämpötilan ja virtaaman osalta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

7. Jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset ja niiden käyttämät jätteiden varastoalueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään ja pohjavesiin joutuvat epäpuhtauspäästöt ehkäistään neuvoston direktiivin 80/68/ETY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti. Varastokapasiteettia on oltava myös laitosalueen hulevesille tai vuodoista tai palonsammutustöistä peräisin oleville epäpuhtaille vesille.

Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

9 artikla

Palamisjätteet

Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnasta syntyviä palamisjätteitä on ehkäistävä tai vähintään minimoitava niiden määrä ja haitallisuus. Palamisjätteet on kierrätettävä mahdollisimman suurelta osalta välittömästi itse laitoksessa tai sen ulkopuolella asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön tai kansallisten säännösten mukaisesti.

Kuivan pölymäisen palamisjätteen, kuten kattilatuhkan ja palamiskaasujen käsittelystä syntyvän kuivan palamisjätteen, kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava esimerkiksi suljetuissa säiliöissä.

Ennen jätteen poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten palamisjätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää eri palamisjätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja saastuttamispotentiaali. Erityisesti on analysoitava jätteiden liukoinen osuus ja erikseen raskasmetallien liukoinen osuus.

10 artikla

Valvonta ja seuranta

On asennettava mittauslaitteistot ja käytettävä tekniikoita, jotta voidaan seurata jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttoprosessiin liittyvien epäpuhtauksien parametrejä, tilaa, massapitoisuuksia ja virtaamia.

Mittausvaatimukset asetetaan toimivaltaisten viranomaisten myöntämässä luvassa tai siihen liittyvissä ehdoissa.

Kuivan pölymäisen palamisjätteen, kuten kattilatuhkan ja palamiskaasujen käsittelystä syntyvän kuivan palamisjätteen, kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava esimerkiksi suljetuissa säiliöissä niin, ettei jäte leviä ympäristöön.

Ei muutoksia

(¹) EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen seurantaan käytettävän automaattisen laitteiston asianmukaista asennusta ja toimintaa on valvottava tarkastustesteillä, jotka tehdään kerran vuodessa rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin.

Näytteenotto- tai mittauspaikoista on sovittava toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä liitteessä III olevan 1 kohdan mukaisesti.

*11 artikla***Mittausvaatimukset**

1. Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin huolehdittava, että ilmaa koskevia 2–12 kohdan ja vettä koskevia 14–17 kohdan säännöksiä noudatetaan.

2. Jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksessa tehdään liitteen III mukaisesti seuraavat ilmaan joutuvien epäpuhtauksien mittaukset:

a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF, SO₂ ja NO_x,

b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreistä: lämpötila lähellä palamistilan sisäseinää sekä poistokaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö,

c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; ensimmäisten 12 käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin yksi mittaus joka kolmas kuukausi.

3. Poistokaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana sekä epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.

4. HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, että HCl:n päästöraja ei ylity. Tällöin HF-päästöistä tehdään 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut määräaikaismittaukset.

c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; ensimmäisten 12 käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin yksi mittaus joka kolmas kuukausi. Jos lupaan sisältyy useamman tyyppisiä rutiinotoimintoja, on epäedullisimpien toimintaedellytysten oltava riittävästi edustettuina määräaikaismittauksissa. Raaka-aineet ja polttoaineet on valittava sallituissa rajoissa siten, että mittaukset suoritetaan epäedullisimmissa olosuhteissa.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

5. Vesihöyrystysilön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu poistokaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

6. Toimivaltainen viranomais voi sallia, että jätteiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa HCl:sta, HF:sta ja SO₂:sta tehdään jatkuvien mittausten sijasta 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja määräraikasmittaukset, jos toiminnanharjoittaja voi todistaa, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästörajoja.

7. Päästörajojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset on yhdenmukaistettava seuraavia olosuhteita vastaaviksi:

- a) lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 11 %, kuiva kaasu,
- b) poltettaessa pelkästään neuvoston direktiivissä 75/439/ETY⁽¹⁾ määriteltyjä jäteöljyjä: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 3 %, kuiva kaasu,
- c) jos vaarallisia jätteitä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan yhdenmukaistaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman ja kunkin yksittäistapausten erityisolosuhteisiin suhteutetun happipitoisuuden mukaan,
- d) rinnakkaispolton osalta mittaustulokset yhdenmukaistetaan liitteen II mukaisesti määritettävän kokonaishappipitoisuuden mukaan.

8. Kaikki mittaustulokset tallennetaan, käsitellään ja esitetään tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa valitsemiensa menettelyjen mukaisesti, noudatetaanko sallittuja toimintaedellytyksiä ja tässä direktiivissä asetettuja päästörajoja.

9. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä liitteessä V olevan e kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja liitteessä V olevassa a kohdassa asetettuja päästörajoja,

Mikäli epäpuhtauspäästöjä vähennetään vaarallisia jätteitä käsittelevissä poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksissa käsittelemällä poistokaasut, ensimmäisessä alakohdassa säädetty mittaustulosten yhdenmukaistaminen on suoritettava ainoastaan, mikäli samana aikana epäpuhtausmittauksen kanssa mitattu happipitoisuus ylittää asiaankuuluvan happipitoisuusnormin.

Ei muutoksia

- a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä liitteessä V olevan e kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja liitteessä V olevassa a kohdassa, tai liitteessä II asetettuja tai liitteen II mukaisesti määritettyjä päästörajoja,

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- b) yksikään puolen tunnin keskiarvo ei ylitä tämän direktiivin liitteessä V olevassa b kohdassa asetettuja päästörajoja,
- c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä tämän direktiivin liitteessä V olevassa c ja d kohdassa asetettuja päästörajoja,
- d) liitteessä V olevan e kohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä.

- b) yksikään puolen tunnin keskiarvo ei ylitä tämän direktiivin liitteessä V olevassa b kohdassa asetettuja tai liitteen II mukaisesti määritettyjä päästörajoja,
- c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä tämän direktiivin liitteessä V olevassa c ja d kohdassa tai liitteessä II asetettuja tai liitteen II mukaisesti määritettyjä päästörajoja,
- d) liitteessä V olevan e kohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä tai liitteen II mukaisesti määritettyjä CO:n 10 minuutin tai puolen tunnin keskiarvoja noudatetaan.

10. Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty liitteessä III olevassa 2 kohdassa tarkoitetut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan kyseisistä valideista keskiarvoista.

Ei muutoksia

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi validi, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuviissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuviissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.

11. Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n määräaikaismittausten osalta HF:n keskiarvot määritetään 10 artiklan vaatimusten mukaisesti.

12. Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tässä direktiivissä asetetut päästörajat on ylitetty, toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava asiasta viipymättä.

13. Heti kun yhteisössä on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio päättää 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päivämäärästä, josta lähtien ilmaan joutuvien dioksiini- ja raskasmetallipäästöjen raja-arvoja koskevia jatkuvia mittauksia on tehtävä liitteen III mukaisesti.

14. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistokohdassa:

- a) edellä 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen parametrien jatkuvat mittaukset,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset hetkelliset mittaukset,
- c) 24 tunnin näytteenottoaika edustavan näytteen kuukausittaiset mittaukset 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista, joiden numero liitteessä IV ovat 2–13,
- d) vähintään kaksi dioksiinien ja furaanien mittausta vuodessa; ensimmäisten 12 käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin yksi mittaus joka kolmas kuukausi.

15. Mittausten, jotka tehdään laitoksesta päästettävän jäteveden epäpuhtauspitoisuuksien määrittämiseksi, on oltava edustavia.

16. Käsitellyn jäteveden epäpuhtausmassan seuranta on toteutettava yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja siitä sekä mittaustaajuudesta on määrättävä luvassa. Mittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti, tai jos niitä ei ole käytettävissä, kansallisten standardien mukaisesti.

17. Veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos:

- a) yksikään 24 tunnin näytteenottoaika edustava näyte ei ylitä liitteessä IV suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärälle (epäpuhtaus 1), raskasmetalleille (epäpuhtaudet 5–13), kadmiumille ja talliumille (epäpuhtaudet 3 ja 4) sekä elohopealle (epäpuhtaus 2) asetettua päästörajaa,
- b) kahdesti vuodesta tehtävien dioksiinien ja furaanien mittausten arvot eivät ylitä liitteessä IV dioksiineille ja furaaneille (epäpuhtaus 14) asetettua päästörajaa.

12 artikla

Tiedonsaanti ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn

Uusia lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön nähtävillä, jotta se voi esittää niistä huomautuksensa ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta, ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset on annettava yleisön nähtäville.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

*13 artikla***Poikkeukselliset käyttöolosuhteet**

Toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä luvassa puhdistus- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuvan pisimmän sallittu aika, jolloin säädeltyjen aineiden pitoisuudet ilmaan joutuviissa päästöissä ja puhdistetussa jätevedessä saavat ylittää säädetyt päästörajat.

Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on vähennettävä toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

Jätteiden poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tai polttolinjalla ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästörajat ylittyvät; päästörajat ylittävän toiminnan yhteenlasketun keston on oltava alle 60 tuntia vuodessa.

Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaissisältö ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona; myöskään ilmaan joutuvien CO-päästöjen ja orgaanisen hiilen kokonaismäärän raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 6 artiklassa tarkoitettujen ehtojen on täyttyvä.

*14 artikla***Lupaehtojen uudelleentarkastelu**

Toimivaltaisen viranomaisen on määräajoin tarkasteltava lupaehtoja uudelleen ja tarvittaessa tarkistettava niitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista.

*15 artikla***Kertomukset**

Tämän direktiivin täytäntöönpanosta on laadittava kertomukset neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 5 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Ensimmäinen kertomus koskee ensimmäistä kokonaista 21 artiklassa mainitun päivän jälkeistä kolmen vuoden ajanjaksoa.

(¹) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

16 artikla

Direktiivin mukauttaminen tulevaisuudessa

Komissio vahvistaa muutokset 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 10, 11 ja 12 artiklan ja liitteiden I–V teknisiin säännöksiin niiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai uusiin tutkimustuloksiin, jotka koskevat päästöjen vähentämisestä terveydelle aiheutuvia hyötyjä.

Komissio vahvistaa muutokset 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 10, 11 ja 13 artiklan ja liitteiden I–V teknisiin säännöksiin niiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai uusiin tutkimustuloksiin, jotka koskevat päästöjen vähentämisestä terveydelle aiheutuvia hyötyjä.

17 artikla

Komitea

1. Direktiivin 94/67/EY 16 artiklalla perustettu komitea seuraavan menettelyn mukaisesti.

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa ehdotuksesta lausunnon määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa ehdotuksesta lausunnon määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Ei muutoksia

Jos ehdotetut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto säätää asiasta määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 89/369/ETY ja 89/429/ETY viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Kumotaan direktiivit 89/369/ETY, 89/429/ETY ja 94/67/EY viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin soveltamiseksi annettujen kansallisten säädösten rikkomisiin sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanemiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 21 artiklassa mainittuna päivänä sekä niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

20 artikla

Siirtymäsäännökset

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan jo käytössä oleviin laitoksiin viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantuloapäivästä.

21 artikla

Voimaansaattaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

MUUTETTU EHDOTUS

Ei muutoksia

1. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan jo käytössä oleviin laitoksiin viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantuloapäivästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin liitteissä säädettyjen erityisten siirtymäaikojen noudattamista.

2. Vaarallisia jätteitä käytäviin uusiin poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksiin, toisin sanoen laitoksiin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan tätä direktiiviä direktiivin 94/67/EY sijasta 21 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivästä alkaen.

Ei muutoksia

LIITE I

DIBENTSO-p-DIOKSIINIEN JA DIBENTSOFUURAANIN EKVIVALENTTIKERTOIMET

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien (toksisuusekvivalentin) määrittämiseksi seuraavien dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

		Toksisuusekvivalenttiker- roin
2,3,7,8	– Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8	– Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	– Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	– Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	– Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
	– Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8	– Tetraklooridibentsofuraani (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	– Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	– Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	– Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	– Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	– Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	– Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	– Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
	– Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

LIITE II

PÄÄSTÖRAJOJEN MÄÄRITTÄMINEN JÄTTEIDEN RINNAKKAISPOLTOLLE

Jätteiden rinnakkaispoltoissa syntyvän poistokaasun sisältämälle kullekin epäpuhtaudelle sekä hiilimonoksidille määritetään raja-arvo seuraavasti:

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jäte}}$: pelkästään jätteenpoltoista syntyvän poistokaasun volyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti yhdenmukaistettuna,

Alkuperäinen ehdotus

$C_{\text{jäte}}$: pelkästään jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille asetetut päästörajat (vähintään epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästörajat),

Muutettu ehdotus

$C_{\text{jäte}}$: pelkästään jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille liitteessä V asetetut päästörajat (vähintään epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästörajat),

V_{prosessi} : laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän poistokaasun volyymi, joka määritetään niiden happisisältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on yhdenmukaistettava yhteisön tai kansallisen sääntöjen mukaisesti. Jos säännöt puuttuvat näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen poistokaasun todellista happisisältöä, jota ei ole ohennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Muiden olosuhteiden mukaisesti tapahtuvasta yhdenmukaistamisesta säädetään tässä direktiivissä.

C_{prosessi} : tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille asetetut päästörajat, tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten savukaasussa esiintyvien epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästörajat, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa asetettuja päästörajoja. Jos tällaisia luvassa asetettuja päästörajoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille ja tietyille epäpuhtauksille asetetut päästörajat, tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, CO:n ja epäpuhtauksien kokonaispäästöjen raja-arvot, joilla korvataan tämän direktiivin erityisartikloissa asetetut päästörajat. Hapen kokonaissisältö, jolla korvataan yhdenmukaistamisen perustana oleva happisisältö, määritetään edellä tarkoitettun sisällön pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

II.1. Sementtiuuneja koskevat erityissäännökset

Vuorokausikeskiarvot (jatkuvien mittausten osalta). Näytteenottoajat ja muut mittausvaatimukset 7 artiklan mukaan. Kaikki arvot mg/m³:na (dioksiinit ng/m³:na).

Päästörajojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset yhdenmukaistetaan seuraavia olosuhteita vastaaviksi: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 10 %, kuiva kaasu.

Alkuperäinen taulukko

II.1.1. C – kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x	800
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	0,5
Dioksiinit ja furaanit	0,1

Muutettu taulukko

II.1.1. C – kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x	800
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	0,5
Dioksiinit ja furaanit	0,1

NO_x:n päästörajaa ei sovelleta tammikuun 1 päivään 2007 saakka sellaisiin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä.

II.1.2. C – SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaismäärän kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästörajoista tapauksissa, joissa orgaanisen hiilen kokonaismäärä ja SO₂ eivät synny jätteenpoltosta.

II.1.3. CO:n päästörajat

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa CO:n päästörajat.

Alkuperäinen ehdotus

II.2. Suuria p koskevat erityissäännökset

Muutettu ehdotus

II.2. Suuria Polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

Alkuperäinen taulukko

II.2.1. C_{prosessi} :

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %):

Epäpuhtaudet	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ kiinteät polttoaineet yleensä	850	850–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
kotimaiset polttoaineet	tai rikinpoistoaste ≥ 90 %	tai rikinpoistoaste ≥ 92 %	tai rikinpoistoaste ≥ 95 %
NO _x	400	300	200
Hiukkaset	50	30	30

Muutettu taulukko

II.2.1. C_{prosessi} :

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %):

Epäpuhtaudet	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ kiinteät polttoaineet	850	850–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
kotimaiset polttoaineet	tai rikinpoistoaste ≥ 90 %	tai rikinpoistoaste ≥ 92 %	tai rikinpoistoaste ≥ 95 %
NO _x	400	300	200
Hiukkaset	50	30	30

NO_x:n päästörajaa ei sovelleta tammikuun 1 päivään 2007 saakka sellaisiin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön noudattamista.

Alkuperäinen taulukko

C_{prosessi} biomassan (sellaisena kuin se on määritelty neuvoston direktiivissä 88/609/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna) osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %):

Epäpuhtaudet	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	200	200	200
NO _x	350	300	300
Hiukkaset	50	30	30

Muutettu taulukko

C_{prosessi} biomassan (sellaisena kuin se on määritelty neuvoston direktiivissä 88/609/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna) osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %):

Epäpuhtaudet	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	200	200	200
NO _x	350	300	300
Hiukkaset	50	30	30

NO_x:n päästörajaa ei sovelleta tammikuun 1 päivään 2007 saakka sellaisiin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön noudattamista.

Alkuperäinen taulukko

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 3 %):

Epäpuhtaudet	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	850	850–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x	400	300	200
Hiukkaset	50	30	30

Muutettu taulukko

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 3 %):

Epäpuhtaudet	0–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	850	850–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x	400	300	200
Hiukkaset	50	30	30

NO_x:n päästörajaa ei sovelleta tammikuun 1 päivään 2007 saakka sellaisiin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön noudattamista.

II.2.2. C – kokonaispäästöjen raja-arvot:

C mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %). Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C ng/Nm³ (O₂-sisältö 6 %). Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

Muutettu ehdotus

C kiinteiden aineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-sisältö 6 %),
 C biomassan osalta (sellaisena kuin se on määritelty neuvoston direktiivissä 88/609/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna) mg/Nm³ (O₂-sisältö 6 %),
 C nestemäisten polttoaineiden osalta in mg/N³:na (O₂-sisältö 3 %):

Epäpuhtaus	C
HCl	10
HF	1

II.3. Muita teollisuusaloja koskevat erityissäännökset

II.3.1. C – kokonaispäästöjen raja-arvot:

C ng/Nm³:na. Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

C ng/Nm³:na. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

LIITE III

Mittaustekniikat

1. Kaikkien epäpuhtauksien, dioksiinit ja furaanit mukaan luettuina, näytteenotto ja analyysi sekä automaattisten mitausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava komission toimeksiannosta laadittujen CEN-standardien mukaisesti. On sovellettava kansallisia standardeja, kunnes tarvittavat CEN-standardit on laadittu.
2. Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavien päivittäisten päästöraja-arvojen prosenttiosuuksia:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä:	40 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %
Vetykloridi:	40 %

LIITE IV

Poistokaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästörajat

Epäpuhtaudet	Päästörajat massapitoisuuksina
1 – Direktiivissä 91/271/ETY määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä ⁽¹⁾	20 mg/l
2 – Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,02 mg/l
3 – Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05 mg/l
4 – Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	
5 – Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	
6 – Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
7 – Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	5 mg/l
8 – Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
9 – Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana kobolttina (Co)	
10 – Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
11 – Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
12 – Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
13 – Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	
14 – Dioksiinit ja furaanit liitteen I mukaisesti määritettyjen yksittäisten dioksiinien ja furaanien summana	0,5 ng/l

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

LIITE V

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

Alkuperäinen taulukko

a) Vuorokausikeskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	10 mg/m ³
Vetykloridi (HCl)	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	1 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/m ³
typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	200 mg/m ³
typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten osalta, joiden kapasiteetti on enintään 3 tonnia/tunti	400 mg/m ³

Muutettu taulukko

a) Vuorokausikeskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	10 mg/m ³
Vetykloridi (HCl)	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	1 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/m ³
typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	200 mg/m ³
typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten osalta, joiden kapasiteetti on enintään 3 tonnia/tunti	400 mg/m ³

NO_x:n päästörajaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 lähtien laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallista jätettä.

Alkuperäinen taulukko

b) Puolen tunnin keskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	20 mg/m ³
Vetykloridi (HCl)	60 mg/m ³
Fluorivety (HF)	4 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400 mg/m ³

Muutettu taulukko

b) Puolen tunnin keskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	20 mg/m ³
Vetykloridi (HCl)	60 mg/m ³
Fluorivety (HF)	4 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400 mg/m ³

NO_x:n päästörajaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 lähtien laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä.

Alkuperäinen taulukko

c) Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	yhteensä 0,05 mg/m ³
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05 mg/m ³
Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	yhteensä 0,5 mg/m ³
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana koboltina (Co)	
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	

Nämä keskiarvot koskevat sekä kyseisten raskasmetallien että niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

Muutettu taulukko

c) Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	yhteensä 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,1 mg/m ³ (*)
Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	yhteensä 1 mg/m ³ (*)
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana koboltina (Co)	
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	

(*) Näitä keskiarvoja sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2007 saakka jo käytössä oleviin laitoksiin, joiden toimilupa on myönnetty ennen 31 päivää joulukuuta 1996 ja joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä.

Nämä keskiarvot koskevat sekä kyseisten raskasmetallien että niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

- d) Keskiarvot on mitattava vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin pituisen näytteenottojakson aikana. Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään toksisuusekvivalentteina liitteen I mukaisesti.

Dioksiinit ja furaanit	0,1 mg/m ³
------------------------	-----------------------

- e) Palamiskaasujen hiilimonoksidipitoisuudet (CO) eivät saa ylittää polttamisen aikana (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta) seuraavia päästörajoja:

- 50 mg/m³ palamiskaasua vuorokausikeskiarvona,
- 150 mg/m³ palamiskaasua vähintään 95 prosentissa kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista tai 100 mg/m³ palamiskaasua kaikissa puolen tunnin keskiarvoina määritetyissä mittauksissa minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia leijukerrostekniikkaa käyttäville jätteenpolttolaitoksille edellyttäen, että sallittava hiilimonoksidin (CO) päästöraja on enintään 100 mg/m³ tuntikeskiarvona.

Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi aluksilla suoritettavia vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ⁽¹⁾

(2000/C 150 E/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 563 lopull. – 97/0193(COD)

(Komission esittämä 15 päivänä marraskuuta 1999 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 267, 3.9.1997.

Muutetaan komission ehdotus (KOM(97) 367 lopull. 97/0193(SYN)) seuraavasti:

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa noudattaen perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsoo, että

- (1) vaarallisten aineiden sisävesikuljetukset aluksilla ovat viime vuosina lisääntyneet huomattavasti, ja tämä on lisännyt onnettomuusvaaraa; sen vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa, että edellytykset tällaisten kuljetusten turvalliselle suorittamiselle ovat parhaat mahdolliset,
- (2) vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevassa suosituksessa (ADN) annetaan yhtenäiset säännöt aluksilla suoritettavien vaarallisten aineiden kansainvälisten sisävesikuljetusten turvallisuudesta, ja nämä säännöt ovat yhtenäisiä Reinin vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevan määräyksen (ADNR) kanssa; sen vuoksi on suotavaa ulottaa nämä säännöt koskemaan myös maiden sisäisiä kuljetuksia, jotta voitaisiin yhdenmukaistaa koko yhteisössä ne vaatimukset, jotka koskevat aluksilla suoritettavia vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia,

MUUTETTU EHDOTUS

EUROOPAN PARLAMENTTI JA
EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

Ei muutoksia

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

toimivat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ⁽⁴⁾,

sekä katsovat, että

- (2) vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevassa sopimuksessa (ADN) annetaan yhtenäiset säännöt aluksilla suoritettavien vaarallisten aineiden kansainvälisten sisävesikuljetusten turvallisuudesta, ja nämä säännöt ovat yhtenäisiä Reinin vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevan määräyksen (ADNR) kanssa; sen vuoksi on suotavaa ulottaa nämä säännöt koskemaan myös maiden sisäisiä kuljetuksia, jotta voitaisiin yhdenmukaistaa koko yhteisössä ne vaatimukset, jotka koskevat aluksilla suoritettavia vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia,

⁽¹⁾ EYVL C 267, 3.9.1997, s. 96.

⁽²⁾ EYVLC 157, 25.5.1998, s. 15.

⁽³⁾ EYVL ...

⁽⁴⁾ EYVL C 98, 9.4.1999, s. 486.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (3) tällä direktiivillä pyritään yhtenäistämään kansalliset ja kansainväliset säännöt samalla tavalla kuin vaarallisten aineiden tie- ja rautatiekuljetuksia koskevan lainsäädännön lähentämisestä annetuilla neuvoston direktiiveillä 94/55/EY⁽¹⁾ ja 96/49/EY⁽²⁾; kyseessä on yhdenmukaisuuden lisäämiseen tähtäävä toimenpide, jonka tavoitteena on parantaa kuljetusten turvallisuutta, yhdenmukaistaa kilpailuedellytyksiä ja helpottaa kuljetuksia; tällä direktiivillä vastataan myös neuvoston pyyntöön, joka koski vaarallisia aineita kuljettavien sisävesialusten miehistöjen koulutusvaatimuksia,
- (4) yhteisön säännösten antaminen aluksilla suoritettavista vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksista EU:ssa käyttäen olemassa olevaa ADN-suositusta yhdenmukaistamisen perustana ei ole tyydyttävä ratkaisu ja asettaa lisäksi kyseenalaiseksi voimassa olevan lainsäädännön yhdenmukaisuuden; johdonmukainen ja käytännöllinen vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia koskeva EU:n sääntely voidaan laatia ainoastaan uuden ADN-sopimuksen perusteella, jolla on virallinen oikeudellinen asema ja jonka teknisten liitteiden turvallisuusstandardit on saatettu mahdollisimman pitkälle yhdenmukaisiksi olemassa olevan ADN-sopimuksen kanssa,
- (5) alan lainsäädäntöä on lähennettävä, kuitenkin samalla toissijaisuusperiaatetta noudattaen, jotta voidaan varmistaa maiden sisäisten ja kansainvälisten kuljetusten turvallisuuden korkea taso, taata kilpailun vääristymien poistuminen helpottamalla tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta koko yhteisössä sekä varmistaa yhdenmukaisuus muiden yhteisön säännösten kanssa,
- (6) tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sitoumusta pyrkiä yhdenmukaistamaan tulevaisuudessa vaarallisten aineiden luokitusjärjestelmää Rio de Janeirossa kesäkuussa 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin (UNCED) hyväksymän Agenda 21-toimintaohjelman luvussa 19 vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti,
- (7) biologisten tekijöiden ja geneettisesti muunnettujen organismien, joista on säädetty direktiiveillä 90/219/ETY⁽³⁾, 90/220/ETY⁽⁴⁾ ja 90/676/ETY⁽⁵⁾, sisävesikuljetuksia koskevista turvallisuusvaatimuksista ei vielä ole erityistä yhteisön lainsäädäntöä,
- (8) tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta muiden työturvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevien yhteisön säännösten soveltamista,
- (1) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7; Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 96/86/EY (EYVL L 335, 24.12.1996, s. 43).
- (2) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 96/87/EY (EYVL L 335, 24.12.1996, s. 45).
- (3) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 1.
- (4) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.
- (5) EYVL L 374, 31.12.1990, s. 1.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

- (9) jäsenvaltioilla on edelleen vapaus säännellä kaikkia sellaisia aluksilla suoritettavia vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan,
- (10) kullakin jäsenvaltiolla on edelleen oltava oikeus säännellä tiettyjen vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia alueellaan tai kieltää ne, mutta ainoastaan muista kuin turvallisuusyistä,
- (11) jäsenvaltioilla on edelleen oikeus poiketa tämän direktiivin teknisten liitteiden määräyksistä siltä osin kuin kyseessä ovat ainoastaan sisävesiväylän tai satama-alueen ylittämiseksi suoritettavat lauttakuljetukset, jotta voidaan ottaa huomioon eri lauttatyyppeiden paikallinen ominaisuus ja suuri määrä,
- (12) teknologian ja teollisuuden kehityksen uusien saavutusten käyttöönottoa ei saa estää, ja tätä varten on säädettävä väliaikaisista poikkeuksista,
- (13) vaarallisten aineiden kuljettaminen sisävesiväylää pitkin kolmanteen maahan tai kolmannesta maasta on sallittua, jos se tapahtuu ADN:n vaatimusten mukaisesti, ja
- (14) tämän direktiivin liitteet on voitava mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen erityisesti sisällyttämällä niihin ADN:n uudet määräykset; tätä tarkoitusta varten olisi käytettävä direktiivin 94/55/EY 9 artiklalla perustettua komiteaa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan aluksilla suoritettaviin vaarallisten aineiden kuljetuksiin, jotka tapahtuvat sisävesiväylillä jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioiden välillä.
2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä direktiiviä kokonaan tai osittain vaarallisten aineiden kuljetuksiin aluksilla silloin, kun alukset liikennöivät sellaisilla liikennöitävissä olevilla vesiväylillä, jotka eivät ole sisävesiväylän kautta yhteydessä muiden jäsenvaltioiden vesiväyliin.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksiin puolustusvoimille kuuluvilla tai niiden vastuulla olevilla aluksilla.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön sisävesillä liikennöivien meriliikenteeseen tarkoitettujen alusten on oltava tämän direktiivin liitteen B.1 reunanumeroissa 120 100–120 295 määritettyjen rakennevaatimusten mukaisia.

5.

Tällä direktiivillä ei kuitenkaan vaikuteta jäsenvaltion oikeuteen säilyttää yhteisön oikeutta noudattaen voimassa erityisiä turvallisuusvaatimuksia, jotka koskevat aluksilla suoritettavia maan sisäisiä tai kansainvälisiä vaarallisten aineiden kuljetuksia, sikäli kuin kyseisestä alasta ei ole annettu määräyksiä tämän direktiivin liitteissä; tämä koskee muun muassa:

- a) määräyksiä, jotka koskevat kuljetusten turvallisuutta valvovia viranomaisia, mukaan lukien meripoliisi;
- b) vaarallisten aineiden kuljetuksiin käytettävien alusten tarkastuksia koskevia vaatimuksia ja tarkastusten suorittamista;
- c) laivojen tarkastus- ja luokituslaitoksia koskevia vaatimuksia.

Mainittua b) ja c) alakohtaa koskevia kansallisia säännöksiä ei voi laajentaa. Kyseisiä säännöksiä ei enää sovelleta, jos samankaltaiset toimenpiteet tehdään velvoittaviksi yhteisön oikeudessa.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- ”ADN:llä” Genevessä hyväksytyn vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevan suosituksen teknisiä liitteitä sellaisina kuin ne on liitetty tähän direktiiviin 1 päivänä tammikuuta 1997 päivätyssä toisinnossaan,
- ”ADNR:llä” Reinin vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevaa määrystä sellaisena kuin se oli voimassa 1 päivänä tammikuuta 1997,
- ”vaarallisilla aineilla” aineita ja tavaroita, joiden kuljetus on kiellettyä tai sallittua ainoastaan tietyin tämän direktiivin liitteiden mukaisin edellytyksin,
- ”kuljetuksella” kaikkea tämän direktiivin liitteiden alaan sisältyvää toimintaa, johon kuuluu vaarallisten aineiden kuljettaminen aluksilla sisävesiväyliä pitkin ja joka suoritetaan jäsenvaltioiden välillä tai yhden jäsenvaltion sisävesiväylillä, mukaan lukien kuormaaminen, purkaminen ja siirtäminen toisesta kuljetusmuodosta tai toiseen kuljetusmuotoon sekä kuljetuksen olosuhteiden edellyttämät pysähdykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjä, edellä tarkoitettuja kuljetuksia koskevia vastuujärjestelyjä,
- ”lauttakuljetuksella” kuljetustoimintaa, joka suoritetaan ainoastaan sisävesiväylän tai satama-alueen ylittämiseksi.

MUUTETTU EHDOTUS

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön sisävesillä liikennöivien meriliikenteeseen tarkoitettujen alusten on oltava tämän direktiivin liitteen 1 reunanumeroissa 120 100–120 295 määritettyjen rakennevaatimusten mukaisia.

5. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan vaikuteta jäsenvaltion oikeuteen säilyttää yhteisön oikeutta noudattaen voimassa erityisiä turvallisuusvaatimuksia, jotka koskevat aluksilla suoritettavia maan sisäisiä tai kansainvälisiä vaarallisten aineiden kuljetuksia, sikäli kuin kyseisestä alasta ei ole annettu määräyksiä tämän direktiivin liitteissä; tämä koskee muun muassa: määräyksiä, joita sovelletaan kuljetusten turvallisuutta valvoviin viranomaisiin, meripoliisi mukaan luettuna.

Ei muutoksia

— ”ADN:llä” vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevan eurooppalaisen sopimuksen liitteitä

— ”ADNR:llä” Reinin vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevaa määrystä

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

3 artikla

1. Vaarallisia aineita, joiden kuljetus kielletään tämän direktiivin liitteiden määräyksillä, ei saa kuljettaa aluksilla jäsenvaltion alueen sisävesiväyliä pitkin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan säännösten soveltamista.

2. Jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta sisävesikuljetusyritysten markkinoille pääsyä koskevia sääntöjä tai sääntöjä, jotka koskevat aluksilla suoritettavia tavaroiden sisävesikuljetuksia, aluksilla suoritettavat vaarallisten aineiden sisävesikuljetukset ovat sallittuja, jos niissä noudatetaan seuraavissa liitteissä asetettuja vaatimuksia:

- määräykset, jotka koskevat vaarallisia aineita ja tavaroita (liite A),
- määräykset, jotka koskevat vaarallisten aineiden kuljettamista pakkauksissa tai irtolastina (liite B.1),
- määräykset, jotka koskevat vaarallisten aineiden kuljetuksia säiliöissä (liite B.2).

4 artikla

1. Aluksille, joilla kuljetetaan vaarallisia aineita 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla vesiväylillä, on annettava yhteisön todistus liitteen B.1 reunanumerossa 10 282 ja liitteen B.2 reunanumerossa 210 282 määrätyn menettelyn mukaisesti. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama yhteisön todistus on todistena siitä, että alus on tarkastettu ja että sen rakenne ja varusteet ovat liitteiden A, B.1 ja B.2 soveltuvien määräysten mukaisia. Todistus on pidettävä mukana aluksella.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kaikilla aluksilla, joilla on Reinin vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevan määräyksen (ADNR), sellaisena kuin se oli voimassa 1 päivänä tammikuuta 1997, mukaisesti annettu todistus, voidaan kuljettaa vaarallisia aineita koko yhteisön alueella kyseisessä todistuksessa mainituin edellytyksin.

3. Kunkin jäsenmaan on laadittava luettelo laitoksista, joilla on valtuudet suorittaa liitteen B.1 reunahuomautuksen 10 282 ja liitteen B.2 reunahuomautuksen 210 282 mukaisia tarkastuksia, ja toimitettava se komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Luettelo hyväksytyistä luokituslaitoksista on liitteessä C.

4. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden on hyväksyttävä yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan mukaisesti antama todistus.

2. Jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta sisävesikuljetusyritysten markkinoille pääsyä koskevia sääntöjä tai sääntöjä, jotka koskevat aluksilla suoritettavia tavaroiden sisävesikuljetuksia, aluksilla suoritettavat vaarallisten aineiden sisävesikuljetukset ovat sallittuja, jos niissä noudatetaan seuraavia liitteen 1 vaatimuksia:

- määräykset, jotka koskevat vaarallisia aineita ja tavaroita,
- määräykset, jotka koskevat vaarallisten aineiden kuljettamista pakkauksissa tai irtolastina
- määräykset, jotka koskevat vaarallisten aineiden kuljetuksia säiliöissä).

Ei muutoksia

1. Aluksille, joilla kuljetetaan vaarallisia aineita 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla vesiväylillä, on annettava yhteisön todistus liitteen 1 reunanumerossa 10 282 ja 210 282 määrätyn menettelyn mukaisesti. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama yhteisön todistus on todistena siitä, että alus on tarkastettu ja että sen rakenne ja varusteet ovat liitteiden 1 ja 2 soveltuvien määräysten mukaisia. Todistus on pidettävä mukana aluksella.

Ei muutoksia

3. Kunkin jäsenmaan on laadittava luettelo laitoksista, joilla on valtuudet suorittaa liitteen 1 reunanumeroiden 10 282 ja 210 282 mukaisia tarkastuksia, ja toimitettava se komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Luettelo hyväksytyistä luokituslaitoksista on liitteessä 2.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

II LUKU

POIKKEUKSET, RAJOITUKSET JA VAPAUTUKSET

5 artikla

1. Kullekin jäsenvaltiolle jää oikeus säännellä, ainoastaan muista kuin kuljetusturvallisuuteen liittyvistä syistä, erityisesti kansalliseen turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyvien seikkojen perusteella, tiettyjen vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia alueellaan tai kieltää ne, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltio voi sallia alueellaan sellaisten alusten käytön, joilla on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti annettu todistus vaarallisten aineiden kuljettamista varten, siihen asti, kunnes tällaisen todistuksen voimassaoloaika päättyy.

3. Jos jäsenvaltio sattuneen onnettomuuden tai vaaratilanteen perusteella katsoo, että sovellettavat turvallisuusmääräykset ovat olleet riittämättömiä vähentämään kuljetuksiin liittyviä vaaroja, ja jos tarvitaan kiireellisiä toimia, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava toimien suunnitteluvaiheessa komissiolle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä. Komissio päättää 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, voidaanko kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpano sallia, ja määrittää niiden keston. Komissio voi muuttaa tämän direktiivin liitteitä 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kaikki 31 päivänä joulukuuta 1998 sovellettavat kansalliset säännökset, jotka koskevat dioksiineja ja furaaneja sisältävien aineiden kuljetuksia ja pakkaamista, siihen asti kun tämän direktiivin liitteisiin sisällytetään vastaavat määräykset. Näitä säännöksiä ei saa laajentaa tai tiukentaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä kansallisista säännöksistä komissiolle, joka puolestaan tiedottaa niistä muille jäsenvaltioille.

5. Jäsenvaltio voi ottaa omalla alueellaan käyttöön lauttakuljetuksia koskevia säännöksiä, jotka poikkeavat tämän direktiivin liitteiden määräyksistä. Nämä poikkeukset on merkittävä lautan tekniseen todistukseen.

6 artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi sallia alueellaan meri- tai maaliikennettä koskevien kansainvälisten vaatimusten mukaisesti luokiteltujen, pakattujen ja merkittyjen vaarallisten aineiden sisävesikuljetukset aluksilla aina, kun kuljetukseen sisältyy myös meritse tai maitse tehtävä matka.

3. Jos jäsenvaltio sattuneen onnettomuuden tai vaaratilanteen perusteella katsoo, että sovellettavat turvallisuusmääräykset ovat olleet riittämättömiä vähentämään kuljetuksiin liittyviä vaaroja, ja jos tarvitaan kiireellisiä toimia, kyseisen jäsenvaltion on heti toteutettava kaikki välittömästi tarpeelliset toimet ja ilmoitettava niistä komissiolle viipymättä; kaikissa muissa tapauksissa jäsenvaltion on ilmoitettava toimien suunnitteluvaiheessa komissiolle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä. Komissio päättää 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, voidaanko kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpano sallia, ja määrittää niiden keston. Komissio voi muuttaa tämän direktiivin liitteitä 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Ei muutoksia

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Tämän direktiivin liitteiden määräyksiä, jotka koskevat asianmukaisissa merkinnöissä tai asiakirjoissa käytettäviä kieliä, ei sovelleta sellaisiin kuljetuksiin, jotka suoritetaan sisävesiväyliä pitkin ainoastaan yhden jäsenvaltion alueella. Jäsenvaltio voi sallia muiden kuin liitteissä mainittujen kielten käytön kuljetuksissa, jotka suoritetaan ainoastaan sen oman alueen sisävesiväyliä pitkin.

3. Jäsenvaltio voi komissiota kuultuaan sallia alueellaan tilapäiset vaarallisten aineiden kuljetukset tai kuljetukset, jotka on kielletty liitteissä tai jotka suoritetaan liitteissä määrätystä edellytyksistä poikkeavin edellytyksin, jos kuljetuksissa noudatetaan turvallisuustasoa koskevia kansallisia vaatimuksia ja jos näiden vaatimusten noudattamista valvotaan tarkasti siten, että edellytykset on selkeästi määritetty.

7 artikla

1. Jollei markkinoille pääsyä koskevista kansallisista tai yhteisön säännöksistä muuta johdu, yhteisön alueen ja kolmansien maiden väliset aluksilla suoritettavat vaarallisten aineiden sisävesikuljetukset ovat sallittuja, jos niissä noudatetaan tämän direktiivin liitteiden vaatimuksia. Jos yhteisö kuitenkin on tehnyt kolmansien maiden kanssa sopimuksia, jotka koskevat vaarallisten aineiden sisävesikuljetuksia, sovelletaan näiden sopimusten määräyksiä.

2. Jäsenvaltioiden on luovuttava kolmansissa maissa rekisteröityjen alusten lisätarkastuksia koskevista vaatimuksista, jos liitteessä C mainittu hyväksytty luokituslaitos on antanut todistuksen, jossa vahvistetaan, että aluksen rakenne ja varusteet vastaavat liitteiden A, B.1 ja B.2 asianomaisia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on luovuttava kolmansissa maissa rekisteröityjen alusten lisätarkastuksia koskevista vaatimuksista, jos liitteessä 2 mainittu hyväksytty luokituslaitos on antanut todistuksen, jossa vahvistetaan, että aluksen rakenne ja varusteet vastaavat liitteen 1 asianomaisia vaatimuksia.

III LUKU

Ei muutoksia

LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla

Tarvittavat muutokset liitteiden A ja B mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tämän direktiivin soveltamisaloilla ja erityisesti ADN:n vastaavien määräysten muutosten huomioon ottamiseksi on tehtävä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tarvittavat muutokset liitteiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tämän direktiivin soveltamisaloilla ja erityisesti ADN:n vastaavien määräysten muutosten huomioon ottamiseksi ja liitteen 1 osalta ADNR:n vastaaviin määräyksiin tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi on tehtävä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

Ei muutoksia

1. Komissiota avustaa direktiivin 94/55/EY⁽¹⁾ 9 artiklalla perustettu vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevä komitea, jäljempänä "komitea".

(¹) EYVL L 319, 12.12.1994.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

3. Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

4. Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1999 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Niiden on sovellettava näitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 1999.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten määräysten rikkomista koskevasta seuraamusjärjestelmästä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta näitä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeassa suhteessa säännösten rikkomiseen sekä ennalta ehkäiseviä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava olennaisista määräyksistä komissiolle viimeistään 1 kohdassa mainittuna päivänä sekä kaikista myöhemmistä muutoksista niin pian kuin mahdollista.

11 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

LIITE A

LIITTEET

Liite sisältää vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevan suosituksen (ADN) reunanumerot 0 001–6 999 sellaisina kuin ne olivat voimassa 1 päivänä tammikuuta 1997 siten, että ilmaisu ”sopimuspuoli” korvataan ilmaisulla ”jäsenvaltio”.

Liitteet sisältävät vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevan eurooppalaisen sopimuksen (ADN) liitteet 1, 2, 3, ja 4 siten, että ilmaisu ”sopimuspuoli” korvataan ilmaisulla ”jäsenvaltio”.

HUOM.: Toisinnot julkaistaan kaikilla yhteisön virallisilla kielillä, kun vahvistettu teksti on saatavilla kaikilla kielillä.

Ei muutoksia

LIITTEET B.1 JA B.2

Poistetaan

Liitteet sisältävät vaarallisten aineiden kansainvälisiä sisävesikuljetuksia koskevan suosituksen (ADN) reunanumerot 10 000–331 999 sellaisina kuin ne olivat voimassa 1 päivänä tammikuuta 1997 siten, että ilmaisu ”sopimusosapuoli” korvataan ilmaisulla ”jäsenvaltio”.

HUOM! Toisinnot julkaistaan kaikilla yhteisön virallisilla kielillä, kun vahvistettu teksti on saatavilla kaikilla kielillä.

LIITE C

Poistetaan

Luettelo hyväksytyistä luokituslaitoksista

1. Germanischer Lloyd
2. Bureau Veritas
3. Lloyd's Register of Shipping

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (uudelleen laadittu teksti)

(2000/C 150 E/03)

KOM(1999) 594 lopull. — 1999/0244(COD)

(Komission esittämä 7 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tupakkatuotteiden merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä tiettyjen suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkavalmistajien kieltämiseksi 13 päivänä marraskuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/622/ETY⁽¹⁾ muutettiin huomattavasti direktiivillä 92/41/ETY⁽²⁾. Koska näitä direktiivejä on edelleen muutettava samoin kuin savukkeista poltettaessa syntyvän tervan suurinta sallittua määrää koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 17 päivänä toukokuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/239/ETY⁽³⁾, kaikki nämä direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Tupakkatuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevissa jäsenvaltioiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on merkittäviä eroja. Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämismuoto ja myynti ylittävät jäsenvaltioiden rajat, ja sen vuoksi nämä erot ovat omiaan luomaan esteitä tupakkatuotteiden liikkumiselle jäsenvaltioiden välillä sekä vääristämään kilpailua ja siten haittaamaan sisämarkkinoiden toimintaa.
- (3) Tällaiset esteet olisi poistettava ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi tupakkatuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevia sääntöjä olisi lähennettävä. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin jätettävä mahdollisuus asettaa tiettyin edellytyksin vaatimuksia, joita ne pitävät tarpeellisina kansalaisten terveyden suojelemisen valmistamiseksi.
- (4) Komissio on perustamissopimuksen 95 artiklan 3 kohdan mukaisesti velvollinen perustamaan kyseisen artiklan 1 kohdan nojalla antamansa terveyttä, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevat ehdotuksensa suojelun korkeaan tasoon.
- (5) Direktiivissä 90/239/ETY vahvistetaan savukkeista poltettaessa syntyvän tervan suurin sallittu enimmäismäärä, jota on sovellettu jäsenvaltioissa kaupan pidettäviin savukkeisiin 31 päivästä joulukuuta 1992 lähtien. Koska terva on karsinogeeni, savukkeista poltettaessa syntyvän tervan määrää on yhä vähennettävä.
- (6) Direktiivissä 89/622/ETY säädetään yleisestä kaikkiin tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksiin sijoitettavasta varoituksesta sekä savukkeita koskevista erityisvaroituksista, ja vuodesta 1992 alkaen ulotettiin varoitusten merkitsemistä koskeva vaatimus myös muihin tupakkatuotteisiin.
- (7) Direktiivissä 89/622/ETY kielletään tiettyjen suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden myynti jäsenvaltioissa. Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklassa myönnetään Ruotsin kuningaskunnalle poikkeus kyseisen direktiivin säännöksistä suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden osalta.
- (8) On osoitettu, että savukkeita poltettaessa syntyy hiilimonoksidia sellaisia määriä, jotka vaarantavat terveyttä ja ovat omiaan aiheuttamaan sydänsairauksia ja muita terveyshaittoja. Erot hiilimonoksidia koskevissa säännöissä ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (9) Savukkeista poltettaessa syntyvän nikotiinin suurimman sallitun määrän rajoittamista koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa. Nämä erot ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Lisäksi jäsenvaltiot ja tiedeviranomaiset ovat raportoineet erityisistä kansanterveysongelmista tällä jo aiempien yhdenmukaistamistoimenpiteiden kohteena olleella alalla. Komissio on tarkastellut näitä ongelmia.
- (10) Tällaiset esteet olisi poistettava, ja tämän tavoitteet saavuttamiseksi savukkeiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen sekä niiden markkinointi ja vapaa liikkuvuus olisi saatettava poltettaessa syntyvän tervan ja hiilimonoksidin suurinta sallittua määrää koskevien yhteisten sääntöjen alaisiksi.

⁽¹⁾ EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 158, 11.6.1992, s. 30.

⁽³⁾ EYVL L 137, 30.5.1990, s. 36.

- (11) Tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden koko sekä tupakan valmistajien yhä lisääntyvät pyrkimykset keskittää koko yhteisöön suunnattu tuotanto ainoastaan muutamiin tuotantolaitoksiin jäsenvaltioissa edellyttävät lainsäädäntöä, jotta tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden moitteeton toiminta taattaisiin yhteisön eikä ainoastaan jäsenvaltioiden tasolla.
- (12) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten olisi säädettävä määräajat, jotka antavat toisaalta mahdollisuuden saattaa loppuun jo direktiivin 90/239/ETY mukaisesti alkanut siirtyminen sekä toisaalta kuluttajille ja valmistajille aikaa sopeutua tuotteisiin, joista syntyy poltettaessa vähemmän tervettä, nikotiinia ja hiilimonoksia.
- (13) Kreikalle myönnettiin direktiivissä 90/239/ETY poikkeus tervän enimmäismäärän täytäntöönpanojankohdasta. Tämä poikkeus on edelleen voimassa.
- (14) Tupakkatuotteiden on osoitettu sisältävän ja poltettaessa synnyttävän monia vahingollisia aineita ja tunnettuja karsinogeeniä, jotka ovat vaarallisia ihmisten terveydelle poltetussa muodossa. Kuluttajilla on oikeus saada tietää näiden aineiden olemassaolosta ostaessaan tai kuluttaessaan kyseisiä tuotteita, ja nämä tiedot on annettava kuluttajille selvällä, helposti luettavalla ja ymmärrettävällä tavalla. Tupakkatuotteiden pakkauksiin painettavat varoitusmerkinnot ovat yksi tehokkaimmista tavoista esittää tällaisia tietoja.
- (15) Direktiivissä 89/622/ETY säädettyjen merkintävaatimusten soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kyseisissä direktiiveissä asetetut vaatimukset ovat riittämättömät direktiivien tavoitteen saavuttamiseksi erityisesti, kun otetaan huomioon tupakkatuotteiden vaarallisuus ja niiden aiheuttama riippuvuus sekä esitettävien tietojen monimutkaisuus ja runsaus.
- (16) Varoitusten ja enimmäismäärien merkitsemisessä on edelleen eroja eri jäsenvaltioissa. Tästä johtuu, että kuluttajille annetaan joissakin jäsenvaltioissa paremmat tiedot tupakkatuotteiden vaaroista kuin muissa jäsenvaltioissa. Tällaiset eroavaisuudet eivät ole hyväksyttäviä, sillä ne ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden toimintaa. Voimassa olevaa lainsäädäntöä onkin syytä voimistaa ja selvittää suojelun korkean tason takaamiseksi.
- (17) Tällaiset esteet olisi poistettava, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi tupakkatuotteiden saattaminen markkinoille sekä niiden markkinointi ja vapaa liikkuvuus olisi saatettava entistä selvempien ja tiukennettujen merkintöjä ja enimmäismääriä koskevien sääntöjen alaisiksi.
- (18) Kaikissa jäsenvaltioissa ei ole lainsäädäntöä eikä vapaaehtoisia sopimuksia tupakkatuotteiden valmistuksessa käytettävistä ainesosista ja lisäaineista. Lisäksi useissa jäsenvaltioissa, joissa on asiaa koskevia säädöksiä tai sopimuksia, viranomaiset eivät kuitenkaan saa tupakan valmistajilta tuotemerkkikohtaisia tietoja tupakkatuotteiden sisältämien ainesosien ja lisäaineiden määristä.
- (19) Näiden tietojen ja toksikologisten tietojen puute estää jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia määrittelemästä luotettavalla tavalla tupakkatuotteiden myrkyllisyyttä ja kuluttajien terveydelle aiheuttamia vaaroja. Tämä on ristiriidassa sen kanssa, että yhteisöllä on velvollisuus varmistaa ihmisten terveyden suojelun korkea taso.
- (20) Yhteisö ja jäsenvaltiot ovat velvollisia varmistamaan, että kansallisessa ja kansainvälisessä lainsäädännössä suojataan tupakan valmistajien teollis- ja tekijänoikeuksia. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että tuotetietoja käsitellään luottamuksellisina silloin, kun se on yleisen edun mukaista.
- (21) Tekninen ja tieteellinen kehitys tupakkatuotteiden alalla edellyttää direktiivin säännösten ja sen kansallisen täytäntöönpanon säännöllistä uudelleentarkastelua. Näin ollen on tarpeen säätää säännöllisestä raportointimenettelystä, jota komissio noudattaa.
- (22) Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettussa neuvoston direktiivissä 89/552/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/ETY⁽²⁾, kielletään kaikenlainen savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/43/EY⁽³⁾ säädetään tupakkatuotteiden suorasta ja epäsuorasta mainonnasta sponsorointi mukaan lukien.
- (23) Neuvosto kehotti 26 päivänä marraskuuta 1996 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁴⁾ komissiota ottamaan tupakkaa ja tupakkatuotteita koskevissa yhteisön politiikoissa huomioon erityisesti tupakoinnin haitallisen vaikutuksen yhteisön kansalaisten terveyteen ja elämänlaatuun. Lisäksi kyseisessä päätöslauselmassa kehoitettiin komissiota tarkastelemaan mahdollisia jatkotoimenpiteitä, joihin yhteisö ja jäsenvaltiot voisivat ryhtyä tupakoinnin vähentämiseksi.

(1) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

(2) EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

(3) EYVL L 213, 30.7.1998, s. 9.

(4) EYVL C 374, 11.12.1996, s. 4.

(24) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisön nykyisestä ja ehdotetusta toiminnasta tupakankulutuksen vähentämiseksi ⁽¹⁾ ehdotettiin tervan ja nikotiinin sallittujen enimmäismäärien tarkempaa tarkastelua ja pakkausmerkintöjä koskevien nykyisten vaatimusten uudelleen tarkastelua. Lisäksi tiedonannossa kehoitettiin harkitsemaan kuvauksen "vähätervainen" (*low tar*) määrittelyä, koska tällainen ilmaisu saattaa johtaa kuluttajia harhaan vähätteleällä kyseisten tuotteiden terveydelle aiheuttamia vaaroja, ja huomautettiin, että tupakkatuotteiden lisäaineiden toksisuuden ja terveysvaikutusten arvioimisesta tai säätelemisestä ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä. Yhteisön lainsäädäntöä on sen sijaan annettu useiden muiden kuluttajien terveyden mahdollisesti vaikuttavien tuotteiden lisäaineista ja ainesosista.

(25) Savukepakkauksissa käytettävät ilmaiset kuten "vähätervainen" (*low tar*) voivat virheellisesti saada kuluttajan uskomaan, että kyseiset tuotteet ovat olennaisesti turvallisempia kuin muut savuketyypit. Tällaisten savukkeiden määrittelyä koskevilla kansallisilla säännöillä ei ole vastinetta yhteisön oikeudessa, mikä muodostaa mahdollisia esteitä sisämarkkinoille ja aukon toimenpiteissä, joilla pyritään varmistamaan kansanterveyden suojelun korkea taso tältä osin. Jotkut tupakoitsijat saavat tupakointityylinsä vuoksi hengitystiehyisiinsä suurempia tervämääriä kuin mitä "vähätervaisten" savukkeiden pakkauksissa on ilmoitettu.

(26) Komission tiedonannosta 4 päivänä marraskuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin mietinnössä todetaan, että tupakkaan lisättävien aineiden olisi oltava myrkyttömiä ja todistettavasti terveydelle vaarattomia sekä poltettussa että polttamattomassa muodossa. Lisäksi mietinnössä kannatettiin terveysvaroitusten muuttamista näkyvämmiksi ja helpommin luettaviksi sekä niiden painamista mustalla värillä valkoista taustaa vasten.

(27) Helsingissä pidetyn tupakkaa koskevan konsensuskonferenssin yhteydessä antamassaan suosituksessa korkean tason syöpäasiantuntijaryhmä suosittelee ⁽²⁾, että yhteisö ryhtyisi toimiin savukkeiden ainesosien, lisäaineiden mukaan lukien, myrkyllisyyden ja terveyshaittojen sääntelemiseksi ja katsoi, että savukkeiden nikotiinimäärälle olisi asetettava enimmäisraja mahdollisimman pian. Lisäksi ryhmä suosittelee, että savukkeiden merkintävaatimuksia tiukennettaisiin ja tehtäisiin entistä näkyvämmäksi ja että kuluttajille annettaisiin asianmukaista tietoa tupakoinnista ja sen terveysterveysvaikutuksista.

(28) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kan-

sallista lainsäädäntöä liitteessä III luetellut direktiivi ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tavoitteena on poltettaessa syntyvän tervan määrää ja tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa olevia terveyttä koskevia varoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen sekä poltettaessa syntyvän hiilimonoksidin ja nikotiinin määrää ja tupakkatuotteiden ainesosia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen pitäen lähtökohtana terveyden suojelun korkeaa tasoa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- "tupakkatuotteilla": tupakasta kokonaan tai osittain valmistettuja, poltettavaksi, sieraimiin vedettäväksi, imeskeltäväksi tai pureskeltäväksi tarkoitettuja tuotteita;
- "tervalla": raakaa, vedetöntä, nikotiinitonta savun tiivistymää;
- "nikotiinilla": nikotiinialkaloideja;
- "suussa käytettäväksi tarkoitettulla tupakalla": kaikkia suussa käytettäväksi tarkoitettuja, kokonaan tai osittain tupakasta valmistettuja tuotteita lukuun ottamatta poltettavaksi tai pureskeltäväksi tarkoitettuja tuotteita, jauheena tai pieninä paloina tai jonakin näiden muotojen yhdistelmänä – varsinkin annospusseissa tai huokoisissa pusseissa tarjottuja – tai elintarvikkeita muistuttavassa muodossa olevia tuotteita;
- "ainesosilla": kaikkia tupakkatuotteiden valmistuksessa lisäaineina käytettäviä aineita, joita on valmiissa tuotteessa joko sellaisenaan tai muuttuneessa muodossa tupakkakasvinlehteä tai sen osia lukuun ottamatta.

3 artikla

Savukkeet: tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin tasot

- Jäsenvaltioissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavista, markkinoitavista tai valmistettavista savukkeista poltettaessa syntyvän tervan määrä ei saa olla enemmän kuin 10 mg savuketta kohden 31 päivästä joulukuuta 2003 alkaen.
- Jäsenvaltioissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavista, markkinoitavista tai valmistettavista savukkeista poltettaessa syntyvän nikotiinin määrä ei saa olla enemmän kuin 1,0 mg savuketta kohden 31 päivästä joulukuuta 2003 alkaen.

⁽¹⁾ KOM(96) 609 lopull.

⁽²⁾ KOM(96) 609 lopull. liite.

3. Jäsenvaltioissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavista, markkinoitavista tai valmistettavista savukkeista poltettaessa syntyvän hiilimonoksidin määrä ei saa olla enemmän kuin 10 mg savuketta kohden 31 päivästä joulukuuta 2003 alkaen.

4 artikla

Poikkeus

Kreikan osalta tervan raja-arvo ja täytöntöönpanoajankohta ovat väliaikaisena poikkeuksena 10 mg tervaa 31 päivästä joulukuuta 2006 alkaen.

Tämä poikkeus ei voi olla perusteena yhteisön sisäisillä rajoilla tapahtuvalle valvonnalle.

5 artikla

Mittausmenetelmät

1. Edellä 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät, jotka on ilmoitettava savukkeiden vähittäispakkauksissa, on mittaava ISO-menetelmien 4387 (terva), 10315 (nikotiini) ja 8454 (hiilimonoksidi) mukaisesti.

Pakkauksissa olevien merkintöjen paikkansapitävyys on tarkastettava ISO-standardin 8243 mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että edellä 1 kohdassa tarkoitetut mittaukset ja tarkastukset suorittaa kunkin jäsenvaltion viranomaisten tätä tarkoitusta varten hyväksymä testauslaboratorio.

3. Lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia tupakan valmistajia tai tuojia suorittamaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten edellyttämiä muita mittauksia ja tarkastuksia, jotta savukkeista poltettaessa syntyvien muiden aineiden määrä voitaisiin arvioida tuotemerkkikohtaisesti. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että kyseiset mittaukset ja tarkastukset suorittaa edellä 2 kohdassa tarkoitettu hyväksytty testauslaboratorio.

4. Kaikkien edellä 3 kohdan mukaisesti suoritettujen mittausten ja tarkastusten tulokset on ilmoitettava vuosittain asiasta vastaaville kansallisille viranomaisille.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän artiklan vaatimusten mukaisesti toimitettujen tietojen luotamuksellisuuden suojaamiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki tämän artiklan mukaisesti saadut tiedot komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä toukokuuta.

6 artikla

Merkinnät

1. Poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät on painettava savukepakkauksen kylkeen sen maan virallisilla kielillä, jossa tuote saatetaan markkinoille, siten, että kyseisestä ulkopinnasta katetaan vähintään 10 prosenttia.

Osuuden on oltava 12 prosenttia, jos maassa on kaksi virallista kieltä, ja 15 prosenttia, jos virallisia kieliä on kolme.

2. Kaikkien tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa, lukuun ottamatta muita kuin poltettavia tupakkatuotteita ja suussa käytettäväksi tarkoitettuja tupakkavalmisteita, on oltava jompikumpi seuraavista yleisistä varoituksista:

— ”Tupakointi on hengenvaarallista”.

— ”Tupakointi voi olla hengenvaarallista”.

Kaikkien tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa, lukuun ottamatta muita kuin poltettavia tupakkatuotteita ja suussa käytettäväksi tarkoitettuja tupakkatuotteita, on oltava myös lisävaroitusta, joka valitaan yksinomaan liitteessä I mainituista varoituksista.

Suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden, jotka saatetaan markkinoille tämän direktiivin 9 artiklan säännösten mukaisesti, ja muiden kuin poltettavien tupakkatuotteiden pakkauksissa on oltava liitteessä II mainittu varoitusta. Tämä varoitusta on painettava vähittäismyyntipakkauksen näkyvimälle ulkopinnalle sekä tuotteen vähittäismyynnissä mahdollisesti käytettävien muiden pakkausten ulkopinnalle. Jäsenvaltioilla on oikeus vahvistaa näille ulkopinnoille sijoitettavien varoitusten paikka jäsenvaltioille asetettujen kielivaatimusten mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yleinen varoitusta on painettava vähittäismyyntipakkauksen näkyvimälle ulkopinnalle sekä tuotteen vähittäismyynnissä mahdollisesti käytettävien muiden pakkausten ulkopinnalle. Jäsenvaltioilla on oikeus määrittää varoitusta paikka kyseisellä pinnalla niille asetettujen kielivaatimusten mukaisesti.

Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu varoitusta on painettava vähittäismyyntipakkauksen näkyvimälle ulkopinnalle sekä tuotteen vähittäismyynnissä mahdollisesti käytettävien muiden pakkausten ulkopinnalle. Jäsenvaltioilla on oikeus vahvistaa näille ulkopinnoille sijoitettavien varoitusta paikka jäsenvaltioille asetettujen kielivaatimusten mukaisesti.

4. Tässä artiklassa edellytettävien varoitusta ja määrien tekstit on:

— painettava mustalla lihavoidulla Helvetica-kirjasimella valkoisella taustalla. Jäsenvaltioilla on kielivaatimusten täyttämiseksi oikeus määrittää kirjasimen pistekoko edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä täsmennetty kirjasinkoko on sellainen, että se peittää mahdollisimman suuren osa vaaditulle tekstille varatusta alueesta;

— painettava pienaakkosin lukuun ottamatta varoitusta ensimmäistä kirjainta;

— keskitettävä alueella, jolle teksti on painettava, yhdensuuntaisesti pakkauksen ylälaidan kanssa;

— kehystettävä mustalla rajauksella, jonka leveyden on oltava vähintään 3 millimetriä ja enintään 4 millimetriä ja joka ei millään tavalla häiritse varoituksen tai annettujen tietojen lukemista;

— painettava sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, jossa tuote saatetaan markkinoille.

5. Tämän artiklan mukaisten merkintöjen painaminen vähittäismyyntipakkauksen pohjaan tai veromerkin päälle on kielletty. Tämän artiklan mukaiset merkinnät on kiinnitettävä pysyvästi pakkaukseen siten, että niitä ei voi irrottaa. Muut merkinnät tai kuvat ja pakkauksen avaaminen eivät saa millään tavalla peittää näitä merkintöjä, tehdä niistä epäselviä tai häiritä niiden lukemista.

6. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yleisen varoituksen ja 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen muuta kuin poltettavia tupakkatuotteita ja suussa käytettäväksi tarkoitettuja tupakkatuotteita koskevan varoituksen on katettava vähintään 25 prosenttia tupakan vähittäismyyntipakkauksen siitä ulkopinnasta, jolle varoitus painetaan. Osuuden on oltava 27 prosenttia, jos maassa on kaksi virallista kieltä ja 30 prosenttia, jos virallisia kieliä on kolme.

7. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lisävaroituksen on katettava vähintään 25 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen siitä ulkopinnasta, jolle varoitus painetaan. Osuuden on oltava 27 prosenttia, jos maassa on kaksi virallista kieltä ja 30 prosenttia, jos virallisia kieliä on kolme.

Nämä lisävaroitukset sijoitetaan vuorotellen tavalla, joka takaa kunkin varoituksen esiintymisen yhtä monessa vähittäismyyntipakkauksessa noin viiden prosentin tarkkuudella.

7 artikla

Täydentävät tuotetiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia tupakan valmistajia ja maahantuojia toimittamaan niille viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 tuotemerkkikohtaisen luettelon kaikista tupakkatuotteiden valmistamisessa käytetyistä muista ainesosista ja niiden määristä. Luetteloon on liitettävä selvitys syistä, joiden vuoksi tällaiset ainesosat on sisällytetty tupakkatuotteisiin.

Lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava valmistajia ja tuojia toimittamaan kaikki tiedot näistä muista ainesosista kuin tupakasta sekä poltettuna että polttamattomassa muodossa sekä osoittamaan, että kyseiset ainesosat ovat turvallisia kuluttajien terveydelle, kun niitä käytetään tupakkatuotteelle tarkoitettulla tavalla. Nämä tiedot sekä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava vuosittain ensimmäisessä alakohdassa mainitusta ajankohdasta lähtien.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 1 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan nojalla saamansa toksikologiset ja muut tiedot komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivään toukokuuta.

8 artikla

Tuotekuvaukset

1. Merkintöjen ”vähätervainen”, ”kevyt”, ”erittäin kevyt” ja ”mieto” sekä muiden samankaltaisten merkintöjen, joiden tarkoituksena tai välittömänä tai välillisenä vaikutuksena on luoda vaikutelma siitä, että jokin tietty tupakkatuote on vähemmän haitallinen kuin muut tuotteet, käyttäminen on kielletty, ellei jäsenvaltio, jossa kyseinen tuote saatetaan markkinoille tai jossa se on valmistettu, ole nimenomaisesti sallinut kyseisten merkintöjen käyttämistä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat tällaisten merkintöjen käyttämisen, on ilmoitettava komissiolle merkintöjen sallimisesta sekä merkintälupaan sovellettavista edellytyksistä. Komissio esittää kyseiset tiedot 10 artiklassa tarkoitettussa kertomuksessa.

9 artikla

Suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka

Jäsenvaltioiden on kiellettävä suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakan markkinoille saattaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklan määräysten soveltamista.

10 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja esittää tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi tupakkatuotteiden alan kehitykseen siltä osin, kuin se on tarpeen sisämarkkinoiden käyttöön ottamisen ja toiminnan kannalta, ja kaikki tieteelliseen tietoon perustuva uusi kehitys huomioon ottaen.

11 artikla

Tupakkatuotteiden tuonti, myynti ja maahantuonti

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin mukaisten tupakkatuotteiden tuontia, myyntiä tai kulutusta tupakkatuotteista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin tai hiilimonoksidin määrän rajoittamiseen, merkintöihin tai muihin vaatimuksiin liittyvien seikkojen perusteella.

2. Tämä direktiivi ei muutoin vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen säätää perustamissopimusta noudattaen sellaisia tupakkatuotteiden tuontia, myyntiä ja kulutusta koskevia tiukempia vaatimuksia, jotka ne katsovat tarpeelliseksi kansanterveyden suojelemiseksi.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001, jollei muuta johdu 13 artiklan säännöksistä, jotka koskevat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen sovellettavia määräaikoja. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Tämän direktiivin voimaantulopäivänä olemassa olevia tuotteita, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, voidaan edelleen pitää kaupan kahden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

13 artikla

Kumoaminen

Kumotaan neuvoston direktiivit 89/622/ETY, 90/239/ETY ja 92/41/ETY, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden määräaikojen soveltamista, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä III mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin, ja viittaukset luetaan liitteessä IV esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Vastaanottaja

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

Tupakkatuotteet (lukuun ottamatta muita kuin poltettavia tupakkatuotteita ja suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa)

Luettelo 6 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista lisävaroituksista, joiden on sisällyttävä kansallisiin luetteloihin

1. Tupakointi lyhentää elinikää.
2. Tupakointi aiheuttaa sydänsairauksia ja aivoveritulppia.
3. Tupakointi aiheuttaa syöpää.

Lisävaroitukset, joista jäsenvaltiot voivat valitasenvaltiot voivat valita

1. Tupakointi raskauden aikana vahingoittaa lastasi.
2. Suojele lapsia: älä pakota heitä hengittämään tupakansavua.
3. Lääkäriltä saa apua tupakoinnin lopettamisessa.
4. Tupakointi aiheuttaa riippuvuutta.
5. Tupakoinnin lopettaminen vähentää vakaviin tauteihin sairastumisen riskiä.

LIITE II

Suussa käytettäväksi tarkoitetut ja muut kuin poltettavat tupakkatuotteet

Muu kuin poltettava/suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka voi vaarantaa terveytesi.

LIITE III

(tämän direktiivin 13 artiklassa tarkoitetut)

Kumottujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamista koskevat määräajat

Direktiivi		Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltaminen
89/622/ETY	(EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1)	1. heinäkuuta 1990	31. joulukuuta 1991 31. joulukuuta 1992 31. joulukuuta 1993
90/239/ETY	(EYVL L 137, 30.5.1990, s. 36)	18. marraskuuta 1991	31. joulukuuta 1992 ⁽¹⁾ 31. joulukuuta 1997 ⁽²⁾ 31. joulukuuta 1992 ⁽³⁾ 31. joulukuuta 1998 ⁽⁴⁾ 31. joulukuuta 2000 ⁽⁵⁾ 31. joulukuuta 2006 ⁽⁶⁾
92/41/ETY	(EYVL L 158, 11.6.1992, s. 30)	1. heinäkuuta 1992	1. heinäkuuta 1992 1. tammikuuta 1994 31. joulukuuta 1994

⁽¹⁾ Kaikki jäsenvaltiot Kreikkaa lukuun ottamatta.

⁽²⁾ Idem.

⁽³⁾ Poikkeusta sovelletaan ainoastaan Kreikkaan.

⁽⁴⁾ Idem.

⁽⁵⁾ Idem.

⁽⁶⁾ Idem.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 89/622/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/41/ETY	Direktiivi 90/239/ETY		Muut säädökset	
1 artikla	1 artikla	1 artikla			Osittain uusi
2 artiklan, 1–3 kohta	2 artiklan, 1–3 kohta	2 artiklan, 1 kohta			
2 artiklan, 4 kohta	2 artiklan, 4 kohta				
2 artiklan, 5 kohta					Uusi
3 artiklan, 1 kohta		2 artiklan, 2 kohta			Osittain uusi
3 artiklan, 2 kohta					Uusi
3 artiklan, 3 kohta					Uusi
4 artikla		2 artiklan, 3 kohta			Osittain uusi
5 artiklan, 1 kohta	3 artiklan, 1–2 kohta	3 ja 4 artikla			Osittain uusi
5 artiklan, 2–6 kohta					Uusi
6 artiklan, 1 kohta	3 artiklan, 3 kohta				Osittain uusi
6 artiklan, 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan, 1 kohta				Osittain uusi
6 artiklan, 2 kohdan toinen alakohta	4 artiklan, 2 kohdan a alakohta				Osittain uusi
6 artiklan, 2 kohdan kolmas alakohta	4 artiklan, 1 kohta ja 2 a kohdan c alakohta				Osittain uusi
6 artiklan, 3 kohta	4 artiklan, 1 kohta, 2 a kohdan a alakohta				Osittain uusi
6 artiklan, kohta 4	4 artiklan, 4 kohta				Uusi (viimeistä luetelmakohtaa lukuun ottamatta)
6 artiklan, 5 kohta	4 artiklan, 4–5 kohta				Osittain uusi
6 artiklan, 6 kohta	4 artiklan, 4 kohta				Osittain uusi

Tämä direktiivi	Direktiivi 89/622/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/41/ETY	Direktiivi 90/239/ETY		Muut säädökset	
6 artiklan, 7 kohta ensimmäinen alakohta	4 artiklan, 4 kohta				Osittain uusi
6 artiklan, 7 kohta toinen alakohta	4 artiklan, 2 kohdan toinen luettelukohta				
7 artikla					Uusi
8 artikla					Uusi
9 artiklan	8 a artikla			Ruotsin liittymisasiakirja	Osittain uusi
10 artikla					Uusi
11 artiklan, 1 kohta	8 artiklan, 1 kohta	7 artiklan, 1 kohta			Osittain uusi
11 artiklan, 2 kohta	8 artiklan, 2 kohta	7 artiklan, 2 kohta			
12 artiklan, 1 kohta	9 artiklan, 1 kohta	8 artiklan, 1 kohta			Osittain uusi
12 artiklan, 2 kohta	9 artiklan, 2 kohta	8 artiklan, 2 kohta 2			
12 artiklan, 3 kohta	9 artiklan, 1 kohta 1	8 artiklan, 3 kohta			
13 artikla,					Uusi
14 artikla,					
15 artikla,	10 artikla,	9 artikla,			
Liite I	Liite 1				Osittain uusi
Liite II	Liite 2				Osittain uusi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteensovitetusta valtuutusmenettelystä satelliittivälitteisten henkilökohtaisten viestintäpalvelujen alalla yhteisössä tehdyn päätöksen N:o 710/97/EY voimassaoloajan pidentämisestä

(2000/C 150 E/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 745 lopull. — 2000/0020(COD)

(Komission esittämä 7 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47, 55 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteensovitetusta valtuutusmenettelystä satelliittivälitteisten henkilökohtaisten viestintäpalvelujen alalla yhteisössä 24 päivänä maaliskuuta 1997 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 710/97/EY voimassaoloaika päättyy 13 päivänä toukokuuta 2000.

(2) On tarkoituksenmukaista jatkaa kyseisen päätöksen voimassaoloaikaa 31 päivään joulukuuta 2003,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen N:o 710/97/EY 12 artiklassa oleva ilmaisu ”ja se on voimassa kolme vuotta kyseisestä päivästä” seuraavasti:

”ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003 asti”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Ehdotus neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2000

(2000/C 150 E/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 712 lopull. — 1999/0277(CNS)

(Komission esittämä 13 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

ottaa huomioon työllisyys- ja työmarkkinakomitean ja talouspoliittisen komitean yhteisen lausunnon,

tukeutuu Helsingissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiin,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Luxemburgin prosessi, joka perustuu yhteensovitetun eurooppalaisen työllisyysstrategian täytäntöönpanoon, käynnistettiin 20 ja 21 päivänä marraskuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston erityiskokouksessa työllisyydestä.

Työllisyyden suuntaviivoista vuodeksi 1998 15 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston päätöslauselmalla ⁽¹⁾, jota voimakkaasti tuettiin, Eurooppa-neuvoston kokouksessa käynnistettiin erittäin näkyvä prosessi, joka on saanut osakseen vahvan poliittisen sitoutumisen ja laajan hyväksynnän kaikilta asianomaisilta.

- (2) Työllisyyden suuntaviivoista vuodeksi 1999 22 päivänä helmikuuta 1999 annettu neuvoston päätöslauselma ⁽²⁾ on johtanut Luxemburgin prosessin lujittamiseen mahdollistamalla merkittävän kehityksen mainittujen suuntaviivojen noudattamisessa.
- (3) Olisi otettava huomioon työmarkkinaosapuolten panos pysyvän työllisyyskomitean työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun puitteissa sekä yhteydet, jotka on toteutettu valtioiden ja hallitusten päämiesten ja komission muodostaman troikan kanssa.
- (4) Neuvosto on 29 päivänä marraskuuta 1999 antanut suositukset jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta.
- (5) Neuvoston ja komission laatimassa vuoden 1999 yhteisessä selvityksessä kuvataan työllisyytilannetta yhteisössä

ja tarkastellaan jäsenvaltioiden toimia työllisyyspolitiikan toteuttamiseksi työllisyyden suuntaviivoista vuodeksi 1999 mukaisesti.

- (6) Kölnissä 3 ja 4 päivänä kesäkuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto teki aloitteen Euroopan työllisyyspolitiikaksi, joka on kattava kokonaisvaltainen lähestymistapa työllisyyspolitiikkaan ja jossa sovitetaan keskenään yhteen makrotalous-, rakenne- ja työmarkkinapolitiikka.

- (7) Komission ehdotuksessa työllisyyspolitiikan suuntaviivoiksi vuonna 2000 ⁽³⁾ tunnustetaan tarve lujittaa työllisyyspolitiikan puitteita. Siinä esitetään kuitenkin ainoastaan joitakin muutoksia, joilla suuntaviivojen kohdentamista ja tavoitteellisuutta terävöitetään edelleen.

- (8) Ehkäisevien ja aktiivisten toimien tarpeen pohjalta olisi edettävä edunsaajien tehokkaaseen integroimiseen työmarkkinoiden osaksi, ei pelkästään väliaikaisen tuetun toiminnan tarjoamiseen.

- (9) On tarpeen parantaa tietoteknisiä taitoja ja varustaa koulut tietokonein ja Internet-yhteyksin.

- (10) Suuntaviivojen täytäntöönpanossa on tarpeen entistä täysipainoisemmin tunnustaa työmarkkinaosapuolten, alue- ja paikallisviranomaisien sekä muiden alueellisten ja paikallisten kumppanien asema.

- (11) Julkisilla työvoimapalveluilla olisi oltava keskeinen asema ennaltaehkäisyssä ja aktivoinnissa samoin kuin paikallisten työllistämistilaisuuksien kartoittamisessa ja paikallisten työmarkkinoitten toiminnan paremmaksi toteuttamiseksi.

- (12) Työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpano voi vaihdella niiden luonteen tai kohderyhmän samoin kuin jäsenvaltioiden eri tilanteen mukaan.

- (13) Jäsenvaltioiden on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tarpeen ottaa työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpanossa huomioon alueelliset olot, kunnioittaen samalla täysin kansallisten tavoitteitten saavuttamista ja kansalaisten tasa-kohtelua.

⁽¹⁾ EYVL C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 69, 12.3.1999, s. 2.

⁽³⁾ KOM(1999) 441 lopull.

- (14) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/388/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/85/EY⁽²⁾, säädetään mahdollisuudesta kokeiluluonteisesti soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin. Näiden säännösten täytäntöönpanoa olisi tarkkailtava, jotta voidaan arvioida erityisesti kansallisten aloitteitten vaikutuksia työllistämismahdollisuuksiin.
- (15) Työnteko pimeästi on ongelma, joka olisi otettava huomioon työllisyys-suuntaviivojen täytäntöönpanossa.
- (16) Indikaattorijärjestelmää on tarpeen kehittää edelleen asettamalla kansalliset tavoitteet, ottamalla huomioon jäsenvaltioissa sovellettavat parhaat menettelytavat sekä parantamalla vaikutusten arvioinnissa käytettäviä kvantitatiivisia ja kvalitatiivisia indikaattoreita ja tiedonkeruujärjestelmiä.
- (17) Työllisyyspolitiikan suuntaviivoista on tarpeen tehdä väliarviointi vuoden 2000 aikana suuntaviivojen edelleen tehostamiseksi ja lujittamiseksi nykyisen nelipilarikenteen puitteissa.
- (18) Indikaattorien tukemat kohdennetut kansalliset selvitykset ovat olennainen edellytys muiden jäsenvaltioiden ja komission tekemälle vertailuryhmäarvioille, jolla arvioidaan kunkin jäsenvaltion edistymistä suuntaviivojen täytäntöönpanossa.
- (19) Euroopan sosiaalirahaston panosta Euroopan työllisyysstrategiassa olisi tuotava esiin seuraavan ohjelmointikauden aikana.
- (20) Amsterdamissa 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1997 kokoonnut Eurooppa-neuvosto tähdensi kestäväää kehitystä ja ympäristönäkökohtien sisällyttämistä muihin yhteisön politiikkoihin ja jäsenvaltioita kehoitetaan sen vuoksi sisällyttämään nämä näkökohdat kansallisiin työllisyysstrategioihinsa korostamalla työpaikkojen luomista ympäristöalalle,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vuoden 2000 työllisyyspolitiikan suuntaviivat

Hyväksytään liitteenä olevat suuntaviivat jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikasta.

2 artikla

Selvitykset kansallisista toimintasuunnitelmista

Jokainen jäsenvaltio toimittaa neuvostolle ja komissiolle 1 päivään toukokuuta 2000 mennessä täytäntöönpanoselvityksen,

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34.

jossa esitetään katsaus tärkeimpiin toimiin vuoden 1999 kansallisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpanosta ja toiminnan tärkeimmät tulokset sekä ne kansalliseen toimintasuunnitelmaan tehdyt mukautukset, joilla otetaan huomioon vuoden 2000 suuntaviivojen mukaiset muutokset. Näissä selvityksissä on selostettava lisäksi, miten neuvoston vuoden 1999 suosituksia jäsenvaltioiden politiikan täytäntöönpanosta on noudatettu.

3 artikla

Indikaattorit

Komissiota ja jäsenvaltioita kehoitetaan jatkamaan ja nopeuttamaan indikaattoreihin ja tiedonkeruujärjestelmiin liittyviä toimia, jotta yhteisön ja kansallisia tavoitteita voidaan laajentaa ja täsmentää edelleen. Huomioon olisi otettava myös jäsenvaltioissa sovellettavat parhaat menettelytavat.

4 artikla

Yhteinen selvitys työllisyydestä

Neuvosto toteaa, että komissio antaa jäsenvaltioiden täytäntöönpanoselvitykset arvioituaan syyskuun jälkipuoliskolla 2000 ehdotuksen yhteiseksi selvitykseksi työllisyydestä, tarvittaessa suosituksen neuvoston suosituksiksi jäsenvaltioille niiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta sekä luonnoksen työllisyyden suuntaviivoiksi vuodeksi 2001.

Neuvosto tekee jäsenvaltioiden täytäntöönpanoselvityksien perusteella ja työllisyyskomitean näkemyksiä kuultuaan selvityksen siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet työllisyyspolitiikkaansa täytäntöön työllisyyspolitiikan suuntaviivojen perusteella. Selvityksen tulosten perusteella neuvosto ja komissio laativat ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun komission ehdotuksen pohjalta yhteisen vuosiselvityksen joulukuussa 2000 kokoukselle Eurooppa-neuvostolle, jotta se voi tarkastella työllisyystilannetta yhteisössä ja tehdä siitä päätelmiä.

5 artikla

Työllisyyden suuntaviivat vuodeksi 2001

Yhteinen selvitys Eurooppa-neuvoston päätelmien kanssa on työllisyyden suuntaviivojen vuodeksi 2001 perusta.

6 artikla

Työllisyyssojimus

Työllisyyspolitiikan suuntaviivojen ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen johdonmukaisuus ja synergia Euroopan työllisyyssojimuksen puitteissa on varmistettava.

7 artikla

Työmarkkinaosapuolet ja paikallisviranomaiset

Työmarkkinaosapuolia kaikilla tasoilla samoin kuin alue- ja paikallisviranomaisia kehoitetaan osallistumaan tämän prosessin kaikkiin vaiheisiin sekä antamaan toimivaltansa puitteissa panoksensa näiden suuntaviivojen täytäntöönpanoon työllisyysti-

lanteen parantamiseksi. Tätä osallistumista arvioidaan säännöllisesti.

8 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

TYÖLLISYYSDEN SUUNTAVIIVAT VUODEKSI 2000**I Parannetaan työllisyyttä**— *Torjutaan nuorisotyöttömyyttä ja ehkäistään pitkäaikaistyöttömyyttä*

Nuorisotyöttömyyden ja pitkäaikaistyöttömyyden kasvun katkaisemiseksi, jäsenvaltioiden on pyrittävä entistä tehokkaammin kehittämään ennaltaehkäiseviä ja työllistyvyyttä edistäviä strategioita, jotka perustuvat yksilöllisten tarpeiden varhaiseen tunnistamiseen. Jäsenvaltion määrittämän, mutta enintään kolme vuotta kestävänsä ajanjakson kuluessa (ajanjakso voi olla pidempi, jos jäsenvaltiossa on erityisen paljon työttömyyttä) jäsenvaltiot varmistavat, että

- kaikille työttömille nuorille tarjotaan uusi mahdollisuus, ennen kuin he ovat olleet kuusi kuukautta työttöminä, tarjoamalla heille koulutusta, uudelleen koulutusta, työharjoittelua, työpaikka tai muu työelämään pääsyä edistävä toimenpide, millä pyritään saamaan heidät tosiasiallisesti työmarkkinoille.
- myös työttömille aikuisille annetaan uusi mahdollisuus, ennen kuin he ovat olleet 12 kuukautta työttöminä, jollain edellä mainituista keinoista tai yleisemmin yksilöllisellä ammatinvalinnanohjauksella, millä pyritään saamaan heidät tosiasiallisesti työmarkkinoille.

Nämä ennaltaehkäisevät ja työllistyvyyttä edistävät toimenpiteet olisi yhdistettävä toisiin, joilla edistetään pitkäaikaistyöttömien paluuta työelämään. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi edelleen nykyaikaistettava julkisia työvoimapolvelujaan voidakseen toteuttaa tehokkaasti ennaltaehkäisevää ja työllistyvyyttä edistävää strategiaa.

— *Siirrytään passiivisista aktiivisiin toimenpiteisiin*

Etuus-, verotus- ja koulutusjärjestelmiä on tarvittaessa tarkistettava ja muutettava niin, että ne aktiivisesti edistävät työllistyvyyttä. Lisäksi järjestelmien olisi oltava vuorovaikutteisia, siten, että ne kannustaisivat palaamaan työmarkkinoille. Jokainen jäsenvaltio

- pyrkii antamaan huomattavasti aiempaa useammalle henkilölle mahdollisuuden osallistua aktiivisiin toimenpiteisiin, joilla edistetään heidän työllistyvyyttään työmarkkinoille pääsyn toteutumiseksi. Jotta koulutusta tai muita vastaavia toimenpiteitä voidaan tarjota yhä useammalle työttömälle, kukin jäsenvaltio asettaa lähtökohdiansa perusteella tavoitteekseen asteittain saavuttaa kolmen parhaiten onnistuneen jäsenvaltion keskiarvo, kuitenkin vähintään 20 prosenttia.
- tarkistaa ja tarvittaessa muuttaa etuus- ja verojärjestelmänsä painotusta
- kannustaakseen työttömiä ja työelämän ulkopuolella olevia hakemaan työtä tai osallistumaan työllistyvyyttä edistäviin toimiin ja kannustaakseen työnantajia luomaan uusia työpaikkoja ja
- lisäksi on tärkeää kehittää ikääntymiseen liittyvää toimintalinjaa, johon sisältyisi asianmukaisia toimenpiteitä, kuten työkyvyn säilyttäminen, elinikäinen oppiminen ja muut joustavat työjärjestelyt, jotta ikääntyvät työntekijät pystyvät edelleen osallistumaan aktiivisesti työelämään.

— *Kehitetään kumppanuuteen perustuvaa toimintatapaa*

Jäsenvaltioiden toiminta ei yksin riitä takaamaan toivottuja tuloksia työllistyvyyden edistämiseksi. Tästä syystä

— työmarkkinaosapuolia kehoitetaan omalla vastuun ja toiminnan tasollaan mahdollisimman pian tekemään sopimuksia, joiden perusteella voidaan lisätä mahdollisuuksia saada koulutusta, työkokemusta ja harjoittelupaikkoja sekä ottaa käyttöön muita työllistyvyyttä edistäviä toimenpiteitä nuorille ja aikuisille työttömille ja edistää pääsyä työmarkkinoille

— Jäsenvaltiot ja työmarkkinaosapuolet pyrkivät työvoiman ammattitaidon ja sopeutumiskyvyn parantamiseksi kehittämään mahdollisuuksia elinikäiseen oppimiseen erityisesti tieto- ja viestintätekniikan aloilla, ja kukin jäsenvaltio asettaa näistä toimenpiteistä hyötyvien määrää koskevan tavoitteen kansallisen tilanteensa mukaisesti. On erityisen tärkeää tehdä osallistuminen mahdollisimman helpoksi ikääntyville työntekijöille.

— *Helpotetaan siirtymistä koulusta työelämään*

Nuoren on vaikea päästä työmarkkinoille, jos hän on päättänyt koulunkäyntinsä saamatta työelämään siirtymiseen tarvittavia valmiuksia. Tästä syystä jäsenvaltiot

— parantavat koulujärjestelmiensä laatua vähentääkseen huomattavasti koulunkäynnin keskeyttävien nuorten määrää. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä nuoriin, joilla on oppimisvaikeuksia.

— varmistavat, että nuorille annetaan paremmat valmiudet sopeutua tekniikan ja talouden muutoksiin ja että heillä on työmarkkinoilla tarvittavia taitoja. Jäsenvaltiot kiinnittävät erityistä huomiota oppisopimus- ja ammattikoulutusjärjestelmiensä kehittämiseen ja uudistamiseen tarvittaessa yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa, oppilaiden ja opettajien atk-taitojen opetuksen kehittämiseen sekä koulujen tietokoneistamiseen ja oppilaiden Internet-yhteyksien parantamiseen vuoden 2002 loppuun mennessä.

— *Edistetään kaikille avoimia työmarkkinoita*

Monilla ryhmillä ja henkilöillä on erityisiä vaikeuksia hankkia soveltuva ammattitaito, päästä työmarkkinoille ja pysyä siellä. Tarvitaan yhdenmukaisia toimintalinjoja, joilla edistetään näiden ryhmien ja henkilöiden osallistumista työmarkkinoille ja torjutaan syrjintää. Kukin jäsenvaltio

— kiinnittää erityistä huomiota vammaisten, kansallisten vähemmistöjen ja muiden mahdollisesti toisia huonommassa asemassa olevien ryhmien ja henkilöiden tarpeisiin ja kehittää ehkäiseviä ja aktiivisia toimintalinjoja, joilla voidaan edistää heidän osallistumistaan työmarkkinoille.

II **Kehitetään yrittäjyyttä**

— *Helpotetaan yritysten perustamista ja toimintaa*

Uusien yritysten kehitys sekä pienten ja keskiurten (pk-) yritysten kasvu on olennaista työpaikkojen luomiseksi ja nuorten harjoittelumahdollisuuksien lisäämiseksi. Jäsenvaltioiden on edistettävä tätä kehitystä parantamalla tietoisuutta yrittäjyydestä kaikkialla yhteiskunnassa ja opinto-ohjelmissa. Päämäärän saavuttamiseksi on laadittava selkeät, vakaat ja ennakoitavissa olevat säännöt sekä parannettava riskipääoman markkinoiden kehitysedellytyksiä ja pääsyä niille. Jäsenvaltioiden pitäisi myös keventää ja yksinkertaistaa pk-yritysten hallinnollisia ja verorasitteita. Nämä toimintalinjat tukevat jäsenvaltioiden pyrkimystä puuttua pimeään työhön. Tästä syystä jäsenvaltiot

— pyrkivät merkittävästi vähentämään yritysten ja erityisesti pk-yritysten yleiskustannuksia ja niihin kohdistuvia hallinnollisia rasitteita etenkin yritystä perustettaessa ja sen palkatessa uusia työntekijöitä

— edistävät ryhtymistä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi tarkastelemalla ja pyrkimällä siten vähentämään mahdollisia varsinkin vero- ja sosiaaliturvajärjestelmästä johtuvia esteitä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymiselle tai pienyritysten perustamiselle sekä kehittämällä yrittäjäkoulutusta ja erityisesti yrittäjille ja yrittäjiksi aikoville tarkoitettuja tukipalveluita.

— *Hyödynnetään uudet mahdollisuudet luoda työpaikkoja*

Euroopan unioni voi parantaa työllisyyttä vain hyödyntämällä tehokkaasti kaikkia työllistymismahdollisuuksia, uutta teknologiaa ja innovaatioita. Tästä syystä jäsenvaltiot

- edistävät toimenpiteitä, joilla hyödynnetään kaikki mahdollisuudet, joita tarjoutuu uusien työpaikkojen luomisessa paikallistasolla, yhteisötaloudessa ja erityisesti uusilla aloilla, joilla markkinat eivät vielä pysty täyttämään tarpeita, ja tutkivat tätä vaikeuttavia esteitä voidakseen vähentää niitä. Paikallisten ja alueellisten viranomaisten, alueellisten ja paikallisten yhteistyökumppaneiden sekä työmarkkinaosapuolten erityisasema ja vastuu on tunnustettava laajemmin ja sitä on tuettava. Lisäksi olisi hyödynnettävä julkisten työvoimapalvelujen asemaa paikallisten työllistymismahdollisuuksien havaitsemisessa ja paikallisten työmarkkinoiden toiminnan parantamisessa.
- kehittävät edellytyksiä palvelualan ja liike-elämän palveluiden työllisyyspotentiaalin hyödyntämiseksi ja uusien sekä parempien työpaikkojen luomiseksi muun muassa tietoyhteiskuntaan ja ympäristönsuojeluun liittyvillä aloilla.

— *Muutetaan verotusjärjestelmä työllisyyttä edistäväksi*

Samalla käännetään pitkän aikavälin kehitys, joka on johtanut työn verotuksen ja pakollisten maksujen nousuun 35 prosentista vuonna 1980 yli 42 prosenttiin vuonna 1995. Kukin jäsenvaltio

- ottaa tarvittaessa ja omista lähtökohdistaan käsin tavoitteekseen vähentää asteittain kokonaisverorasitusta ja soveltuvin osin työhön kohdistuvaa verorasitusta ja välillisiä työvoimakustannuksia etenkin vähän ammattitaitoa vaativan ja heikosti palkatun työn osalta. Tämä ei kuitenkaan saa vaarantaa julkisen talouden tervehdyttämistä tai sosiaaliturvajärjestelmien taloudellista tasapainoa. Kukin jäsenvaltio tutkii tarvittaessa, onko aiheellista ottaa käyttöön energia- tai saastepäästövero tai muu verotustoimenpide.

III Parannetaan yritysten ja työntekijöiden sopeutumiskykyä

— *Nyky aikaistetaan työn organisointia*

Työn organisoinnin ja työn muotojen nykyaikaistamiseksi pitäisi saada aikaan kiinteä kumppanuus kaikilla soveltuvilla tasoilla (Euroopan, kansallinen, paikallinen sekä ala- ja yrityskohtainen taso) seuraavasti:

- Työmarkkinaosapuolia kehoitetaan neuvottelemaan ja panemaan kaikilla asiaan kuuluvilla tasoilla täytäntöön sopimuksia työn organisoinnin nykyaikaistamiseksi myös joustavin työjärjestelyin. Tavoitteena on tehdä yrityksistä tuottavia ja kilpailukykyisiä sekä saavuttaa tasapaino joustavuuden ja työsuhteturvan välillä. Käsiteltäviä aiheita voisivat esimerkiksi olla koulutus ja uudelleen koulutus sekä uuden tekniikan, uusien työskentelymuotojen ja työaikaan liittyvien asioiden omaksuminen, esimerkkeinä työajan ilmaiseminen vuotuisena työaikana, työajan lyhentäminen, ylityön vähentäminen, osa-aikatyön kehittäminen sekä mahdollisuus koulutus- ja sapattivapaaseen.
- Jokainen jäsenvaltio tarkastelee mahdollisuutta säätää lainsäädännössään joustavammista sopimusmuodoista ja ottaa tässä yhteydessä huomioon sen, että työn muodot vaihtelevat yhä enemmän. Henkilöillä, joilla on tällainen työsopimus, tulisi kuitenkin olla riittävä turva ja parempi ammattiasema yrityksen tarpeiden kanssa yhteensopivalla tavalla.

— *Tuetaan yritysten sopeutumiskykyä*

Jäsenvaltiot ryhtyvät seuraaviin toimiin ammattitaidon parantamiseksi yrityksissä:

- Jäsenvaltiot tarkastelevat, mitkä erityisesti verotuksesta johtuvat esteet vaikeuttavat investointeja henkilöresursseihin, ja poistavat esteet tarvittaessa sekä mahdollisesti antavat verohelpotuksia tai muutoin kannustavat yritysten sisäisen koulutuksen kehittämiseen. Jäsenvaltiot tarkastelevat myös uusia säännöksiä ja tarkistavat nykyistä sääntelyä varmistaakseen, että nämä osaltaan vähentävät työllistyvyyden esteitä ja lisäävät työmarkkinoiden kykyä sopeutua talouden rakennemuutokseen.

IV Edistetään naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia

— *Otetaan tasa-arvonäkökulma huomioon kaikessa toiminnassa (Gender mainstreaming)*

Naisilla on edelleen erityisiä vaikeuksia päästä työelämään, edetä urallaan ja sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämä, ja heidän ansiotasonsa on edelleen alhaisempi kuin miehillä keskimäärin. Tämän vuoksi on tarpeen muun muassa

- varmistaa, että naisille suunnattuja aktiivisia työmarkkinatoimia toteutetaan suhteessa heidän osuuteensa työttömistä
- vähentää verohelpotuksista aiheutuvia esteitä naisten hakeutumiselle työmarkkinoille, milloin sellaisia havaitaan
- kiinnittää erityistä huomiota seikkoihin, jotka ovat esteenä yksityisyrittäjiksi tai itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi aikoville naisille
- varmistaa, että naiset voivat hyötyä joustavista työn muodoista. Tätä varten jäsenvaltiot
  - ottavat tasa-arvonäkökulman huomioon työllisyysstrategian kaikkia neljää pilaria koskevien suuntaviivojen toimeenpanossa. Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset tietojenkeruujärjestelmät ja -menettelyt, jotta kehitystä voidaan arvioida luotettavasti.
- *Korjataan miesten ja naisten eriarvoinen asema*

Jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten olisi osoitettava tahtonsa edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia nostamalla naisten työllisyysastetta. Niiden olisi myös kiinnitettävä huomiota naisten ja miesten määrän epätasapainoon tietyillä aloilla ja tietyissä ammateissa sekä naisten uramahdollisuuksien parantamiseen. Jäsenvaltiot

  - pyrkivät kaventamaan naisten ja miesten työttömyysasteen välistä eroa tukemalla aktiivisesti naisten työssäkäynnin lisäämistä ja pyrkivät saamaan naisten ja miesten määrän tasapainoon kaikilla aloilla ja kaikissa ammateissa. Ne edistävät periaatetta, jonka mukaan samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan samaa palkkaa, ja pyrkivät vähentämään naisten ja miesten tuloeroja. Naisten ja miesten eriarvoisen aseman korjaamiseksi jäsenvaltiot tarkastelevat mahdollisuuksia käyttää naisten urakehitystä edistäviä toimia nykyistä laajemmin.
- *Työ- ja perhe-elämä sovitetaan yhteen*

Politiikka, joka koskee sapattivapaita, vanhempainlomia, osa-aikatyötä ja joustavia työjärjestelyjä, jotka ovat sekä työnantajien että työntekijöiden etujen mukaisia, on erittäin tärkeä sekä naisten että miesten kannalta. Alaa koskevien direktiivien ja työmarkkinaosapuolten sopimusten soveltaminen olisi toteutettava käytännössä ripeämmin ja soveltamista pitäisi seurata säännöllisesti. Käytettävissä on oltava riittävästi laadukkaita hoitopalveluja lapsille ja muille huollettaville, jotta tuetaan naisten ja miesten pääsyä työmarkkinoille ja pysymistä työelämässä. Perhevelvollisuuksien tasapuolinen jakaminen on tässä mielessä ratkaisevan tärkeää. Yhtäläisten mahdollisuuksien vahvistamiseksi jäsenvaltiot ja työmarkkinaosapuolet

  - laativat, toteuttavat ja edistävät perhettä tukevia politiikkoja, joihin kuuluvat kohtuuhintaiset, helposti saatavat ja laadukkaat lastenhoitopalvelut ja muut hoivapalvelut sekä vanhempainlomia ja muita lomiam koskevat järjestelmät.
- *Helpotetaan paluuta työmarkkinoille*

Työelämästä poissaolon jälkeen työmarkkinoille palaavien taidot ovat saattaneet vanhentua ja heillä voi olla vaikeuksia päästä koulutukseen. Jäsenvaltiot

  - kiinnittävät erityistä huomiota niiden naisten ja miesten asemaan, jotka suunnittelevat paluuta ansiotyöhön oltuaan poissa työelämästä, ja tutkivat tätä varten keinoja poistaa asteittain työelämään paluun esteitä.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan audiovisuaalialan ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta

(Media – Koulutus) (2001–2005)

(2000/C 150 E/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 658 lopull. — 1999/0275(COD)

(Komission esittämä 28 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 150 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio yhteistyössä puheenjohtajavaltion toimivan Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa järjesti audiovisuaalialan eurooppalaisen konferenssin ”Digitaalajan haasteet ja mahdollisuudet” Birminghamissa 6–8 päivänä huhtikuuta 1998. Tässä kuulemismenettelyssä korostui tarve tehdä audiovisuaalialaa varten parannettu koulutusohjelma, jossa keskitytään digitaalajan uusiin näkökohtiin.
- (2) Kulttuuria ja audiovisuaalisia asioita käsittelevä neuvosto otti kokouksessaan 28 päivänä toukokuuta 1998 huomioon audiovisuaalialan eurooppalaisen konferenssin ”Digitaalisen ajan haasteet ja mahdollisuudet” loppupäätelmät ja kehotti kehittämään uusia yksityiskohtaisia sääntöjä vahvan ja kilpailukykyisen ohjelmateollisuuden edistämiseksi.
- (3) Audiovisuaalialan politiikkaa käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän kertomuksessa ”The Digital Age: European Audiovisual Policy” (Luxemburg, 26.10.1998) todetaan, että tässä yhteydessä olisi vahvistettava sekä oppisopimuskoulutusta että täydennyskoulutusta audiovisuaalialalla.
- (4) Euroopan parlamentille ja ministerineuvostolle antamassaan tiedonannossa ”Audiovisuaalipolitiikka: tuleva toiminta” komissio tunnustaa digitaalajan merkittävät vaikutukset audiovisuaalialan työllisyyteen ⁽¹⁾.
- (5) Vihreässä kirjassa televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentymisestä sekä sen vaikutuksista sääntelyyn tunnustetaan, että uudet palvelut luovat uusia työpaikkoja. Sopeutuminen uusille markkinoille edellyttää uuden teknologian käyttöön koulutettua henkilöstöä ⁽²⁾.
- (6) Komission julkisessa kuulemisessa vihreästä kirjasta vahvistui tarve markkinoiden vaatimuksia vastaavasta ammatillisesta erikoiskoulutuksesta ⁽³⁾.
- (7) Lähentymistä koskevan vihreän kirjan johdosta suoritusta julkisesta kuulemisesta 27 päivänä syyskuuta 1999 annetussa päätelmässään neuvosto kehotti komissiota ottamaan huomioon kuulemisen tulokset, kun se laatii ehdotuksia toimenpiteistä Euroopan audiovisuaalialan vahvistamiseksi, multimEDIATEOLLISUUS mukaan lukien ⁽⁴⁾.
- (8) Luxemburgissa 20 ja 21 päivänä marraskuuta 1997 järjestetyssä Eurooppa-neuvoston ylimääräisessä kokouksessa tunnustettiin, että jatkuvalla koulutuksella ja ammatillisella koulutuksella saattaa olla merkittävä vaikutus jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaan, sillä niillä lisätään pätevyyttä, sopeutumiskykyä ja yrityshenkeä sekä edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia.
- (9) Eurooppa-neuvostolle antamassaan kertomuksessa Työllisyysmahdollisuudet tietoyhteiskunnassa: informaatiovallankumouksen mahdollisuuksien hyödyntäminen ⁽⁵⁾ komissio toteaa, että uusien audiovisuaalisten palvelujen alalla on merkittävät mahdollisuudet uusien työpaikkojen luomiseen.
- (10) Komissio on pannut täytäntöön neuvoston päätöksellä 90/685/ETY ⁽⁶⁾ hyväksytyyn toimintaohjelman Euroopan audiovisuaalialan teollisuuden kehittämiseksi (Media) (1991–1995), johon kuuluu audiovisuaalialan ohjelmateollisuudessa työskentelevien henkilöiden ammattitaidon parantamisen tukeminen koulutustoimilla.

⁽²⁾ KOM(1997) 623 lopull., 3.12.1997.

⁽³⁾ SEC(1998) 1284 lopull., 29.7.1998.

⁽⁴⁾ EYVL C 283, 6.10.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ KOM(1998) 590 lopull.

⁽⁶⁾ EYVL L 380, 31.12.1990, s. 37.

⁽¹⁾ KOM(1998) 446 lopull., 14.7.1998.

- (11) Euroopan audiovisuaalialan teollisuuden kehittämistä ja vahvistamista koskeva yhteisön strategia vahvistettiin Media II -ohjelman puitteissa neuvoston päätöksellä 95/563/EY⁽¹⁾ sekä neuvoston päätöksellä 95/564/EY⁽²⁾. Strategian jatkaminen olisi varmistettava tukeutumalla ohjelmasta saatuihin kokemuksiin niin, että saadut tulokset otetaan huomioon.
- (12) Komission kertomuksessa Media II -ohjelman (1996–2000) puitteissa saaduista tuloksista ajalta 1.1.1996–30.6.1998⁽³⁾ todetaan, että ohjelmassa noudatetaan yhteisön määrärahojen toissijaisuusperiaatetta suhteessa kansallisiin määrärahoihin, sillä Media II -ohjelman soveltamisalueeseen kuuluvilla tehtävillä täydennetään niitä tehtäviä, jotka kuuluvat perinteisesti kansallisten järjestelmien vastuualueeseen.
- (13) Komissio toteaa tiedonannossaan ”Työllisyyttä tukeva yhteisön politiikka”⁽⁴⁾ Media II -ohjelmalla olevan myönteinen vaikutus audiovisuaalialan työllisyyteen.
- (14) Euroopan audiovisuaalialan markkinoiden syntyminen edellyttää markkinoiden uusiin ulottuvuuksiin mukautettua ammattitaitoa erityisesti audiovisuaalialan taloudellisessa ja kaupallisessa hallinnossa ja varainhoidossa sekä uuden teknologian hyödyntämisessä ohjelmien luomis-, kehittämis-, tuotanto-, levitys- ja kaupanpitämisvaiheessa ja ohjelmia siirrettäessä.
- (15) Alan ammattilaisille olisi tarjottava pätevyys, joka antaa heille edellytykset hyödyntää täysimääräisesti audiovisuaalisten ohjelmien markkinoiden eurooppalaista ja kansainvälistä ulottuvuutta, sekä kannustettava heitä kehittämään markkinoiden vaatimuksia vastaavia hankkeita.
- (16) Tasa-arvo on yhteisön politiikan peruseriaatteita, ja se on otettava huomioon pantaessa tätä ohjelmaa täytäntöön.
- (17) Ammatilliseen peruskoulutukseen on sisällytettävä taloudelliset, oikeudelliset ja tekniset asiat ja näiden alojen nopean kehityksen takia tarvitaan jatkuvaa koulutusta.
- (18) Ammatillisten koulutuskeskusten verkostoitumista olisi edistettävä taitotiedon vaihdon helpottamiseksi.
- (19) Ammatillisen koulutuksen tukemisessa olisi otettava huomioon rakenteelliset tavoitteet, kuten luomisen, tuotannon, kaupan pitämisen ja levityksen mahdollisuuksien kehittäminen sellaisissa maissa tai sellaisilla alueilla, joiden audiovisuaalialan tuotantomahdollisuudet ovat vähäiset ja/tai jotka ovat kielialueeltaan pieniä.
- (20) Perustamissopimuksen 5 artiklan toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitteita ammatillista koulutusta koskevan politiikan täytäntöönpanoon liittyvän ehdotetun toimenpiteen tavoitteiden saavuttamista, kun kyseessä ovat koulutuslaitosten väliset kansainväliset kumppanuudet, ja sen vuoksi se voidaan toiminnan laajuuden takia paremmin toteuttaa yhteisön tasolla. Tämä päätös rajoittuu vähimpään näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen.
- (21) Kaikkien tämän ohjelman puitteissa tehtyjen toimenpiteiden tavoitteena on kansainvälinen yhteistyö, joka tuo lisäarvoa jäsenvaltioissa kehitettyihin toimenpiteisiin mainitun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.
- (22) Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat, ne EFTA-valtiot, jotka ovat liittyneet ETA-sopimukseen, Kypros, Malta ja Turkki voivat osallistua yhteisön ohjelmiin lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen. Ne Euroopan maat, jotka ovat televisiota ilman rajoja koskevan Euroopan neuvoston yleis-sopimuksen osapuolia, kuuluvat Euroopan audiovisuaalialueeseen ja voivat siis halutessaan, talousarviomäärärahat tai audiovisuaalialan teollisuuden painopistealueet huomioon ottaen, osallistua ohjelmaan tai päästä hyötymään rajoitetusta yhteistyöstä lisämäärärahojen perusteella osapuolten välisissä sopimuksissa sovittavia menettelyjä noudattaen.
- (23) Ennen eurooppalaisten kolmansien maiden ottamista mukaan ohjelmaan, voidaan tutkia, missä määrin näiden maiden lainsäädäntö vastaa yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti neuvoston direktiivin 89/552/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY⁽⁶⁾, 6 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaa.
- (24) Euroopan ammatillisten koulutuslaitosten ja kolmansien maiden vastaavien koulutuslaitosten yhteiseen etuun perustuvalla yhteistyöllä pystytään saamaan lisäarvoa Euroopan audiovisuaalialan teollisuudelle. Yhteistyötä kehitetään lisämäärärahojen perusteella ja osapuolten välisissä sopimuksissa sovittavia menettelyjä noudattaen.
- (25) Yhteisön toimien lisäarvon vahvistamiseksi on tarpeen taata kaikilla tasoilla tämän päätöksen mukaisesti toteutettavien toimien ja muiden yhteisön toimien välinen yhtenäisyys ja täydentävyys. Ohjelman toimenpiteitä on suotavaa yhteensovittaa kansainvälisten järjestöjen, kuten Euroopan neuvoston, toteuttamien toimenpiteiden kanssa.

(1) EYVL L 321, 30.12.1995, s. 25.

(2) EYVL L 321, 30.12.1995, s. 33.

(3) KOM(1999) 91 lopull. 16.3.1999.

(4) KOM (1999) 167 lopull.

(5) EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

(6) EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

(26) Tällä päätöksellä hyväksytään ohjelman keston ajaksi kokonaisrahoitus, jonka on oltava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen⁽¹⁾ 1 kohdassa tarkoitettu ensisijainen ohje budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomennetyssä.

(27) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 2 artiklan mukaisesti tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Perustetaan ammatillinen koulutusohjelma, jäljempänä ”ohjelma”, 1 päivästä tammikuuta 2001 31 päivään joulukuuta 2005. Ohjelma antaa audiovisuaalialan ammattilaisille sellaisen pätevyyden, että he voivat täysimääräisesti hyödyntää markkinoiden eurooppalaista ja kansainvälistä ulottuvuutta ja uutta teknologiaa.

2 artikla

1. Ohjelman tavoitteet ovat seuraavat:

a) Vastata alan teollisuuden tarpeisiin ja edistää sen kilpailukykyä parantamalla audiovisuaalialan ammattilaisten täydennyskoulutusta niin, että he saavat ne tiedot ja taidot, jotka ovat tarpeen otettaessa huomioon Euroopan markkinat sekä muut markkinat erityisesti seuraavilla aloilla:

- uuden teknologian ja erityisesti digitaalitekniikan soveltaminen kaupalliselta ja taiteelliselta lisäarvoltaan huomattavien audiovisuaalisten ohjelmien tuottamiseksi;
- taloudellinen, rahoituksellinen ja kaupallinen hallinto mukaan lukien audiovisuaalisten ohjelmien tuotannon, rahoituksen ja jakelun oikeudelliset ja tekniset säännöt;
- käsikirjoitusten laatimistekniikat.

Erityistä huomiota kiinnitetään on-line-tekniikan kehityksen tarjoamiin etäopetuksien mahdollisuuksiin ja pedagogisiin uudistuksiin.

Myös tietyille ammatillista peruskoulutusta koskeville aloitteille, joihin teollisuus liittyy läheisesti, kuten master-tutkinnoille, voidaan myöntää rahoitusta, jos muuta yhteisön tu-

kea ei ole saatavilla, ja sellaisilla aloilla, joita kansalliset tukitoimenpiteet eivät koske.

b) Yhteistyön ja taitotiedon vaihdon edistäminen luomalla verkostoja koulutusosalalla toimivien osapuolten välille, joita ovat koulutuslaitokset, alan ammattilaiset ja yritykset, sekä kehittämällä kouluttajien koulutusta.

Erityisesti tuetaan nykyisten koulutuslaitosten ja koulutustoimenpiteiden verkoston asteittaista luomista.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisten maiden tai alueiden erityistarpeisiin, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni, sekä riippumattoman eurooppalaisen tuotanto- ja levitysalan kehittämiseen, erityisesti pk-yritysten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty tavoitteet toteutetaan liitteessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3 artikla

Nykyistä tehokkaamman yhteensovittamisen saavuttamiseksi komissio valvoo, että Media Plus -ohjelman koulutustoimenpiteiden ja kehityshankkeiden puitteissa syntyy yhteistyötä. Tässä yhteydessä ohjelman tukijärjestelmiä koskeva tieto välitetään täydennyskoulutustoimiin osallistuville alan ammattilaisille.

4 artikla

1. Niiden yhteisön tuen edunsaajien, jotka osallistuvat liitteessä määritellyn toiminnan toteuttamiseen, on rahoitettava itse vähintään 50 prosenttia kustannuksista, jollei liitteessä esitetystä erityisistä säännöksistä muuta johdu.

2. Yhteisön tuen edunsaajien on varmistettava, että suurin osa koulutustoimenpiteeseen osallistuvista henkilöistä on muun kuin sen maan kansalaisia, jossa koulutus tapahtuu.

3. Komissio varmistaa, että mahdollisuuksien mukaan vähintään 10 prosenttia vuosittain käytettävissä olevista varoista varataan uusille toiminnoille.

4. Yhteisön rahoitus määritellään jokaisen suunnitteilla olevan toimenpiteen kustannusten ja laadun mukaisesti.

5. Määrärahat tämän ohjelman täytäntöönpanoon 1 artiklassa tarkoitettulle kaudelle ovat 50 miljoonaa euroa.

6. Vuosittaiset määrärahat myöntää budjettivallan käyttäjä rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.

⁽¹⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

5 artikla

Komissio vastaa ohjelman täytäntöönpanosta liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

6 artikla

1. Komissiota avustaa Media-ohjelman komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoo-antavaa menettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohta ja 8 artikla.

7 artikla

1. Ohjelmaan voivat osallistua Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat näiden maiden kanssa tehdyissä tai tehtävissä assosiaatiosopimuksissa tai yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevilla assosiaatiosopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Kypros, Malta, Turkki ja ne EFTA-valtiot, jotka ovat liittyneet ETA-sopimukseen, voivat osallistua ohjelmaan lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.

3. Ohjelmaan voivat osallistua ne muut Euroopan neuvoston yleissopimuksen televisiosta ilman rajoja allekirjoittaneet maat, joita ei tarkoiteta 1 ja 2 alakohdassa, lisämäärärahojen perusteella osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättävien edellytysten mukaisesti.

4. Ennen 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kolmansien eurooppalaisten maiden ottamista mukaan ohjelmaan voidaan tutkia, missä määrin näiden maiden lainsäädäntö vastaa yhteisön lainsäädäntöä, mukaan lukien direktiivin 89/552/ETY 6 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan säännökset.

5. Ohjelmaan voivat yhteistyökumppaneina osallistua myös muut kolmannet maat lisämäärärahojen perusteella osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättäviä menettelyjä noudattaen. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaiset kolmannet maat, jotka eivät halua osallistua ohjelmaan täysimääräisesti, voivat päästä mukaan yhteistyöhön tässä kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

8 artikla

1. Komissio varmistaa, että tässä päätöksessä tarkoitetuista toimenpiteistä suoritetaan ennakoarviointi, seuranta ja jälkiarviointi.

2. Valitut edunsaajat toimittavat komissiolle vuosikertomuksen.

3. Hankkeiden toteuttamisen päätyttyä komissio arvioi hankkeiden toteutustapaa sekä niiden vaikutusta selvittääkseen, onko alun perin asetetut tavoitteet saavutettu.

4. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle arviointikertomuksen ohjelman vaikutuksista ja tehokkuudesta kahden täytäntöönpanovuoden jälkeen saavutettujen tulosten perusteella.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa kaikki ehdotukset ohjelman tarkistamisesta mukaan lukien talousarvion tarkistukset.

5. Ohjelman täytäntöönpanon päätyttyä komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen ohjelman täytäntöönpanosta ja tuloksista.

9 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

LIITE

1. TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

Ohjelman tarkoituksena on jäsenvaltioiden toimenpiteitä tukien ja täydentäen tehdä alan ammattilaisille mahdolliseksi mukautua erityisesti Euroopan audiovisuaalialan markkinoihin. Tähän pyritään edistämällä ammatillista koulutusta taloudellisen ja kaupallisen hallinnon sekä varainhoidon alalla, johon kuuluvat oikeudelliset säännöt, levitys ja markkinointi, ja uuden teknologian alalla (Euroopan elokuvaperinnön ja audiovisuaalisen perinnön säilyttäminen ja hyödyntäminen mukaan luettuna) sekä käsikirjoitusten laatimisessa.

1.1 Uutta teknologiaa koskeva koulutus

Koulutuksen tarkoituksena on kehittää alan ammattilaisten kykyä käyttää pitkälle kehitettyä tekniikkaa erityisesti animaation, tietokonegrafiikan, multimedian ja interaktiivisten ohjelmien alalla.

Ehdotetut toimenpiteet ovat seuraavat:

- audiovisuaalialan uutta teknologiaa koskevien opintokokonaisuuksien kehittämisen ja ajanmukaistamisen edistäminen jäsenvaltioiden toimenpiteitä täydentäen,
- koulutustoimenpiteiden verkostointi, kouluttajien ja alan ammattilaisten vaihtojen helpottaminen apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta sekä edistämällä vaihtoa ja kumppanuuksia sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

1.2 Taloudellista ja kaupallista hallintoa sekä varainhoitoa koskeva koulutus

Koulutuksen tarkoituksena on kehittää alan ammattilaisten kykyä ymmärtää ja hyödyntää eurooppalaista ulottuvuutta audiovisuaalisten ohjelmien kehittämisessä, tuotannossa, markkinoinnissa ja levityksessä.

Ehdotetut toimenpiteet ovat seuraavat:

- hallintoa koskevien opintokokonaisuuksien kehittämisen ja ajanmukaistamisen edistäminen jäsenvaltioiden toimenpiteitä täydentäen ja eurooppalaista ulottuvuutta korostaen,
- koulutustoimenpiteiden verkostointi, alan ammattilaisten vaihtojen helpottaminen apurahoja myöntämällä, järjestämällä harjoittelujaksoja muissa jäsenvaltioissa toimivissa yrityksissä ja edistämällä kouluttajien koulutusta ja erityisesti etäopetusta sekä edistämällä vaihtoa ja kumppanuuksia sellaisten maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

1.3 Käsikirjoitusten laatimistekniikat

Koulutus on suunnattu kokeneille käsikirjoittajille, ja tarkoituksena on lisätä heidän valmiuksiaan kehittää sekä perinteiselle että interaktiiviselle kirjoittamiselle perustuvia tekniikoita.

Toimenpiteillä pyritään

- edistämään kohderyhmien tunnistamiseen liittyvien opintokokonaisuuksien kehittämistä ja ajanmukaistamista, kansainväliselle yleisölle suunnattujen käsikirjoitusten toimittamista ja kehittämistä sekä käsikirjoittajan, toimittajan, tuottajan ja levittäjän välisiä suhteita,
- tukemaan vaihtoa ja kumppanuuksia niiden maiden ja alueiden välillä, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

1.4 Koulutustoimenpiteiden verkosto

Tavoitteena on edistää täydennyskoulutuksen alan laitosten ja/tai nykyisten toimenpiteiden koordinointia eurooppalaisia verkostoja perustamalla.

1.5 Ammatillista peruskoulutusta koskevat toimenpiteet

Toimenpiteitä voidaan tukea sellaisilla ammatillisen peruskoulutuksen aloilla, joilla muuta yhteisön tai jäsenvaltioiden rahoitusta ei ole käytettävissä. Kyseessä voivat olla master-tutkinnot, jotka liittyvät teollisuuden kumppanuuksien tai harjoittelujen kautta.

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELY

2.1 Toimintatapa

Ohjelman toteuttamiseksi komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio kuulee myös muita osapuolia, joita asia koskee. Se pitää huolen siitä, että ohjelmaan osallistuvien alan ammattilaisten jakauma kuvastaa tasapuolisesti Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta.

Komissio kannustaa opintokokonaisuuksien suunnittelijoita kehittämään toimenpiteitä yhteistyössä koulutuslaitosten, ammattialan ja yritysten kanssa.

Komissio helpottaa erityisesti niiden harjoittelijoiden vastaanottoa, jotka tulevat maista ja alueilta, joilla on vähäiset tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

2.2 Yhteisön rahoitusosuus

Yhteisön rahoitusosuus, joka on yleensä enintään 50 prosenttia koulutuksen kokonaiskustannuksista, on osa julkisten ja/tai yksityisten kumppanien kanssa toteutettavaa yhteistä rahoitusta. Osuutta voidaan nostaa 60 prosenttiin sellaisten koulutustoimenpiteiden kohdalla, jotka toteutetaan maissa tai alueilla, joilla on vähäiset audiovisuaalialan tuotantomahdollisuudet ja/tai joiden kielialue tai pinta-ala on pieni.

Edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä käytetään määriteltävässä kullekin liitteen 1 kohtaan merkitylle toimintatypille myönnettävää rahoitusta.

Yhteisön rahoituksesta annettujen sääntöjen mukaisesti ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio laatii rahoitusta koskevat säännöt asettaakseen rahoitukselle ylärajan kutakin täydennyskoulutustoimenpidettä ja koulutettua alan ammattilaista kohti.

Opintokokonaisuuksien suunnittelijat ja niitä toteuttavat koulutuslaitokset valitaan tarjouspyyntöjen perusteella.

Komissio varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että vähintään 10 prosenttia vuosittain käytettävissä olevista varoista myönnetään uusille toimenpiteille.

2.3 Soveltaminen

2.3.1 Komissio vastaa ohjelman täytäntöönpanosta. Tätä tarkoitusta varten se voi turvautua yhteistyöhön sellaisten konsulttien ja teknisen avun toimistojen kanssa, jotka valitaan tarjouspyyntömenettelyllä niiden alakohtaisen asiantuntemuksen perusteella. Tekninen apu rahoitetaan ohjelman talousarviosta. Komissio voi myös 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti solmia tilapäisiä kumppanuuksia erityiselinten, kuten Eureka Audiovisuelin, kanssa toteuttaakseen yhteisiä toimia, jotka vastaavat ohjelman koulutustavoitteita.

Komissio vastaa ohjelman tuensaajien lopullisesta valinnasta ja päättää myönnettävästä rahoitustuesta 5 artiklan mukaisesti.

Ohjelman toteutuksen ja erityisesti ohjelmasta rahoitusta saavien hankkeiden arvioinnin varmistamiseksi sekä verkostoitumisen varmistamiseksi komissio huolehtii siitä, että se hyödyntää audiovisuaalialan tunnustettujen asiantuntijoiden pätevyyttä koulutuksen, kehittämisen, tuotannon, levityksen ja myynninedistämisen alalla.

2.3.2 Komissio tiedottaa asianmukaisilla toimilla ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja edistää sen toimintaa.

Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet erityisesti Media-desk -yhteyspisteiden ja tiedotuspisteiden verkostojen toimintaa jatkamalla ja valvomalla niiden asiantuntemuksen vahvistamista

- ohjelman edistämisen ja siitä tiedottamisen varmistamiseksi,
- kannustaakseen alan ammattilaisia osallistumaan mahdollisimman laajasti ohjelman toimiin,
- avustaakseen alan ammattilaisia hankkeiden esittelyssä ehdotuspyyntöjen yhteydessä,
- edistääkseen alan ammattilaisten rajatylittävää yhteistyötä,
- huolehtiakseen pysyvästä yhteydestä jäsenvaltioiden eri tukea antaviin elimiin, jotta tämän ohjelman mukaiset toimet täydentäisivät kansallisia tukitoimenpiteitä.

Ehdotus neuvoston päätökseksi eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja edistämisen tukemista koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media Plus – Kehittäminen, levitys ja edistäminen) (2001–2005)

(2000/C 150 E/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 658 lopull. — 1999/0276(CNS)

(Komission esittämä 28 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 157 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

minta” komissio tunnustaa, että on välttämätöntä lisätä julkista tukea erityisesti yhteisön tasolla Euroopan audiovisuaalialan kilpailukyvyyn vahvistamiseksi ⁽¹⁾.

(5) Vihreässä kirjassa televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentymisestä sekä sen vaikutuksista sääntelyyn korostetaan, että digitaalisen ja analogisen television markkinoille suunnitellusta laadukkaasta sisällöstä voi tulla puutetta ⁽²⁾.

(6) Komission julkisessa kuulemisessa vihreästä kirjasta ⁽³⁾ ilmeni, että on tarpeen luoda suotuisa kehys perinteisille ja uusille viestimille tarkoitetun eurooppalaisen audiovisuaalisen sisällön levitykselle ja edistämiseksi digitaalisessa toimintaympäristössä.

(7) Lähentymistä koskevan vihreän kirjan johdosta suoritettua julkista kuulemistä koskevissa päätelmissään 27 päivältä syyskuuta 1999 neuvosto kehotti komissiota ottamaan huomioon kuulemisen tulokset, kun se laatii ehdotuksia toimenpiteistä Euroopan audiovisuaalialan vahvistamiseksi, multimediateollisuus mukaan lukien ⁽⁴⁾.

(8) Komissio on pannut täytäntöön neuvoston päätöksellä 90/685/ETY hyväksytyyn toimintaohjelman Euroopan audiovisuaalialan teollisuuden kehittämiseksi (Media) (1991–1995) ⁽⁵⁾, ja siihen kuuluvat eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämistä ja levittämistä tukevat toimenpiteet.

(9) Euroopan audiovisuaalialan teollisuuden kehitystä ja vahvistamista koskeva yhteisön strategia vahvistettiin Media II -ohjelman puitteissa neuvoston päätöksellä 95/563/EY ⁽⁶⁾ sekä neuvoston päätöksellä 95/564/EY ⁽⁷⁾. Strategian jatkaminen olisi varmistettava tukeutumalla ohjelmasta saatuihin kokemuksiin niin, että saadut tulokset otetaan huomioon.

(1) Komissio yhteistyössä puheenjohtajavaltiona toimivan Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa järjesti audiovisuaalialan eurooppalaisen konferenssin ”Digitaalajan haasteet ja mahdollisuudet” Birminghamissa 6–8 päivänä huhtikuuta 1998. Tässä kuulemismenettelyssä ilmeni, että on tarpeen kehittää Euroopan audiovisuaaliteollisuuden tehostettu tukiohjelma erityisesti eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja myynninedistämisen alalla. Digitaalisella aikakaudella audiovisuaalialan toiminta vaikuttaa myönteisesti uusien työpaikkojen syntymiseen erityisesti audiovisuaalisen sisällön tuotannossa ja jakelussa.

(2) Kulttuuria ja audiovisuaalisia asioita käsittelevä neuvosto ilmaisi kokouksessaan 28 päivänä toukokuuta tyytyväisyytensä 1998 Birminghamissa järjestetyn audiovisuaalialan eurooppalaisen konferenssin tuloksiin ja korosti mahdollisuutta edistää vahvaa ja kilpailukykyistä Euroopan audiovisuaalialan ohjelmateollisuutta erityisesti ottamalla huomioon Euroopan kulttuurien monimuotoisuuden ja pienten kielialueiden erityiset olosuhteet.

(3) Audiovisuaalialan politiikkaa käsittelevän korkean tason asiantuntijaryhmän kertomuksessa ”The Digital Age: European Audiovisual Policy” (Luxemburg, 26.10.1998) todetaan, että on välttämätöntä lujittaa elokuva- ja audiovisuaaliteollisuuden tukitoimia erityisesti myöntämällä Media-ohjelmalle resurssit, jotka vastaavat alan laajuutta ja strategista merkitystä.

(4) Euroopan parlamentille ja ministerineuvostolle antamassaan tiedonannossa ”Audiovisuaalipolitiikka: tuleva toi-

⁽¹⁾ KOM(1998) 446 lopull., 14.7.1998.

⁽²⁾ KOM(1997) 623 lopull., 3.12.1997.

⁽³⁾ SEC(1998) 1284 lopull., 29.7.1998.

⁽⁴⁾ EYVL C 283, 6.10.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 380, 31.12.1990, s. 37.

⁽⁶⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 25.

⁽⁷⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 33.

- (10) Komission kertomuksessa Media II -ohjelman (1996–2000) puitteissa saaduista tuloksista ajalta 1.1.1996–30.6.1998 todetaan, että ohjelmassa noudatetaan yhteisön tuen toissijaisuusperiaatetta suhteessa kansallisiin tukiin, sillä Media-ohjelman soveltamisalueeseen kuuluvilla tehtävillä täydennetään niitä tehtäviä, jotka kuuluvat perinteisesti kansallisten järjestelmien vastuualueeseen. ⁽¹⁾
- (11) On tarpeen ottaa huomioon audiovisuaalialan kulttuuriset näkökohdat perustamissopimuksen 151 artiklan mukaisesti.
- (12) Euroopan audiovisuaalialan markkinoiden syntyminen edellyttää sellaisten eurooppalaisten teosten kehittämistä ja tuottamista, jotka ovat peräisin jäsenvaltioista tai Media Plus -ohjelmaan osallistuvista kolmansista Euroopan maista. Tämä koskee myös maita, joilla on Media Plus -ohjelman kanssa yhteistyön puitteet, joissa noudatetaan neuvoston direktiivin 89/552/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY ⁽³⁾, 6 artiklan säännöksiä.
- (13) Audiovisuaalialan ohjelmateollisuuden kilpailukyky edellyttää uuden teknologian käyttöä ohjelmien kehittämis-, tuotanto- ja levitysvaiheessa. Näin ollen uuden teknologian alalla olisi varmistettava tarkoituksenmukainen ja tehokas yhteensovittaminen erityisesti niiden toimien välillä, jotka toteutetaan osana Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskevaa viidettä puiteohjelmaa (1998–2002), sellaisena kuin se on hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 182/1999/EY ⁽⁴⁾.
- (14) Eurooppa-neuvostolle antamassaan kertomuksessa ”Työllisyysmahdollisuudet tietoyhteiskunnassa: informaatiovallankumouksen mahdollisuuksien hyödyntäminen” ⁽⁵⁾ komissio toteaa, että uusien audiovisuaalisten palvelujen alalla on merkittävät mahdollisuudet uusien työpaikkojen luomiseen.
- (15) Komissio totesi tiedonannossaan ”Työllisyyttä tukeva yhteisön politiikka” ⁽⁶⁾ Media II -ohjelmalla olevan myönteinen vaikutus audiovisuaalialan työllisyyteen.
- (16) Olisi parannettava eurooppalaisten elokuvien levityksen edellytyksiä Euroopan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla. On tarpeen edistää kansainvälisten ja kansallisten jakelijoiden, elokuvateatterien omistajien ja tuottajien yhteistyötä sekä tukea yhteisiä aloitteita eurooppalaista ohjelmatuotantoa koskevien yhteisten toimien toteuttamiseksi.
- (17) Olisi parannettava eurooppalaisten teosten televisiolevityksen edellytyksiä Euroopan ja kansainvälisillä markkinoilla. On tarpeen kannustaa lähetystoiminnan harjoittajien, kuten niistä säädetään direktiivin 89/552/ETY 2 artiklassa, kansainvälisten jakelijoiden ja tuottajien yhteistyötä.
- (18) Olisi helpotettava riippumattomien eurooppalaisten tuottajien ja jakelijoiden pääsyä markkinoille ja edistettävä audiovisuaalialan eurooppalaisia teoksia ja yrityksiä.
- (19) Euroopan audiovisuaalisen kulttuuriperinnön olisi oltava kaikkien saatavilla erityisesti Euroopan tasolla toteutettavan digitalisoinnin ja verkostoitumisen kautta.
- (20) Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat, Kypros, Malta, Turkki ja EFTA-valtiot, jotka ovat liittyneet ETA-sopimukseen, voivat osallistua yhteisön ohjelmiin lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.
- (21) Muut Euroopan neuvoston yleissopimuksen televisiosta ilman rajoja allekirjoittaneet Euroopan maat kuuluvat olennaisesti Euroopan audiovisuaalialueeseen ja voivat osallistua tähän ohjelmaan lisämäärärahojen perusteella osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättävien ehtojen mukaisesti. Näiden maiden on halutessaan, talousarviomäärärahat tai audiovisuaalialan teollisuuden painopistealueet huomioon ottaen, voitava osallistua ohjelmaan tai päästävä hyötymään rajoitetusta yhteistyöstä lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.
- (22) Euroopan ulkopuolisten kolmansien maiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä, joka perustuu yhteiseen ja tasapainoiseen etuun, voi olla lisäarvoa Euroopan audiovisuaaliselle teollisuudelle eurooppalaisten teosten edistämisen, markkinoille pääsyn, jakelun ja hyödyntämisen osalta näissä maissa. Yhteistyötä on kehitettävä lisämäärärahojen perusteella asianomaisten osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättäviä menettelyjä noudattaen.
- (23) Tähän päätökseen sisältyy ohjelman koko keston ajaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen ⁽⁷⁾ 2 kohdan mukainen rahoitusohje tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määrättyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.

⁽¹⁾ KOM(1999) 91 lopull., 16.3.1999.

⁽²⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL L 26, 1.2.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ KOM(1998) 590 lopull.

⁽⁶⁾ KOM(1999) 167 lopull.

⁽⁷⁾ EYVL L 102, 4.4.1996, s. 4.

(24) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (¹) 2 artiklan mukaisesti tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Perustetaan ohjelma eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levittämisen ja edistämisen tukemiseksi yhteisössä ja sen ulkopuolella, jäljempänä "ohjelma", 1 päivästä tammikuuta 2001 31 päivään joulukuuta 2005, jonka tarkoituksena on vahvistaa Euroopan audiovisuaalialan teollisuutta.

Liitteessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman tavoitteiden on edistettävä

- a) Euroopan audiovisuaalialan teollisuuden kilpailukyvyyn parantamista Euroopan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla tukemalla eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämistä, levitystä ja edistämistä ottaen huomioon uudet teknologiat;
- b) Euroopan kielellisen ja kulttuurisen moninaisuuden kunnioitusta;
- c) Euroopan audiovisuaalisen kulttuuriperinnön hyödyntämistä erityisesti digitalisoinnilla ja verkostoitumisella;
- d) audiovisuaalialan kehittämistä maissa tai alueilla, joissa on vähäiset mahdollisuudet audiovisuaaliseen tuotantoon ja/tai joiden pinta-ala tai kielialue on pieni;
- e) tuotannon ja levityksen vahvistamista erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kautta.

2 artikla

Kehittämisen alalla ohjelman erityistavoitteet ovat seuraavat:

- a) edistää rahoitustukea antamalla yritysten esittämien, Euroopan ja kansainvälisille markkinoille tarkoitettujen tuotantohankkeiden kehittämistä (fikttiiviset elokuvat tai televisioiteokset, dokumenttiteokset, televisio- tai elokuvalevitykseen tarkoitettut animaatioteokset, elokuva- ja audiovisuaalista kulttuuriperintöä hyödyntävät teokset),
- b) edistää rahoitustukea antamalla sellaisten tuotantohankkeiden kehittämistä, joissa hyödynnetään suunnittelun, tuotannon ja jakelun uutta teknologiaa.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Levityksen ja jakelun alalla ohjelman erityistavoitteet ovat seuraavat:

- a) vahvistaa eurooppalaista elokuva-alan levitystä kannustamalla eurooppalaisia levityksestä vastaavia yhtiöitä investoimaan elokuvateatterilevitykseen tarkoitettujen muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien hankintaan ja myynnin edistämiseen,
- b) edistää muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien laajempaa maidenvälistä levitystä Euroopan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla niiden levitystä ja niiden esittämistä elokuvateattereissa edistävillä toimenpiteillä,
- c) vahvistaa eurooppalaisten teosten jakelua yksityiskäyttöön tarkoitettujen välineiden avulla kannustamalla levityksestä vastaavia yhtiöitä investoimaan digitaalteknikkaan ja muissa Euroopan maissa tuotettujen teosten myynninedistämiseen tuotantomaan ulkopuolella,
- d) edistää eurooppalaiselle ja maailmanlaajuiselle yleisölle tarkoitettujen eurooppalaisten televisio-ohjelmien liikkumista yhteisössä ja sen ulkopuolella tukemalla yhteistyötä eurooppalaisten riippumattomien levityksestä ja tuotannosta vastaavien yhtiöiden välillä tuotantovaiheesta alkaen,
- e) edistää sellaisten eurooppalaisten teosten digitaalisten luetteloiden tekemistä, joita voidaan käyttää uusien viestimien avulla,
- f) tukea audiovisuaalisten teosten ja elokuvien monikielisyyttä.

4 artikla

Edistämisen ja markkinoille pääsyn alalla ohjelmalla pyritään

- a) helpottamaan ja kannustamaan eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten ja elokuvien liikkumista ja edistämistä alan markkinoilla Euroopassa ja koko maailmassa sekä eurooppalaisilla audiovisuaalialan festivaaleilla,
- b) edistämään toiminnan harjoittajien verkostoitumista Euroopassa erityisesti tukemalla kansallisten tukielinten yhteisiä toimintoja.

5 artikla

1. Yhteisön tuen edunsaajien on rahoitettava itse huomattava osa kustannuksista. Yhteisön rahoitusosuus ei saa olla yli 50 prosenttia toimintakustannuksista. Liitteessä tarkoitetuissa tapauksissa rahoitusosuus voi olla 60 prosenttia toimintakustannuksista.

2. Rahoitusohje tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 kohdassa säädetylle ajanjaksolle on 350 miljoonaa euroa. Vuotuiset määrärahat myöntää budjettivallan käyttäjä rahoitusnäkyvien asettamisrajoissa.

3. Rajoittamatta niiden sopimusten ja yleissopimusten soveltamista, joissa yhteisö on sopimuspuolena, ohjelmasta hyötyvien yritysten on oltava jatkuvasti jäsenvaltioiden ja/tai jäsenvaltioiden kansalaisten hallinnassa joko välittömästi tai enemmistöosakkuudella.

6 artikla

Ohjelman puitteissa myönnetty rahoitustuki voidaan antaa takaisin maksettavina ehdollisina ennakoina tai tukina, kuten liitteessä määritellään. Ohjelmasta myönnettyjen määrien takaisinmaksut sekä osana Media-ohjelmaa (1991–1995) ja Media II -ohjelmaa (1996–2000) toteutetuista toimista tulevat takaisinmaksut varataan Media Plus -ohjelman tarpeisiin.

7 artikla

Komissio vastaa ohjelman täytäntöönpanosta 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ja liitteessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

8 artikla

1. Tässä tehtävässä komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen ./. . /EY (1) 5 artiklalla perustettu Media-ohjelman komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohta.

9 artikla

Sen varmistamiseksi, että ohjelmaa voidaan mukauttaa joustavasti tekniikan kehitykseen, liitteessä määritellyillä aloilla toteutetaan kokeiluhankkeita.

Tässä tehtävässä komissio voi kuulla neuvoa-antavia teknisiä ryhmiä. Neuvoa-antaviin teknisiin ryhmiin kuuluu ohjelmaan osallistuvien maiden nimittämiä audiovisuaalialojen eri ammattilaisia ja joiden puheenjohtajana toimii komission edustaja. Neuvoa-antavat tekniset ryhmät toimittavat kertomuksensa komissiolle, joka ottaa ne huomioon niin suurelta osin kuin mahdollista.

10 artikla

1. Ohjelmaan voivat osallistua Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat näiden maiden kanssa tehdyissä tai tehtävissä assosiaatiosopimuksissa tai yhteisön ohjelmiin osallistumista koskeissa assosiaatiosopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Kypros, Malta, Turkki ja ETA-sopimuksen allekirjoittaneet EFTA-maat voivat osallistua ohjelmaan lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen.

3. Ohjelmaan voivat osallistua ne muut Euroopan neuvoston yleissopimuksen televisiosta ilman rajoja allekirjoittaneet maat, joita ei tarkoiteta 1 ja 2 kohdassa, lisämäärärahojen perusteella osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättäviä ehtoja noudattaen.

4. Ennen 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen Eurooppalaisten kolmansien maiden ottamista mukaan ohjelmaan voidaan tutkia, missä määrin näiden maiden kansallinen lainsäädäntö vastaa yhteisön lainsäädäntöä, mukaan lukien direktiivin 89/552/ETY 6 artiklan 1 kohdan 5 alakohta.

5. Ohjelmaan voivat yhteistyökumppaneina osallistua myös muut kolmannet maat lisämäärärahojen perusteella osapuolten välillä tehtävissä sopimuksissa määrättäviä menettelyjä noudattaen. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisien kolmannen maan, jotka eivät halua osallistua ohjelmaan täysimääräisesti, voivat päästä mukaan yhteistyöhön tässä kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

11 artikla

1. Komissio varmistaa, että tässä päätöksessä tarkoitetuista toimenpiteistä suoritetaan ennakoarviointi, seuranta ja jälkiarviointi.

2. Hankkeiden toteuttamisen päätyttyä komissio arvioi hankkeiden toteutustapaa ja niiden vaikutusta selvittääkseen, onko alun perin asetetut tavoitteet saavutettu.

3. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle arviointikertomuksen ohjelman vaikutuksista ja tehokkuudesta kahden täytäntöönpanovuoden aikana saavutettujen tulosten perusteella.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa kaikki ehdotukset ohjelman tarkistamisesta mukaan lukien talousarvion tarkistukset.

4. Ohjelman täytäntöönpanon päätteeksi komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ohjelman täytäntöönpanosta ja tuloksista.

12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu ...

LIITE

1. TOTEUTETTAVAT TOIMENPITEET

1.1 Audiovisuaalisten teosten kehittäminen

Ohjelman toimenpiteillä pyritään antamaan rahoitustukea audiovisuaalialan yrityksille, jotka toimittavat

- hankekohtaisia tukiehdotuksia audiovisuaalisten teosten kehittämiseksi,
- tukiehdotuksia hankeuetteloiden (hankepaketit) kehittämiseksi osana keskipitkän aikavälin yritysstrategiaa.

Tärkeimpiä valintaperusteita ovat hankkeiden eurooppalainen ja kansainvälinen ulottuvuus ja erityisesti

- hankkeen herättämä kiinnostus tuotantokumppanien keskuudessa,
- mahdollisuus hankkeen kansainväliseen hyödyntämiseen (josta osoituksena ovat levytyksestä vastaavien yhtiöiden ilmaisema kiinnostus, hankkeen tuotantomahdollisuudet, tarjouksen tehneen yrityksen tai yrityksen henkilöstön aiemmat tuotannot),
- suunnitelman, käsikirjoituksen ja kerronnan laatu ja omaperäisyys,
- uuden teknologian hyödyntämismahdollisuus (kuten erityistehosteet, tietokoneohjelmalla tuotetut synteettiset kuvat, interaktiivisuus).

Kehittämiseen tarkoitettua rahoitustukea myönnetään yleensä yksittäisille hankkeille takaisin maksettavina ehdollisina lainoina ja hankeuetteloille tukina, joita ei makseta takaisin. Rahoitusosuus on yleensä enintään 50 prosenttia hankekustannuksista, mutta sellaisten hankkeiden kohdalla, joissa hyödynnetään Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta, se voi olla 60 prosenttia kustannuksista.

1.2 Levitys ja jakelu

1.2.1 Elokuviin jakelu

Edellä 3 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi ryhdytään soveltamaan seuraavia toimintalinjoja:

a) Otetaan käyttöön takaisin maksettavan ehdollisen tuen järjestelmä eurooppalaisten elokuvien levytyksestä vastaaville yhtiöille, jotka toimivat tuotantomaan ulkopuolella. Tämän järjestelmän tarkoituksena on

- kannustaa eurooppalaisten levytyksestä vastaavien yhtiöiden verkostoitumista yhteistyössä kansainvälisten tuotannosta ja levytyksestä vastaavien yhtiöiden kanssa Euroopan markkinoita koskevien yhteisten strategioiden edistämiseksi,
- kannustaa erityisesti levytyksestä vastaavia yhtiöitä investoimaan eurooppalaisille elokuville sopivaan myynninedistämiseen ja levytykseen riippumatta elokuvien tuotantobudjetista,
- tukea eurooppalaisten teosten monikielisyttä (jälkiäänitys, tekstitys, monikielinen tuotanto).

Tuen edunsaajien valintaperusteisiin voi kuulua määrärajoja, joilla toimenpiteet eritellään budjettiluokkien mukaan. Erityistukea myönnetään elokuville, joilla pyritään hyödyntämään Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta.

b) Eurooppalaisten levytyksestä vastaavien yhtiöiden "automaattinen" tukijärjestelmä, jossa tukea myönnetään suhteessa muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien saavuttamiin katsojamääriin ohjelmaan osallistuvissa maissa elokuvakohtaisen ja maan mukaan vaihtelevan enimmäismäärän a) asettamissa rajoissa. Levytyksestä vastaavat yhtiöt voivat käyttää näin muodostuvan tuen vain sijoittamalla sen

- muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien hankintaan,
- muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien toimituksellisiin kuluihin (kopioiden valmistaminen, jälkiäänitys ja tekstitys) sekä myynninedistämisen- ja mainoskuluihin.

Uudelleeninvestointia koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä yhteisön rahoitusosuudeksi voidaan määrittellä yli 50 prosenttia (ei kuitenkaan yli 60 prosenttia) hankekustannuksista. Tämä koskee erityisesti tuotantovaiheessa tehtäviä investointeja ja investointeja sellaisiin elokuviin, joissa hyödynnetään Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta.

c) Elokuviin kansainvälistä levitystä harjoittavien eurooppalaisten yhtiöiden (valtuutetut myyjät) tuki, joka määräytyy sen mukaan, miten ne menestyvät markkinoilla tietyssä ajanjaksona. Kansainväliset levytyksestä vastaavat yhtiöt voivat käyttää näin muodostuvan tuen vain sijoittamalla sen Euroopan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla olevien uusien eurooppalaisten teosten myynninedistämiseen.

- d) Tuki, jolla kannustetaan elokuvateatterien omistajia ottamaan kaupallisten ensi-iltaelokuvateatterien ohjelmistoihin useita muissa Euroopan maissa tuotettuja elokuvia vähimmäisajaksi. Kullekin elokuvateatterille myönnetty tuki voidaan määrittellä suhteessa muissa Euroopan maissa tuotettujen elokuvien saavuttamiin katsojamääriin tietyssä ajanjaksona. Myönnettyä tuella on erityisesti kehitettävä koulutus- ja valistustoimia, jotka kohdennetaan elokuvissa käyville nuorille. Tukea voidaan myöntää myös sellaisen eurooppalaisten elokuvateatterien omistajien verkoston luomiseksi ja lujittamiseksi, jossa kehitetään yhteisiä toimia ohjelmistojen suunnittelun edistämiseksi.
- e) Tukijärjestelmä, jolla edistetään eurooppalaisten elokuvien kansainvälisten ääniraitojen (musiikki ja tehosteet) tuotantoa. Tuki myönnetään tuotantobudjetin perusteella.

1.2.2 Eurooppalaisten teosten off-line-levitys

Tällä tarkoitetaan eurooppalaisten teosten levitystä yksityiskäyttöön tarkoitettujen levityksen apuvälineiden avulla.

Automaattinen tuki: toimituksesta ja levityksestä vastaavien yhtiöiden automaattinen tukijärjestelmä, jolla edistetään eurooppalaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten levitystä yksityiskäyttöön tarkoitettujen levityksen apuvälineiden kautta (kuten videokasetit, DVD-videolevyt, DVD-rom). Tuki määräytyy sen mukaan, kuinka toimituksesta ja levityksestä vastaavat yhtiöt ovat menestyneet markkinoilla tietyllä ajanjaksolla. Levityksestä vastaavat yhtiöt voivat käyttää näin muodostuvan tuen vain sijoittamalla sen

- digitaalisten apuvälineiden avulla levitettävien muissa Euroopan maissa tuotettujen uusien teosten toimitus- ja levityskuluihin,
- muuten kuin digitaalisten apuvälineiden kautta levitettävien muissa Euroopan maissa tuotettujen uusien teosten myynninedistämiskuluihin.

Järjestelmällä pyritään

- edistämään uuden teknologian käyttöä yksityiskäyttöön tarkoitettujen eurooppalaisten teosten toimittamisessa (luodaan digitaalinen masternauha, jota kaikki eurooppalaiset levityksestä vastaavat yhtiöt voivat käyttää),
- kannustetaan erityisesti levityksestä vastaavia yhtiöitä investoimaan muissa Euroopan maissa tuotetuille elokuville ja audiovisuaalisille teoksille sopiviin myynninedistämis- ja levityskuluihin,
- tukemaan eurooppalaisten teosten monikielisyttä (jälkiäänitys, tekstitys ja monikielinen tuotanto).

1.2.3 Televisiolevitys

Kannustetaan riippumattomia tuottajia luomaan teoksia (fiktioit, dokumentit ja animaatiot) niin, että toimintaan osallistuu vähintään kolme eri kielialueeseen kuuluvaa levityksestä vastaavaa yritystä eri jäsenvaltioista.

Tuensaajien valintaperusteisiin voi kuulua määräyksiä, joilla hankkeet eritellään budjettiluokkien mukaan. Eriytystukea myönnetään audiovisuaalisille teoksille, joilla pyritään hyödyntämään Euroopan kulttuuriperintöä ja kulttuurien monimuotoisuutta.

1.2.4 Eurooppalaisten teosten on-line-levitys

Tällä tarkoitetaan eurooppalaisten on-line-teosten levitystä pitkälle kehitettyjen levityspalvelujen ja uusien viestimien avulla (Internet, tilausvideopalvelu, kertamaksutelevisio). Tarkoituksena on edistää Euroopan audiovisuaalialan ohjelmatuotannon mukautumista digitaalitekniikan kehitykseen erityisesti on-line-levityksen pitkälle kehitettyjen palvelujen osalta.

Teosten digitalisoinnista ja digitaalisessa muodossa olevan mainos- ja myynninedistämismateriaalin luomista edistävillä toimenpiteillä kannustetaan eurooppalaisia yhtiöitä (on-line-yhteyksien tarjoajat, aihekohtaiset kanavat) luomaan luetteloa eurooppalaisista digitaalisista teoksista, joita voidaan käyttää uusissa viestimissä.

1.3 Edistäminen

1.3.1 Edistäminen ja markkinoille pääsy

Ohjelman toimenpiteillä pyritään

- a) parantamaan alan ammattilaisten edellytyksiä päästä Euroopan markkinoille ja kansainvälisille markkinoille tekniseen apuun ja rahoitukseen liittyvillä erityistoimilla seuraavanlaisten tapahtumien yhteydessä:
- tärkeimmät eurooppalaiset ja kansainväliset elokuvamessut,

- tärkeimmät eurooppalaiset ja kansainväliset televisiomesut,
- aihekohtaiset myyntitilaisuudet ja erityisesti animaatio- ja dokumenttielokuvien, multimedian ja uuden teknologian myyntitilaisuudet.

b) edistämään eurooppalaisten ohjelmien luetteloja koskevan tietokannan toteuttamista.

Tätä varten komissio kannustaa alan toiminnan harjoittajien verkostoitumista Euroopassa erityisesti tukemalla kansallisten myynninedistämisyhteisöjen yhteisiä toimia.

Tärkeimpiä hankkeiden valintaperusteita ovat

- eurooppalainen ulottuvuus,
- alan ammattilaisille (tuottajille, levittäjille, valtuutetuille myyjille) tarkoitettujen palvelujen laatu,
- palvelujen tarjoajien ja alan toiminnan harjoittajien asiantuntemus myynninedistämisen alalla.

Rahoitusosuus on yleensä enintään 50 prosenttia hankekustannuksista.

1.3.2 Festivaalit

Ohjelman toimenpiteillä pyritään:

- tukemaan audiovisuaalialan festivaaleja, jotka järjestetään yhteistyökumppanien kanssa ja joilla esitettävistä teoksista suuri osa on eurooppalaisia,
- tukemaan vähintään kahdeksassa jäsenvaltiossa järjestettävien audiovisuaalialan tilaisuuksien kesken toteutettavia eurooppalaisia yhteistyöhankkeita, joilla on yhteinen eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten myynninedistämistä ja liikkumista edistävä toimintasuunnitelma.

Erityistä huomiota kiinnitetään festivaaleihin, joilla tuetaan sellaisista jäsenvaltioista tai sellaisilta alueilta peräisin olevien teosten myynninedistämistä, joilla on vähäiset mahdollisuudet audiovisuaalialan tuotantoon, sekä nuorten eurooppalaisten taiteilijoiden teosten myynninedistämistä ja joilla toteutetaan ohjelmistoihin sisällytettyjen eurooppalaisten teosten levityksen seurantaa.

Etusija annetaan verkostohankkeille, joilla saadaan aikaan kestävä yhteistyötä tilaisuuksien kesken.

Rahoitusosuus on yleensä enintään 50 prosenttia hankekustannuksista.

1.3.3 Eurooppalaisen tuotannon myynninedistämistoimenpiteet

Edistetään alan ammattilaisten ja jäsenvaltioiden tiiviissä yhteistyössä toteuttamia myynninedistämistoimenpiteitä, joilla edistetään suurelle yleisölle tarkoitettujen eurooppalaisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten luomista.

1.4 Kokeiluhankkeet

Komissio toteuttaa kokeiluhankkeita seuraavilla aloilla:

- elokuvaperinnön säilyttäminen ja hyödyntäminen kannustamalla yhteistyökumppanuuksia elokuva-alan toiminnan harjoittajien ja julkisten tai yksityisten elinten kesken,
- eurooppalaisten audiovisuaalisten ohjelmien arkistojen digitalisointi,
- eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten luettelon oikeuksien haltijoiden verkostoituminen,
- eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten ohjelmointi aihekohtaisille kanaville ja niiden levittäminen digitaalisessa muodossa,
- uusien pitkälle kehitettyjen on-line-levityspalvelujen kehittämiselle ja levitykselle sopivan toimintaympäristön luominen.

Komissio voi tarvittaessa turvautua neuvoa-antavien teknisten ryhmien apuun.

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELY

2.1 Toimintatapa

Ohjelman toteuttamiseksi komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Se kuulee myös muita osapuolia, joita asia koskee. Komissio valvoo, että alan ammattilaisten osallistuminen ohjelmaan kuvastaa Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta.

2.2 Rahoitus

2.2.1 Yhteisön rahoitusosuus

Yhteisön rahoitusosuus ei ylitä 50 prosenttia suunniteltujen toimenpiteiden kustannuksista (paitsi liitteessä mainituissa tapauksissa, joissa rahoitusosuudelle on asetettu enimmäismäärä), ja se myönnetään takaisin maksettavina ehdollisina ennakoina tai lainoina taikka tukina. Kun kyse on teosten monikielisydestä, yhteisö osallistuu myöntämällä tukea toiminnalle.

2.2.2 Ennakoarviointi, seuranta ja jälkiarviointi

Ennen kuin komissio hyväksyy yhteisön tukea koskevan hakemuksen, se arvioi hakemuksen huolellisesti selvittääkseen sen yhdenmukaisuuden tämän päätöksen ja tämän liitteen 2 ja 3 kohdassa esitettyjen edellytysten kanssa.

Yhteisön tukea koskeviin hakemuksiin on kuuluttava

- rahoitussuunnitelma, jossa on eritelty kaikki hankkeiden rahoituksen osat komissiolta haettu rahoitustuki mukaan luettuna,
- työn alustava aikataulu,
- kaikki muut komission vaatimat tarpeelliset tiedot.

2.2.3 Rahoitusta koskevat määräykset ja rahoituksen valvonta

Komissio määrittelee tämän päätöksen mukaisesti toimenpiteisiin liittyviä maksusitoumuksia ja maksuja koskevat säännöt varainhoitosäännösten asianmukaisten säännösten mukaisesti.

2.3 Soveltaminen

2.3.1 Komissio vastaa ohjelman täytäntöönpanosta. Tätä tarkoitusta varten se voi turvautua yhteistyöhön sellaisten konsulttien ja teknisen avun toimistojen kanssa, jotka valitaan tarjouspyyntömenettelyllä niiden alakohtaisen asiantuntemuksen perusteella. Tekninen apu rahoitetaan ohjelman talousarviosta. Komissio voi myös 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti solmia tilapäisiä kumppanuuksia erityiselinten, kuten Eureka Audiovisuelin, kanssa toteuttaakseen yhteisiä toimia, jotka vastaavat ohjelman myynninedistämistavoitteita.

Komissio vastaa ohjelmasta tukea saavien lopullisesta valinnasta ja päättää myönnettävästä rahoituksesta 7 artiklan säännösten mukaisesti.

Ohjelman toteutuksen ja erityisesti ohjelmasta rahoitusta saavien hankkeiden arvioinnin varmistamiseksi sekä verkostoitumisen varmistamiseksi komissio huolehtii siitä, että se hyödyntää audiovisuaalialan tunnustettujen asiantuntijoiden pätevyyttä kehittämisen, tuotannon, levityksen ja myynninedistämisen alalla.

2.3.2 Komissio tiedottaa asianmukaisilla toimilla ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja edistää sen toimintaa.

Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet erityisesti Media-desk -yhteyspisteiden ja tiedotuspisteiden verkostojen toimintaa jatkamalla ja valvoen niiden ammattitaidon vahvistamista

- ohjelman myynninedistämisen ja siitä tiedottamisen varmistamiseksi,
- kannustaakseen alan ammattilaisia osallistumaan mahdollisimman laajasti ohjelman toimenpiteisiin,
- avustaakseen alan ammattilaisia hankkeiden esittelyssä ehdotuspyyntöjen yhteydessä,
- edistääkseen alan ammattilaisten rajatylittävää yhteistyötä,
- huolehtiakseen pysyvistä yhteydestä jäsenvaltioiden eri tukea antaviin elimiin, jotta tämän ohjelman mukaiset toimenpiteet täydentäisivät kansallisia tukitoimenpiteitä.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimistolaitteita ja viestintäteknikan laitteita koskevasta yhteisön energiatehokkuusmerkintäohjelmasta

(2000/C 150 E/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2000) 18 lopull. — 2000/0033(COD)

(Komission esittämä 28 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

yhteisölle perustamissopimuksen 5 artiklan määräysten mukaisesti asetettujen tavoitteiden rajoissa.

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(6) Perustamissopimuksen 174 artiklassa määrätään lisäksi ympäristön suojelusta ja parantamisesta sekä luonnonvarojen harkitusta ja järkevästä käytöstä. Nämä kaksi tavoitetta sisältyvät yhteisön ympäristöpolitiikkaan. Sähköntuotanto ja -kulutus aiheuttavat 30 prosenttia ihmisen tuotamista hiilidioksidipäästöistä ja muodostavat noin 35 prosenttia yhteisön primaarienergiankulutuksesta, ja nämä prosenttiosuudet kasvavat yhä.

(7) Lisäksi sähkön käytön tehostamiseen tähtäävän toimintaohjelman hyväksymisestä 5 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn neuvoston päätöksen 89/364/ETY⁽¹⁾ tavoitteena on sekä kannustaa kuluttajia suosimaan tehokkaiden sähkölaitteiden ja -välineiden käyttöä että parantamaan niiden energiatehokkuutta.

(1) On tärkeää edistää toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

(8) YK:n ilmastopöytäkirjassa, joka tehtiin 10 päivänä joulukuuta 1997, vaaditaan yhteisöltä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 8 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Tavoitteen saavuttaminen edellyttää tehokkaampia toimenpiteitä hiilidioksidipäästöjen pitämiseksi vakaana yhteisössä.

(2) Tieto- ja viestintäteknikan laitteiden osuus sähkön kokonaiskulutuksesta on huomattava. Tehokkain tapa vähentää näiden laitteiden sähkönkulutusta on alentaa lepovirtakulutusta. Yhteisön markkinoilla tarjolla olevien eri mallien lepovirtakulutuksessa on huomattavia eroja.

(9) Päätöksellä 91/565/ETY⁽²⁾ perustettiin ohjelma energiatehokkuuden edistämiseksi yhteisössä (SAVE-ohjelma), ja päätöksellä 96/737/EY⁽³⁾ uusi monivuotinen ohjelma (SAVE II -ohjelma) jatkamaan ja vahvistamaan alkuperäistä SAVE-ohjelmaa.

(3) Tietyt jäsenvaltiot saattavat olla aikeissa antaa tieto- ja viestintäteknikan laitteiden energiamerkintöjä koskevia säännöksiä, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne saataisivat muodostaa esteitä näiden tuotteiden kaupalle yhteisössä. On toivottavaa, että nämä aloitteet yhdenmukaistetaan, jotta niiden vaikutukset teollisuudelle jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

(4) Terveystestä, turvallisuudesta, ympäristönsuojelusta ja kuluttajansuojasta jäsenvaltioissa annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämistä koskevien ehdotusten on perustuttava suojan korkeaan tasoon. Tällä asetuksella varmistetaan ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan korkea taso pyrkimällä huomattavasti parantamaan tämäntyyppisten laitteiden energiansäästöä.

(10) Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 tekemässä päätöksessä 2179/98/EY⁽⁴⁾ Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevan poliittisen toimintaohjelman ”Kohti kestävä kehitystä” tarkistamisesta pidetään laitteiden energiatehokkuusmerkintöjen parantamista erittäin tärkeänä energiaan liittyvien ympäristövaatimusten integroinnin kannalta.

(5) Tämänkaltaisten säännösten antaminen kuuluu yhteisön toimivaltaan. Tässä asetuksessa esitetyt vaatimukset ovat

⁽¹⁾ EYVL L 157, 9.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 307, 8.11.1991, s. 34.

⁽³⁾ EYVL L 335, 24.12.1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1.

- (11) Energiatohokkuudesta Euroopan yhteisössä 7 päivänä joulukuuta 1998 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾ kehoitetaan lisäämään laitteiden ja välineiden merkintää.
- (12) Useimpia energiaa säästäviä tieto- ja viestintäteknii­kan laitteita on saatavana vain vähäisin lisäkustannuksin tai samaan hintaan, ja hankintakustannukset voivat korvautua sähkönsäästönä muutamassa vuodessa.
- (13) Kansainvälisen kaupan vuoksi energiatohokkuusvaatimukset, merkinnät ja testausmenetelmät tulee tarvittaessa yhdenmukaistaa.
- (14) Tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden kauppa on maailmanlaajuista. Euroopan yhteisö ja Amerikan yhdysvallat ovat tehneet Energy Star -ohjelmalla tunnetun sopimuksen energiatohokkuusmerkintäohjelmien koordinoinnista. Sopimus on tehty neuvoston päätöksellä . . . , ja sen avulla on tarkoitus helpottaa näiden laitteiden kansainvälistä kauppaa. Tämän asetuksen tarkoituksena on sopimuksen täytäntöönpano yhteisössä.
- (15) On tärkeää ottaa käyttöön tehokas täytäntöönpanojärjestelmä, jolla varmistetaan direktiivin moitteeton täytäntöönpano, taataan valmistajille tasapuoliset kilpailuehdotukset ja suojellaan kuluttajien oikeuksia.
- (16) Tämä asetus rajoittuu tieto- ja viestintäteknii­kan laitteisiin.
- (17) Kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin annettu direktiivi (92/75/EY) ⁽²⁾ ei ole parhaiten soveltuva säädös tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden osalta. Kustannustehokkain toimenpide tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden energiansäästön edistämiseksi on vapaaehtoinen merkintäohjelma.
- (18) On välttämätöntä antaa teknisten vaatimusten määrittäminen ja tarkistus asianomaiselle elimelle, Euroopan unionin Energy Star -lautakunnalle (EUESB), jotta järjestelmän toiminta on tehokasta ja puolueetonta. Energy Star -lautakunnan tulisi koostua kansallisista elimistä.
- (19) On varmistettava, että Energy Star -ohjelma vastaa johdonmukaisesti yhteisön politiikan ensisijaisia tehtäviä ja yhteisön muita merkintä- tai laatusertifiointijärjestelmiä, esimerkiksi kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/75/EY ja yhteisön uympristö-

merkin myöntämijärjestelmästä 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa ⁽³⁾ (ETY) N:o 880/92 tarkoitettuja ohjelmia.

- (20) Olisi annettava säännöksiä, joilla pyritään varmistamaan, että yhteisön Energy Star - ohjelma ja muut yhteisössä käytettävät vapaaehtoiset energiamerkintäjärjestelmät ovat yhdenmukaisia ja täydentävät toisiaan niin, että kuluttajat saavat asiasta selkeän käsityksen, estetään mahdolliset markkinoiden vääristymät ja lisätään Energy Star - ohjelman tavoiteltavuutta mahdollisten hakijoiden keskuudessa.
- (21) Järjestelmän toteuttamisessa on välttämätöntä huolehtia avoimuudesta ja yhdenmukaisuudesta merkityksellisten kansainvälisten standardien kanssa yhteisön ulkopuolisten valmistajien ja viejien järjestelmään pääsyn ja osallistumisen helpottamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet

1. Tällä asetuksella vahvistetaan yhteisön vapaaehtoista energiamerkintäohjelmaa (jäljempänä "Energy Star -ohjelma") koskevat säännöt, sellaisina kuin ne on määritelty energiatohokkuusmerkintäohjelmien koordinoitua koskevassa Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksessa (jäljempänä "sopimus").
2. Sopimuksella pyritään edistämään tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden kansainvälistä kauppaa helpottamalla taloudellisten toimijoiden osallistumista Energy Star -ohjelmaan. Energy Star -ohjelman tavoitteena on maksimoida energiansäästö sekä kuluttajille ja ympäristölle koitua hyöty lisäämällä energiankäyttöään tehokkaiden tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden tarjontaa ja kysyntää.
3. Energy Star -ohjelma on sovitettava yhteen yhteisön muiden merkintä- tai laatusertifiointijärjestelmien kanssa sekä etenkin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 880/92 perustetun yhteisön ekotuotemerkin myöntämijärjestelmän kaltaisten järjestelmien kanssa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tieto- ja viestintäteknii­kan laitteiden tuoteryhmiin. Tuoteryhmällä tarkoitetaan kaikkia tavaroita, joita käytetään samaan tarkoitukseen ja jotka ovat tasavertaisia käytön kannalta ja kuluttajien käsityksen mukaan.
2. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuoteryhmien luettelo määritellään milloin tahansa sopimuksen liitteessä C.

⁽¹⁾ EYVL C 394, 17.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 99, 11.4.1992, s. 1.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan sopimuksen määritelmien mukaisesti:

- a) **"Energy Star -tunnuksella"** sopimuksen liitteessä A luonnehdittua ja liitteessä I kuvattua merkkiä tai merkintää,
- b) **"ohjelman osanottajilla"** sopimuksen 2 artiklassa esitetyn määritelmän mukaisesti tuotevalmistajia, myyjiä tai jälleenmyyjiä, jotka myyvät tiettyjä Energy Star -merkintäohjelman vaatimukset täyttäviä energiankäyttöä tehokkaita tuotteita ja jotka osallistuvat Energy Star -merkintäohjelmaan rekisteröidyttyään osallistujiksi komissioon,
- c) **"vaatimuksilla"** tuotteen energiankäytön tehokkuuteen ja toimintaan liittyviä edellytyksiä –testausmenetelmät mukaan luettuina –, joita käytetään selvitetessä, onko jokin energiankäyttöä tehokas tuote Energy Star -tunnuksen myöntämiskriteerien mukainen sopimuksen 2 artiklan ja liitteen C mukaisesti.

4 artikla

Yleisperiaatteet

1. Ohjelman osanottajat voivat käyttää Energy Star -tunnusta valmistamisessaan tai yhteisön markkinoille saattamisessa yksittäisissä tuotteissa.
2. Vaatimustenmukaiset tuotteet, joille Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirasto (United States Environmental Protection Agency) on myöntänyt Energy Star -tunnuksen, katsotaan tämän asetuksen mukaisiksi, jollei ole aihetta olettaa toisin.
3. Tämän asetuksen säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden ei tule kieltää tai rajoittaa tieto- ja viestintätekniikan laitteiden saattamista markkinoille sen perusteella, että niissä on Energy Star -tunnus. Tällä ei kuitenkaan estetä kieltämästä tai rajoittamasta sellaisten laitteiden markkinoille saattamista, jotka eivät vastaa yhteisön lainsäädännössä esitettyjä muita vaatimuksia.
4. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia yhteisössä markkinoitavia tuotteita saadaan testata sen toteamiseksi, miten tuotteet vastaavat tässä asetuksessa esitettyjä vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisössä voimassa olevien vaatimustenmukaisuuden arviointia ja merkintää koskevien sääntöjen soveltamista ja/tai sellaisten Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kansainvälisten sopimusten noudattamista, jotka koskevat yhteisön markkinoille pääsyä.

5 artikla

Ohjelman osanottajien rekisteröinti

1. Valmistajat, maahantuojat ja jälleenmyyjät voivat osoittaa hakemuksen ohjelman osanottajaksi rekisteröitymistä varten

joko 9 artiklassa tarkoitetuille kansallisille elimille tai komissiolle. Kansalliset elimet toimittavat hakemuksen komissiolle.

2. Komissio päättää hakijan hyväksymisestä ohjelman osanottajaksi tarkastettuaan, että hakija on ilmoittanut noudattavansa sopimuksen liitteessä B olevia tunnuksen käyttöohjeita.

6 artikla

Energy Star -tunnuksen käytön edistäminen

1. Jäsenvaltiot ja komissio edistävät yhteistyössä Energy Star -lautakunnan jäsenten kanssa 8 artiklan mukaisesti Energy Star -tunnuksen käyttöä lisäämällä tietoisuutta ja järjestämällä tiedotuskampanjoita kuluttajille, tuottajille, jälleenmyyjille ja yleisölle, tukien näin Energy Star -ohjelman kehittämistä.
2. Energy Star -tuotteiden myynnin edistämiseksi komissio ja muut Euroopan yhteisön toimielimet sekä muut kansalliset hallintoelimet määrittävät tieto- ja viestintätekniikan tuotteita koskevat vaatimukset Energy Star -ohjelman vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön soveltamista.

7 artikla

Muita vapaaehtoisia energiamerkintäjärjestelmiä

1. Energy Star -ohjelman rinnalla jäsenvaltioissa voi olla muita nykyisiä tai uusia vapaaehtoisia energiamerkintäjärjestelmiä siinä laajuudessa kuin ne ovat jäsenvaltioiden viranomaisten tunnustamia tai hyväksymiä ja ne vastaavat erityisiä kansallisia tai alueellisia tavoitteita tai niissä esitetyt vaatimukset ovat tiukempia kuin Energy Star -ohjelmassa esitetyt.
2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat toiminnallaan, että Energy Star -ohjelma ja jäsenvaltioiden kansalliset järjestelmät koordinoitavana riittävän hyvin, etenkin valittaessa tuoteryhmiä sekä kehitettäessä ja tarkistettaessa tuotevaatimuksia.

8 artikla

Euroopan unionin Energy Star -lautakunta

1. Komissio perustaa Euroopan unionin Energy Star -lautakunnan, jonka jäsenenä on 9 artiklassa mainittujen kansallisten elinten sekä kaikkien asianomaisten osapuolten edustajia ja josta jäljempänä käytetään nimitystä "Energy Star -lautakunta". Energy Star -lautakunnan tehtävänä on erityisesti tarkistaa tuotevaatimukset ja asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuoteryhmät. Energy Star -lautakunta opastaa komissiota myös yleisiä tiedotus- ja valituskampanjoita koskeissa asioissa ja koordinoi niitä tarvittaessa.
2. Komissio varmistaa, että Energy Star -lautakunta ottaa toiminnassaan mahdollisimman laajasti kunkin tuoteryhmän kohdalla huomioon kaikkien tähän tuoteryhmään liittyvien osapuolten, esimerkiksi teollisuuden, jälleenmyyjien, maahantuojien, ympäristönsuojelijoiden ja kuluttajien järjestöjen tasapuolisen osallistumisen.

3. Komissio laatii Energy Star -lautakunnan työjärjestyksen.

9 artikla

Kansalliset elimet

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tässä asetuksessa säädetyistä tehtävistä vastaava toimielin tai vastaavat toimielimet (jäljempänä "kansallinen elin" tai "kansalliset elimet"). Jos kansallisia elimiä on enemmän kuin yksi, jäsenvaltion on määriteltävä kunkin kansallisen elimen toimivalta ja niihin sovellettavat koordinoitavaatimukset.

10 artikla

Työsuunnitelma

Asetuksen 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti komissio laatii työsuunnitelman kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja esittää sen neuvostolle ja Euroopan parlamentille neuvoteltuaan sitä ennen Euroopan unionin Energy Star -lautakunnan kanssa. Työsuunnitelmaan sisältyy Energy Star -ohjelman kehittämisstrategia, jossa määritetään seuraavat asiat seuraavaa kolmivuotiskautta varten:

- energiatehokkuuden parantamista ja markkinoille pääsyä koskevat tavoitteet, joihin Energy Star -ohjelmalla pyritään yhteisön tasolla, unohtamatta tarvetta pyrkiä saavuttamaan kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun korkea taso,
- viitteellinen luettelo tuoteryhmistä, joiden liittämistä Energy Star -ohjelmaan on pidettävä ensisijaisena,
- suunnitelmat valistus- ja myynninedistämiskampanjoita ja muita tarpeellisia toimia varten, jotka rahoitetaan ennen kaikkea SAVE-ohjelmasta,
- suunnitelmat Energy Star -ohjelman ja jäsenvaltioiden muiden vapaaehtoisten energiamerkintäjärjestelmien yhteensovittamista ja yhteistyötä varten.

Työsuunnitelma tarkistetaan säännöllisesti.

11 artikla

Sopimuksen tarkistusmenettely

Ennen kuin esitetään ehdotusluonnos tai vastataan Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirastolle sopimuksessa säädetyjen menettelyjen mukaisesti, tuotevaatimukset ja sopimuksen soveltamisalaan sisällytettävät tuoteryhmät tarkistetaan seuraavasti:

1. Komissio voi käynnistää tarkistusmenettelyn omasta aloitteestaan tai Energy Star -lautakunnan pyynnöstä. Komissio pyytää tarvittaessa Energy Star -lautakuntaa ehdottamaan tuotevaatimusten ja Energy Star -ohjelmaan sisällytettävien tuoteryhmien tarkistamista. Työn loppuun saattamiselle asetetaan samalla määräaika. Komissio ottaa pyyntöä laatiessaan asianmukaisesti huomioon 10 artiklassa tarkoitettun työsuunnitelman.

2. Komissio esittää tällaisen pyynnön Energy Star -lautakunnalle aina saadessaan tarkistusehdotuksen Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirastolta.

3. Pynnön perusteella Energy Star -lautakunta laatii tuotevaatimusten ja Energy Star -ohjelmaan sisällytettävien tuoteryhmien tarkistamista koskevan ehdotusluonnoksen ottaen huomioon toteutettavuutta ja markkinoita koskevien tutkimusten tulokset sekä käytettävissä olevan tekniikan, jonka avulla voidaan vähentää energiankulutusta sopimuksen X artiklan mukaisesti.

4. Neuvotellessaan Yhdysvaltain ympäristönsuojeluviraston kanssa komissio ottaa huomioon Energy Star -lautakunnan ehdotuksen tuotevaatimusten ja sopimuksen soveltamisalaan sisällytettävien tuoteryhmien tarkistamisesta.

5. Kun neuvottelut on saatu päätökseen neuvoston päätöksessä esitettyjen menettelyjen mukaisesti, komissio julkaisee uudet tuotevaatimukset ja Energy Star -ohjelmaan sisällytettävät tuoteryhmät Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

12 artikla

Markkinoiden ja väärinkäytösten valvonta

1. Energy Star -tunnusta saa käyttää vain sopimuksen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista noudattaen tunnuksen käyttäjälle annettuja ohjeita, jotka ovat sopimuksen liitteessä B.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava valvontajärjestely, jolla varmistetaan tämän asetuksen säännösten noudattaminen.
3. Kaikenlainen virheellinen tai harhaanjohtava mainonta tai sellaisen merkinnän tai tunnuksen käyttö, joka voidaan sekoittaa tällä asetuksella käyttöön otettavaan Energy Star -tunnukseen, on kiellettyä.
4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava tehokkaista, suhteuteista ja varoittavista seuraamuksista niissä tapauksissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta, ja ilmoitettava seuraamuksista komissiolle.

13 artikla

Tiedotus

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kuluttajille ja yrittäjille tiedotetaan asianmukaisilla tavoilla seuraavista asioista:

- a) Energy Star -ohjelman tavoitteista,
- b) asetuksen soveltamisalaan kuuluvista tuoteryhmistä,
- c) kunkin tuoteryhmän vaatimuksista,
- d) Energy Star -ohjelmaan osallistumisen edellyttämästä rekisteröintimenettelystä,
- e) kansallisesta elimestä tai kansallisista elimistä.

Jäsenvaltiot voivat lisätä tunnuksen seuraavan selvennyksen: "Myönnetään tuotteille, jotka vastaavat Energy Star -järjestelmän energiatehokkuusvaatimuksia".

14 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ilmoitettava komissiolle asetuksen noudattamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

15 artikla

Tarkistus

1. Viiden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ennen sopimuksen uusimista komissio tarkistaa Energy Star

-ohjelman sopimuksen voimassaoloaikana saatujen kokemusten perusteella.

2. Erityisesti sopimuksen päättyessä komissio voi ehdottaa tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia tähän asetukseen.

16 artikla

Loppumääräykset

Tämä asetus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE 1

ENERGY STAR -TUNNUS

Mustavalkoisena

Värillisenä

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi komission aiemmin EC Investment Partners -rahoitusvälineen täytäntöönpanosta Latinalaisen Amerikan, Aasian ja Välimeren alueen maissa sekä Etelä-Afrikan tasavallassa annetun asetuksen (EY) N:o 213/96 (ECIP-asetuksen) soveltamiseksi hyväksymien hankkeiden loppuun saattamisesta ja vähittäisestä päättämisestä

(2000/C 150 E/09)

KOM(1999) 726 lopull. — 2000/0034(COD)

(Komission esittämä 31 päivänä tammikuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklan mukaista menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) EC Investment Partners -rahoitusvälineen täytäntöönpanosta Latinalaisen Amerikan, Aasian ja Välimeren alueen maissa sekä Etelä-Afrikan tasavallassa 29 päivänä tammikuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 213/96 (ECIP-asetuksen) voimassaolo päättyi 31 päivänä joulukuuta 1999 ⁽¹⁾.
- (2) Kyseisen asetuksen perusteella komissio päätti rahoittaa tietyn määrän hankkeita, jotka eivät tähän mennessä ole täysin päättyneet ja joiden loppuun saattaminen vaatisi mahdollisesti uusien varojen sitomista.
- (3) Voimassa olevien hankkeiden vähittäiseksi päättämiseksi komissiolle on myönnettävä valtuudet tätä tarkoitusta varten tarpeellisten toimien tekemiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Komissio tekee tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen EC Investment Partners -rahoitusvälineen täytäntöönpanosta Latinalaisen Amerikan, Aasian ja Välimeren alueen maissa sekä Etelä-Afrikan tasavallassa 29 päivänä tammikuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 213/96 (ECIP-asetuksen) soveltamiseksi tehtyjen hankkeiden loppuun saattamisen ja vähittäisen päättämisen.

2. Kyseiset toimenpiteet sisältävät kaiken sen, mikä on tarpeen neuvoston asetuksen (EY) N:o 213/96 säännösten mukaisesti ja voimassa olevien hankkeiden vähittäiseksi päättämiseksi varmistamaan niiden toimien hallinnon ja tilintarkastuksen seuraamisen, joista komissio on jo tehnyt rahoituspäätöksen mukaan luettuna jo allekirjoitettujen sopimusten muuttaminen ja ulkoiseen tekniseen apuun turvautuminen.

2 artikla

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivä heinäkuuta 2001 mennessä tämän asetuksen soveltamisesta kertomuksen sekä mahdolliset toimenpide-ehdotukset.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 28, 6.2.1996, s. 2.